ÎNGERII LA DATORIE

Scrisă de Charles şi Frances Hunter,
după relatarea lui
Roland Buck

Cuprins pagina

- Cine este Roland Buck?..... 2
- Un cuvînt din partea soției lui Ronald Buck.....4
- Întîlnire neașteptată.....5
- Veşti bune pentru tine şi familia ta!.....7
- Lucrarea Îngerilor.....16
- Vizita mea în Sala Tronului!..... 23
- Continuare în Sala Tronului!..... 30
- Prioritățile Lui Dumnezeu!.....35
- El a gustat moartea!.....44
- Tu Eşti acoperit (Jertfa de Ispăşire).....53
- Semnalele de avertizare ale lui Dumnezeu.....60
- Cînd Dumnezeu va spune „Mulțumesc”.....64
- Misiunea Filipine.....71
- Mihail şi Îngerii lui.....80
- Îngerii la datorie.....84
- El (Domnul) vine din nou.....90
- În încheiere...Din partea lui Charles şi Frances Hunter.....92

Cine este Roland Buck?

Roland H. Buck
Născut în Everett, Washington, SUA, la 13 Iunie 1918. Absolvent al Colegiului Biblic din Northwest, Seattle, Washington în 1939.
A păstorit biserici în Granger şi Yakima, Washington şi Gooding, Boise- Idaho.
Pastor al „Central Assembly of God Christian Life Center", Boise, Idaho din 1950 pînă în 6 Noiemrie 1979.
În general, în 1978 auditoriul de la serviciile de duminica dimineața era în jur de 1,800 de persoane.
Căsătorit cu Charmian Jacobson, în 13 Iunie, 1942.
Născut din nou în 1929 şi Botezat cu Duhul Sfînt în acelaşi timp.
Charmian a fost născută din nou la vîrsta de 10 ani şi a primit Botezul cu Duhul Sfînt la 21 de ani. Roland Buck a făcut o a doua călătorie în cer la 3 Septembrie 1979. Cînd s-a întors a spus că se simțea ca şi cum *"ar trăii în două lumi"*. La 6 Noiembrie 1979 a făcut a treia călătorie în cer, dar de data aceasta nu s-a mai întors.
Roland Buck a fost un om care a umblat cu Dumnezeu şi Dumnezeu la luat!
Aceasta este povestirea adevărată a unui om obişnuit care a experimentat o serie de evenimente extraordinare.
Prima dată noi am auzit despre Roland Buck, de la o tînără pereche cu care discutam despre faptul cum Dumnezeu a aşezat un înger luptător alături de noi, cu misiunea specială de a ne proteja de săgețile arzătoare ale diavolului pînă la venirea lui Isus. Ei ne-au spus că acest păstor din Boise, Idaho a fost vizitat de nişte îngeri care i-au vorbit şi i-au adus mesaje de la Dumnezeu.

Deşi în zilele noastre puterea supranaturală a lui Dumnezeu este mai evidentă ca oricînd, totuşi, acest lucru m-a şocat. Doug şi Ruth ne-au spus că *Gabriel* a fost unul dintre cei ce au adus mesajele. Pe moment această relatare ni s-a părut a fi dintre cele mai neobişnuite pe care le auzisem vreodată. Dar într-un fel sau altul era atîta adevăr în ea, încît în inimile noastre a apărut o foame pentru a auzi mai mult în legătură cu aceasta!

Programul nostru încărcat ne-a împiedicat să-l sunăm pe Roland Buck pentru a lămuri unele detalii, dar Dumnezeu care avea un plan, a continuat să ne îndemne să luăm legătura cu el, în vederea srierii unei cărți. Noi eram în continuare împotmoliți într-o lucrare. Eram mereu prea ocupați şi nu făceam nici un pas în sensul acesta, de aceea Dumnezeu a trebuit să se ocupe de noi mai intens.
Astfel a trimes la noi o familie din Sitka, Alaska, care oprindu-se la Eugene, Oregon, au făcut rost de o serie de casete cu "Îngeri". Tot drumul de la Oregon la Texas au ascultat aceste casete, iar cînd au ajuns la noi, radiau de bucurie şi entuziasm. Tot ceea ce au putut să ne spună era: "Trebuie să le ascultați, trebuie să le ascultați şi voi!"
Şi le-am ascultat! De fiecare dată cînd ne urcam în maşină, pe casetofon urma o altă casetă cu îngeri, cînd ne duceam la culcare adormeam ascultînd casete cu îngeri, pînă într-o vineri după-masa cînd Charles a exclamat: "Simt că trebuie să-l sun neapărat pe pastorul Buck! Să vedem dacă am putea avea o întîlnire cu el pentru ai propune să

scriem o carte. Aceste mesaje din partea îngerilor sînt atît de fantastice, încît întreaga lume ar trebui să le audă."
Frances a fost la fel de fascinată de ideea convorbirii îngerilor cu un om pămîntean, astfel încît că amîndoi ne-am hotărît să-l sunăm pe Roland Buck.
Pastorul Buck ne-a invitat numai decît să predicăm în biserica lui cîteva seri şi ne-a spus că în timpul zilei ar fi mai mult ca fericit să colaboreze cu noi, dîndu-ne interviuri. Deşi ne-a asigurat că esența mesajelor pe care le-a primit de la îngeri, era pe casetele audio pe care le-am ascultat, totuşi a zis că ar mai putea fi şi unele lucruri în plus pe care am fi interesați să le auzim. Abia am aşteptat să ajungem acolo!
Am sosit într-o duminică seara cu cîteva minute de a începe serviciul divin. Apoi după biserică am plecat în oraş să luăm masa cu Roland şi Charmian Buck. Dacă în inima noastră ar fi fost vreo îndoială pînă în acel moment, s-a risipit de îndată ce pastorul a început să ne împărtăşească din adîncul inimii lui unele din frumoasele adevăruri pe care îngerii i le-au adus direct de la Dumnezeu.
Această seară a fost urmată de două zile de interviuri în care am văzut inima unui om care a exclamat următoarele cuvinte*:"Vreau ca Dumnezeu să fie în centrul atenției şi El să fie Slăvit! Nu vreau nici o slavă pentru mine însumi!"* Noi i-am pus multe din întrebările pe care ți le-ai putea pune şi tu: "A fost o zi deosebită cînd ai avut prima experiență?" El a răspuns:"NU!, a fost o zi obişnuită, seara cînd m-am dus la culcare. Îngerii ar fi fost ultimul lucru la care m-aş fi gîndit!"
Amîndoi am fost fascinați nu numai de felul în care cunoştea Scripturile în general, ci şi de cunoaşterea locului exact al capitolului şi ale versetelor biblice în discuție. Părea că întreaga lui conversație era direct din Cuvîntul Lui Dumnezeu! L-am întrebat dacă întotdeauna a avut o memorie atît de bună, sau dacă acet dar i s-a dat numai de cînd s-a întors din Sala Tronului. Iată răspunsul lui:"Înainte de această experiență, deşi predicasem mulți, mulți ani, întotdeauna a trebuit să mă folosesc de o concordanță pentru căutarea versetelor, dar pentru cele 2,000 de versete pe care mi le-a dat Dumnezeu, nu mai trebuie să fac acest lucru. Nici nu trebuie să le citesc din Biblie cînd vorbesc, pentrucă categoric LE ŞTIU!
Unul din indiciile care au vorbit inimilor noastre despre autenticitatea acestor experiențe afost faptul că toate erau legate de Biblie!
Într-o seară Charles a zis:"Poți să-ți imaginezi oamenii crezîndu-l pe fiul unui tîmplar evreu care a venit şi a spus:"Eu sînt calea, adevărul şi viața, nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine!"(Ioan 14:16.). Găsim că este mai uşor să credem relatările despre vizite îngereşti în secolul 20, decît a fost pentru oamenii aceia să creadă că acest tînăr de rînd era "Fiul Lui Dumnezeu!". Unii, nu l-au crezut pe Isus. Alții, L-au crezut! Tot aşa va fi şi astăzi. Unii vor crede aceste relatări. Alții, nu le vor crede. Noi le credem! indiferent de dacă crezi sau nu, această carte te va face să vezi Dragostea lui Dumnezeu într-o măsură mai mare de cît ai văzut-o cîndva şi-L va face pe Isus viu pentru Tine! Ea îți va da chiar acum în prezent, un sentiment al trăirii în dimensiunile nelimitate ale eternității divine.

UN CUVÎNT DIN PARTEA SOȚIEI

lui Roland Buck

Trăim în nişte vremuri atît de minunate! În zilele noastre, deşi întunericul răutății ne înconjoară din toate părțile, totuşi avem siguranța purtării de grijă a lui Dumnezeu, printr-o lucrare de trezire supranaturală. O trezire spirituală se caracterizează întotdeauna prin minuni de vindecare, prin reînnoirea multor vieți şi multe întoarceri la Cristos. O parte din lucrarea deosebită pe care o face Dumnezeu este o descoperire mai amplă a persoanei Sale, prin mesaje aduse de îngeri. Gîndul că familia mea şi biserica noastră sînt implicate în această lucrare, este ceva ce mă copleşeşte. Două din întrebările pe care mi le pun oamenii care ştiu că soțul meu a avut multe întîlniri cu îngerii sînt: „Ai văzut vreun înger?" şi „De ce Dumnezeu l-a ales pe soțul tău?"

Eu nu am întîlnit nici un înger pînă în prezent, dar în timpul nopții pe cînd dormeam, am experimentat o revărsare a prezenței lui Dumnezeu atît de copleşitoare încît trebuia să mă scol pentru a-L lăuda şi pentru a mă închina Lui. Am foarte multă pace pentru că ştiu că Dumnezeu face totul aşa cum trebuie făcut. Soțul meu este păstorul Bisericii, de aceea cred că Dumnezeu şi-a pus mîna în mod deosebit peste el. Cine sînt eu ca să-i pun întrebări lui Dumnezeu? Dragostea ne leagă strîns şi lucrarea o împărtăşim atît de mult împreună, încît deşi eu nu am văzut niciodată un înger, am fost totuşi binecuvîntată din ambundență, deoarece soțul meu îmi face de cunoscut toate adevărurile pe care i le-a descoperit Dumnezeu.

Ca răspuns la a doua întrebare: „De ce l-a ales Dumnezeu pe el?", trebuie să înțelegeți că evaluările mele sînt pur umane. În primul rînd, soțul meu nu este uşor de clătinat. Am lucrat în Boise, Idaho timp de 29 de ani. De-a lungul anilor am văzut la el atîta încredere în Dumnezeu încît a fost ca o stîncă a Gibraltarului.

Lucrarea condusă de el a fost fermă şi echilibrată, în ciuda aşa numitelor „capricii" ale cercurilor religioase. El n-a fost „purtat de orice vînt de învățătură", ci a cîntărit cu grijă lucrurile de natură îndoielnică.

Întotdeauna a fost un om foarte studios în cuvînt. În lucrarea lui cu oamenii a construit mai degrabă o punte către cel necredincios, decît o barieră spre Împărăția lui Dumnezeu.

Întîlnirile cu îngerii nu a fost prima experiență a purtării speciale a lui Dumnezeu față de el. De multe ori venea la culcare dimineața, după ce Dumnezeu îi vorbea în ceasurile de veghere ale nopții, prin citirea adevărurilor Cuvîntului, dîndu-i multe texte prin care-i dezvăluia mesajul deosebit pe care voia să i-l transmită.

Consecvența şi stabilitatea lui au făcut să se nască în mine şi în cei patru copii ai noştri o încredere neclintită în Dumnezeu. El a suferit trei atacuri de cord şi un stop cardiac, dar prin toate acestea, pacea Lui Dumnezeu a fost simțită din plin în întreaga noastră familie. Dumnezeu ne-a dat o moştenire minunată.

Deşi soțul meu a meditat foarte mult asupra Cuvîntului, el nu este un mistic ci un om cu picioarele pe pămînt, iar dragostea şi încredera mea față de el au crescut din ce în ce mai mult. Dumnezeu poate face aşa cum îi place Lui. Nu i-a vizitat El pe mulți oameni în Noul Testament? El are în continuare puterea să facă acelaşi lucru în

zilele noastre. Dumnezeu este Dumnezeul supranaturalului. Cine poate să nege acest fapt?

CAPITOLUL 1

Întîlnire neaşteptată

Lucrul cel mai evident şi mai emoţionant care a avut vreodată loc în viaţa mea au fost vizitele îngerilor din ultimii doi ani.

Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut foarte clar faptul că trebuie să împărtăşesc şi altora ceia ce mi s-a întîmplat în viaţa mea, de aceia am trecut direct la relatarea celor văzute, a experienţelor pe care le-am avut şi a mesajelor care mi s-au dat.

Dumnezeu a trimis lumină asupra adevărurilor Bibliei într-un fel fără precedent, în special asupra revenirii lui Cristos. De fapt în toate lucrările făcute prin Duhul Sfînt sînt aduse la lumină descoperiri. În acest sens Dumnezueu mi-a înviorat duhul la citirea lui Ioan 16:12-15, „Mai am să vă spun multe lucruri, dar* acum nu le puteţi purta. 13.Cînd va veni Mangîietorul, Duhul* adevărului, are să vă** călăuzească În tot adevărul; că El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, şi vă va descoperi lucrurile viitoare.14. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, şi vă va descoperi. 15.Tot* ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, şi vă va descoperi.” Aceste cuvinte au rostite de Isus.

Am scris despre aceste întîniri şi despre mesajele primite în limitarea înţelegeri mele umane. În sensul acesta am făcut referiri la ceea ce au zis îngerii, dar nu cu gîndul de ai cita cuvînt cu cuvînt afară de cazul cînd am precizat acest lucru. Cînd te gîndeşti că au fost cam 50 de ore de conversaţie cu îngerii pe care le-am condensat în propriile mele cuvinte şi cu propria mea înţelegere în acest singur volum, poate că îţi dai seama că m-am bazat pe abilitatea mea de om pentru a exprima aceste adevăruri aşa cum le-am înţeles. Eu nu am adăugat şi nici n-am scos din Cuvîntul lui Dumnezeu, ci Duhul mi-a deschis ochii asupra unor lucruri pe care nu le-am văzut înainte, tot aşa cum El descoperă oricărui credincios care cercetează **Cuvîntul.**

Printre numeroşii agenţi pe care Duhul îi foloseşte pentru a ne vorbi sînt: BIBLIA, împrejurările, alţi credincioşi şi îngerii. El ne vorbeşte direct prin multe căi – prin vise, vedenii şi daruri ale Duhului Sfînt, dar întotdeauna este acelaşi Duh Sfînt care ne vorbeşte. „Noi propovăduim înţelepciunea lui Dumnezeu...Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Că Duhul cercetează totul, chiar şi lucrurile adînci ale lui Dumnezeu” (1Cor.2:7,10).✓

Pavel de asemenea s-a referit la mesajele primite de la Dumnezeu cînd a spus: „Totuşi, ceia ce propovăduim noi printre cei desăvîrşiţi, este o înţelepciune, dar nu a veacului acestuia, nici a fruntaşilor veacului acestuia care vor fi nimiciţi (1Cor.2:6). Salvă Domnului pentru că El contiunuă să ne vorbească şi astăzi!

Ştiu că există riscuri pentru a vorbi despre aceste experienţe neobişnuite. Prima mea reacţie a fost să încerc să evit transmiterea mesajului primite de la înger. N-aş fi vrut ca încredera oamenilor în mine să fie zdrobită, dar după cum veţi vedea, Dumnezeu m-a ajutat să-mi schimb părerea. Unii au întrebat - ce s-a întîmplat ca rezultat al acestor mesaje? Nu am nici o modalitate ca să-i măsor efectul în întregime, dar dovezile sînt multe că Duhul Sfînt, credincios promisiunilor Sale a dat aripi acestor mesaje şi ele au făcut înconjurul pămîntului pe casete audio. Aceste adevăruri vii care

vin din inima lui Dumnezeu, au eliberat pe mulți oameni din toate colțurile lumii. Mii de oameni l-au acceptat pe Cristos. Alte mii care au căzut din turmă, au fost reînoiți. Cîțiva pastori pe care-i cunosc personal erau descurajați şi au lăsat lucrul Domnului; astăzi, pentru că au găsit speranțe noi, s-au întors la slujbele lor. Pentru că Duhul Sfînt a însoțit aceste mesaje şi pentru că El a făcut cuvintele care au răsunat pretutindeni să fie vii, s-a deschis o uşă nouă de credință pentru copiii Domnului din toate părțile lumii.

Pînă în momentul cînd s-a scris această carte, au avut loc 16 vizite îngereşti disincte. Deşi ei vin cam la două trei săptămîni, nu m-am obişnuit şi nu pot să mă obişnuiesc cu ei. Fiecare vizită este însoțită de atîta sfințenie şi atîta sublim, încît de fiecare dată cînd îi văd, prezența lor îmi reaminteşte de Dumnezeul cel Veşnic şi neschimbat care i-a trimis, apropierea Lui față de noi, interesul Lui intens şi purtarea Lui de grija plină de dragoste față de familiile noastre. De fiecare dată cînd au venit îngerii au adus un mesaj de la Dumnezeu pentru lume. Dacă aş putea rezuma conținutul acestor mesaje într-o singură propoziție, ar trebui să fie:
„EU ÎȚI PORT DE GRIJĂ". În timp ce citeşti, te-aş îndemna să priveşti dincolo de întîlnirea propriu-zisă la mesaj. Cît de importante trebuie să fie pentru Dumnezeu fiecare din aceste mesaje, ca să le trimită printr-un mesager „special". Mesajele inculse în această carte au fost transmise bisericii noastre, după fiecare întîlnire.

S-ar putea să ți se pară interesant faptul că în timpul celor 2 pînă la 4 ore cît stăteau ei de fiecare dată cînd veneau, nu au citat nici un verset din Scriptură. În schimb, vedeniile care se desfăsurau înaintea mea făceau ca adevărul transmis să fie literalmente viu. Uneori îmi dădeam seama că trăiesc ceea ce văd. De multe ori îngerii plecau fără să-mi dea versetele biblice de care se lega mesajul.

Din cauza naturii acestei cărți, unii ar putea căuta motive să refuzte s-o accepte...în loc să caute motivele pentru care Dumnezeu a trimis aceste adevăruri. Pentru alții, s-ar putea putea ca această carte să fie în conflict cu credința lor. Acest lucru se înțelege de la sine. Dumnezeu vorbeşte despre lucruri simplu, şi le prezintă aşa cum sînt în realitate; nu a făcut nici un efort pentru a susține vreo poziție sau vreo teologie, ci pentru a-şi descoperii dragostea Lui adîncă pentru o lume care şi-a pierdut direcția, dar care a fost regăsită ca rezultat al jertfei lui Isus Cristos.
Poate că întrebările care se pun cel mai adesea sînt: „Cum s-a întîmplat că Dumnezeu te-a ales pe tine?", „Ai dorit mult acest lucru sau ai postit şi te-ai rugat mult?". „Trebuie să spun cinstit: Nu ştiu! Sînt deficitar în toate aceste domenii!"

Activitatea îngerilor îți va trezi curiozitatea, dar Dumnezeu a trimis un cuvînt de avertizare prin Gabriel: „**Nu căutați îngeri, căutați-L pe ISUS! El este mai mare decît oricare înger!".**

CAPITOLUL 2

Veşti bune pentru tine şi familia ta

În noaptea de 18 Iunie, 1978, m-am dus la culcare la ora obişnuită, fără să bănuiesc că se va întîmpla ceva ce va schimba întreaga mea viață.

În jurul orei 3, dimineața am fost trezit brusc de cineva care mi-a apucat umerii şi m-a aşezat în pat! Dormitorul era întunecat pentru că jaluzelele erau trase, dar era destulă lumină venind de afară, că astfel am putut identifica conturul unei ființe uriaşe. Eram speriat, pentru că era atît de puternic, încît nu mă puteam elibera de strînsoarea lui. Totuş teama nu a durat mult, pentru că am devenit repede conştient de faptul că era vorba de o prezență supranaturală şi nu mi-a trebuit mult timp să-mi dau seama că ființa aceasta cerească era un înger de la Dumnezeu. El a confirmat acest lucru, mi-a eliberat umerii şi mi-a zis să nu mă tem. Apoi mi-a spus că Dumnezeu l-a trimis să transmită mesajul că: „rugăciunile poporului Său nu numai că au fost auzite, ci li s-a şi dat răspuns!" Aleluia! Nu visam, şi nu era o vedenie, ci era ceva foarte, foarte, foarte real!

Continuînd discuția, vorbea aşa de tare, încît eram sigur că o va trezi pe soția mea care dormea lîngă mine. Nu s-a întîmplat acest lucru, dar aş fi dorit să se fi întîmplat! Cîinele meu Quennie vine în dormitorul nostru uneori cînd se simte singur şi se culcă lîngă pat. În noaptea aceasta era acolo şi se părea că îl interesează tot ce avea să spună îngerul, era chiar lîngă mine şi-i puteam simți capul sucindu-l în toate părțile, sprijininu-l de piciorul meu, tot timpul discuției. Era o vizită neobişnuită!

Această conversație unică a durat 2 ore bune, cît îngerul mi-a împărtăşit adevăruri minunate din cuvîntul lui Dumnezeu. El mi-a spus despre planul Lui pentru întreaga lume, despre simțămintele calde din însăşi inima Lui Dumnezeu față de noi, despre purtarea de grijă pe care o are față de oameni. Cum Dragostea Lui pentru oamnei este aşa de mare! Pe El Îl interesează mult mai mult oamenii decît metodele şi teoriile!
EL IUBEŞTE oamenii!.

Îngerul mi-a dat informații în multe, multe domenii diferite, dar exista un motiv unic care-l accentua tot timpul. Prima dată nu prea am ştiut cum să împărtăşesc acest mesaj, pînă cînd după trei săptămîni, într-o noapte, îngerul s-a întors aducînd mai multe adevăruri de la Dumnezeu în legătură cu acele subiecte. Aş fi vrut să văd cum arăta, dar din nou nu puteam vedea decît conturul acestei ființe cereşti, în întunericul dormitorului nostru.

În dimineața de după a doua vizită, soția mea m-a întrebat dacă am avut vreun alt vizitator în timpul nopții, că deşi nu a auzit nimic, era conştientă de căldura reală a prezenței lui Dumnezeu care umplea camera. Este atît de copleşitor faptul că Dumnezeu îi trimite pe aceşti mesageri speciali cu cuvinte din cer, încît simt o responsabilitate extraordinară în împărtăşirea lor. Trăim în nişte vremuri frumoase şi pretutindeni în lume au loc mari treziri. Concomitent cu marea mişcarea a Duhului

Sfînt, sînt deasemenea reînoite atacurile vrăşmaşului împotriva lucrării lui Dumnezeu.

În efortul de a a junge la Dumnezeu, şi încercînd să-l rănească, forţele satanice tacă căminul, familia care este cea mai apropiat lucru de pe pămînt de inima lui Dumnezeu..

Căminele suferă şi de multe ori ei nu înţeleg de ce. Acest atac este mai mult decît un atac asupra căminului, pentrucă de fiecare dată cînd este gata să se deschide un nou capitol în lucrarea măreaţă a lui Dumnezeu, vei vedea şi activitatea satanică întețită. Duşmanii lui Dumnezeu folosesc o metodă care a început cu mult timp în urmă.

Vorbind despre aceste atacuri satanice, mi-a amintit în care a luptat vrăjmaşul în trecut. Cînd Moise s-a născut şi cînd să se desfăşoare planul lui Dumnezeu în verederea scoaterii copiilor lui Israel din ţinutul Egiptului, Dumnmezeu a pregătit un copilaş, mama căruia şi-a dat seama că el era foarte special şi satana a făcut un efort ca să lupte împotriva planului lui Dumnezeu.

El n-a ştiut pe cine a ales Dumnezeu, aşa că a pus în inima împăratului să omoare fiecare copil sub o oarecare vîrstă, să poată scăpa de acel copil care avea o parte definită în planul de desfăşurare a lui Dumnezeu.

Altă dată a fost cînd s-a dat un decret în Susa. Vrăjmaşul a ştiut că vremea marii eliberării a copiilor lui Israel era foarte aproape, de aceea a lucrat prin inima unui om numit Haman, o poruncă s-a dat ca toţi evrei să fie omorîţi. Din nou vrăsmaşul a încercat să oprească planul lui Dumnezeu, dar nu a reuşit.

Cînd Isus s-a născut, a început desfăşurarea celui mai mare capitol al tuturor timpurilor. Din nou foţele satanice-şi ziceau: „trebuie să-L oprim. El e Fiul lui Dumnezeu. Trebuie să-L oprim pe acest izbăvitor, dar nu ştim unde este!”. S-au întrebat atunci: „-Unde este El? Unde trebuia să se nască?”.

Dacă satana ar fi putut să citească gîndurile (minţile), tot ce ar fi trebuit să facă ar fi fost să meargă la păstori sau la magi şi să le citească gîndurile, dar ei nu spuneau.

El a descoperit doar suprafaţa generală, aşa că aceleaşi forţe satanice au intrat în operaţiune. Încă o dată toţi copilaşi au fost omorîţi. Dar Isus n-a fost găsit!

În ziua de azi, se desfăşoară un nou capitol, cînd Dumnezeu se concentrează asupra familiilor de pe pămînt. El le face de cunoscut, că planul Său de mîntuire, un principiu pe care l-a pus în acţiune cu ani şi ani în urmă, nu este doar un plan individual, ci El rezervă un loc pentru întreaga familie, dar fiecare membru trebuie individual să fie născut din nou. Mă gîndeam eu; „Aceasta e o Teologie ciudată! Aceasta nu pare corectă”! Dar am descoperit că Dumnezeu Însuşi eate cel care a conceput aceasta. A fost în planul Lui frumos pe care i l-a dat lui Moise pentru cortul întîlnirii.

Îngerul mi-a atras atenţia asupra faptului; că fiecare cap de familie şi membrii fiecărei familii erau reprezentaţi acolo la intrarea cortului, prin acele „picioare de argint” de la uşa cortului întîlnirii, de care ţinea perdeaua templului, erau făcute din siclii plătiţi pentru răscumpărarea lor. Aceste darurui de un jumătate de siclu, erau aduse de fiecare om ca o răscumpărare pentru sufletul lui, înaintea Domnului. Siclii trebuiau topiţi şi perdeaua de la uşa cortului trebuia să atîrne pentru însuşi faptul că Dumnezeu i-a inclus pe TOŢI în planul Său. Acest plan de răscumpărare al familiilor era atît de important pentru Dumnezeu, încît El a cerut ca fiecare familie să dea o

jertfă de aducere aminte de o jumătate de siclu în fiecare an, tocmai pentru a nu uita.(Exod. 30:12-16, 38:25-28).

Vă amintiți cînd Rahav a salvat iscoadele care au mers la Ierihon? Iscoadele prin ispirația lui Dumnezeu i-au spus: „ ...şi strînge la tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi, şi pe toată familia tatălui tău” (Iosua 2:18), ca să fie salvați.

Dumnezeu a lucrat în casa aceea printr-o persoană cu care a avut contact.

Rahav a adus acolo toți membrii familiei ei şi toți au fost izbăviți, pentru că Dumnezeu a purtat de grijă întregii familii! Planul lui Dumnezeu este un plan familial.

Toate legăturile frumose ale căminului şi familiei sînt eterne. Şi veți avea bucurii cum niciodată nu ați visat cînd veți ajunge în cer. Gabriel mi-a vorbit din nou şi din nou despre importanța familiilor la Dumnezeu, şi că noi ne putem avbea încredere în El, chiar dacă nu pricepem cum poate El realiza o relație familiară în cer.

„Cît de nepătrunse sînt judecățile Lui şi cît de neînțelese sînt căile Lui!” (Rom.11:33). Vrăjmaşul vrea să strice planul lui Dumnezeu, trăgînd în cămine cu artilerie grea, cauzînd ca soții să-şi piardă sentimentele pentru soțiile lor, aducînd nelinişte, producînd dezbnare, făcînd ca părinții şi copiii să se urască unii pe alții.

Dar Dumnezeu a spus că satan nu va reuşi! Unul din cele mai impresionante lucruri pe care îngerul mi le-a spus, a fost că Dumnezeu are întotdeauna un plan de rezervă. Dumnezeu spune că lucrarea lui se face, chiar dacă trebuie să cheme pe altul s-o facă decît cel rînduit, sau o va face El Însuşi. Aceasta ne este descrisă frumos în povestea Esterei, cînd Mardoheu a venit la ea şi în mod profetic i-a spus că Dumnezeu a aşezat-o chiar acolo în timpul exact pentru a face o lucrare. Ea ar fi putut alege s-o facă dacă ar fi vrut, şi să fie binecuvîntată de Dumnezeu, dar putea deasemenea fi încrezătoare că eliberarea nu v-a eşua chiar dacă s-ar fi decis să nu o facă.(Estera 4:14). Planul lui Dumnezeu merge înainte şi El v-a aduce eliberarea printr-o altă sursă dacă-i necesar. El nu va da greş.

Dumnezeu mi-a spus că evenimentele pe care El le-a poruncit TREBUIE SĂ SE ÎNTÎMPLE. Cînd El porunceşte, o forță irevirsibilă este pusă în acțiune, pe care nimic n-o poate opri. TREBUIE SĂ SE ÎMPLiNEASCĂ! Oamenii pe care El i-a inclus în planul Său de desfăşurare, nu sînt fixați în mod ireversibil în acel plan pentru ei înşăşi, numai dacă ei vor să fie. Dumnezeu a predestinat evenimentul, dar nu şi indivizii. El a spus: „Dacă dai mîna cu Mine, atunci va fi bucurie şi fericire pentru tine. Eu te-am ALES să-mi fi partener în marea Mea lucrare pe care o fac, dar nu te voi obliga la aceasta!”. Dumnezeu e la lucru! Vrăjmaşul e la lucru! Acestea sînt două forțe opuse, dar Dumnezeu deja a decretat că El e învingătorul!

Mulți creştini se roagă pentru cei dragi nemîntuiți din famiile lor. Cînd îngerul mi-a adus mesajul că rugăciunile lor au primit deja răspuns, m-am gîndit: „Asta înseamnă că ei toți sînt deja mîntuiți?”- „Nu Dumnezeu nu vrea să încalce dreptul de liberă alegere pe care El la dat, ci înseamnă că El v-a face tot ce-i necesar să-i aducă pe oameni la punctul unde v-a fi uşor pentru ei să facă alegerea ca să-L slujească pe El.

Am auzit spunîndu-se că: „Este mai bine să fie mai greu pentru oamenii să vină la Dumnezeu, pentrucă astfel Îl vor aprecia mai mult.” Aceasta nu-i felul lui Dumnezeu de a lucra. El vrea cu adevărat să uşureze venirea la El şi să împiedice prin toate

mijloacele căderea de pe cale! Întreaga Lui dorință este pentru binele tău! Te iubeşte! El nu caută vreun motiv pentru a te lepăda, ci caută toate motivele pentru a te păstra!

Din moment ce Dumnezeu a spus că rugăciunile îndreptate spre El au fost ascultate, cei care i-au încredințat pe preaiubiții lor în mîna Lui cu sinceritate şi credință, pot să înceteze să se roage pentru ei, chiar acum! Îngerul a spus că ei pot să înceapă să-L laude pe Dumnezeu, chiar acum. El lucrează şi a lansat forțele care să pregătească împrejurări în care aceşti oameni cu greu Îi vor rezista..

Apoi îngerul a spus: "Eu mă găsesc aici tocmai acum în fruntea unei cete mari de îngeri, pentru a netezi drumul, pentru a împrăştia vrăjmaşii, pentru a îndepărta obstacolele şi pentru a le spune oamenilor că inima lui Dumnezeu este caldă pentru ei."

Apoi mi-a împărtăşit multe adevăruri frumoase şi în timpul acestei vizite, mi-am dat seama că acest înger era cel ce îi apăruse lui Zaharia cu un mesaj identic:

„... rugăciunea ta a fost ascultată..." (Luca 1:13).

Acest mesaj pe care Dumnezeu mi L-a trimis prin îngerul Lui, este o imagine în mÎnatură a inimii mari a lui Dumnezeu şi a ceea ce face El astăzi. Îngerul mi-a spus că Dumnezeu este interesat în refacerea căminelor într-o unitate care ar fi plăcută înaintea Lui şi pe care ar putea-o binecuvînta. Dorința Lui este să restabilească comunicarea între părinți şi copii, să rupă barierele urii astfel încît ei să poată fi prieteni şi să se bucure de relații familiare minunate.

Dumnezeu şi-a arătat interesul profund față de familii, formînd căminul înaintea Bisericii. El vrea ca în cămin să fie o unitate minunată şi prezența Lui să domnească aşa ca într-o Biserică.

El a zis: „Vreau ca tații să simtă durerile familiilor lor. Vreau ca copii să ştie că atunci cînd cel rău îi atacă, pot găsi acasă un braț puternic pe care să se lase. Vreau ca inimile mamelor să fie deschise şi pline de compătimire pentru copii." Desigur că fusesem conştient de faptul că Dumnezeu era interesat în familii, dar în urma spuselor îngerului acest lucru a devenit pentru mine mai real!

El a spus că scopul lui Dumnezeu, dorința Lui pe care vrea s-o realizeze în tot ceea ce face, este să iasă în calea copiilor răzvrătiți, să întoarcă inimile tații lor şi ale mamelor înspre copii lor. El a spus: „Vreau să-i iau pe acei copii răzvrătiți, pe aceia care sînt neascultători şi să-i aduc la punctul în care ar putea ştii cu adevărat cît de desăvîrşită este iertarea Mea. Vreau ca ei să ştie că atunci cînd mă vor asculta, nici un lucru din trecut nu va mai mărturisi împotriva lor, în cartea vieții lor, sus în cer. Cînd Eu iert, nu numai că uit lucrul pe care L-am iertat, ci chiar uit că am iertat!Cînd vii la Dumnezeu data viitoare şi spui: "Doamne, îmi pare rău că trebuie să vin iarăşi; iată că este pentru a douăzecea oară că m-ai iertat. Oare mă vei ierta din nou?" El se va uita la tine şi va zice: "Despre ce vorbeşti? Eu nu am nici o evidentă despre faptul că te-am iertat. Cît despre Mine aceasta este prima dată cînd ai venit." Ai ştiut că în felul acesta iartă Dumnezeu?

Am auzit multe predici despre faptul că Dumnezeu îi socoteşte neprihăniți pe oamenii temători de Dumnezeu, şi cred că acest lucru este minunat! Dar Dumnezeu face încă un pas şi spun: „Vreau să duci mesajul că Eu sînt gata să-L socotesc neprihănit pe cel păcătos" (Rom. 4:5).

Expresia, „a socoti neprihănit", înseamnă: „a socoti pe cineva fără pată ca şi cum nimic nu ar fi păcătuit". Dumnezeu a spus: „Din cauza capcanelor şi atacurilor diavolului vreau ca poporul Meu să ştie cît de desăvîrşită este această neprihănire pe care o dă Dumnezeu! Vreau să pătrund în minţile, inimile şi preocupările lor. Vreau ca ei să poată privi sus în ochii Mei şi să ştie că nu au de ce să-şi plece capul şi să se ruşÎneze, pentru că atunci cînd îi privesc îi văd ca pe membri desăvîrşiţi ai familiei Mele."

Îngerul mi-a spus că aş putea găsi un rezumat al acestui mesaj în Luca 1:17. Am scos Biblia să văd dacă scria chiar aşa şi iată că era scris întocmai. Versetul se referea la vremea desfăşurării unui alt mare capitol din planul Lui. Luca vorbea despre Ioan Botezătorul, despre ungerea Duhului şi despre lucrarea dumnezeiască pe care urma s-o facă Ioan: „Va merge înaintea lui Dumnezeu în Duhul şi puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor la copii şi pe cei neascultători (sau răzvrătiţi) la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El." Dumnezeu a vrut să-i facă să experimenteze ce înseamnă într-adevăr a fi socotit neprihănt. El vrea să ştii că este prietenul tău şi nu duşmanul tău! El nu vrea să-ţi facă rău, ci vrea să te ajute!

Apoi mi-a amintit despre întîmplarea din Fapte 27:20, unde Pavel a fost naufragiat. Am fost mişcat cînd am citit acest text. S-a stîrnit o furtună teribilă şi orice speranţă s-a dus. Echipajul s-a lăsat mînat de vînt în disperare, pentru că simţeau că nu vor fi salvaţi. Dar în versetul 22, Pavel spune: "Acum vă sfătuiesc să fiţi cu voie bună, pentru că nici unul din voi nu va pieri şi nu va fi altă pierdere decît a corăbiei." De unde ştia Pavel acest lucru? „Un înger al Dumnezeului al căruia sînt eu şi căruia îi slujesc, mi s-a arătat azi-noapte şi mi-a zis: „Nu te teme Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; (Planul lui Dumnezeu era în desfăşurare şi El nu permitea ca ceva, de exemplu o furtună să oprească acele planuri) şi iată că Dunmezeu ţi-a dăruit pe toţi cei ce merg cu corabia împreună cu tine." Vouă părinţilor, Dumnezeu vă spun acelaşi lucru: „Ţi-i dăruiesc pe toţi cei ce merg cu corabia împreună cu tine."

„De aceea, oamenilor linştiţi-vă, - le-a zis Pavel - (Am veşti bune pentru voi!), că am încredere în Dumnezeu, că se va întîmpla aşa cum mi s-a spus."

Se va întîmpla chiar aşa cum a zis îngerul! Dar mulţi nu l-au crezut. Sînt sigur că unii s-au gîndit în sinea lor: „Să ştii că omul acesta a avut halucinaţii din cauza furtunii care durează deja de prea multe zille ." Ei mai văzuseră şi înainte oameni care şi-au pierdut minţile din cauza furtunilor. Unii, sub pretextul aruncării cîtorva ancore au slobozit şi o luntre în mare şi corăbierii căutau să fugă, dar Pavel a zis: „Mai bine aţi face dacă aţi asculta, Dumnezeu a făcut un plan ca să vă salveze, dar alegerea trebuie s-o faceţi voi înşivă." So1daţii au tăiat funia şi luntrea a căzut în apă.

Dumnezeu a avut un plan şi a trimis o ceată de îngeri care au apucat partea dinapoi a corăbiei, au răsucit-o şi au rupt-o în bucăţi mărunte, astfel ca fiecare să aibă de ce să se prindă. Îngerul care-mi vorbea mi-a spus că în vremea aceea el era în fruntea unei cete de îngeri care trebuia să aibă grijă ca fiecare persoană să ajungă teafără pe ţărm.

Fiecare dintre cei 276 care au fost salvaţi aveau alături un înger mare care veghea asupra lor! L-am întrebat pe înger dacă n-ar fi fost mai bine ca, cei de pe corabie să se fi înecat din moment ce erau nişte adunături ordinare. Erau prizonieri, mulţi dintre ucigaşi şi oameni de cea mai de jos speţă. Nu, marea minune s-a întîmplat, pentrucă Dumnezeu vrea să salveze! Isus nu a venit ca să judece lumea, ci ca lumea să poată avea viaţă prin El.
Deoarece Dumnezeu înaintează rapid în împlinirea planului Său dinainte rînduit, satana lucrează şi el din răsputeri, voind să strice ceea ce face Dumnezeu, dar Dumnezeu spune că acest lucru nu-i va izbuti!
În Numeri 10:35 citim că atunci cînd norul se ridica, iar chivotul şi poporul erau gata să pornească, Moise spunea: „Scoală-te Doamne, ca să se împrăştie vrăjmaşii Tăi!" Dumnezeu îi făcea de cunoscut cînd să spună acest lucru. Erau mulţi vrăjmaşi ascunşi de-a lungul drumului, şi cînd Moise dădea semnalul, oştile îngereşti din cer Întrau în acţ,iune şi se năpusteau asupra locului pe unde trebuia să treacă Moise şi Israeliţii în călătoria lor, curăţind calea de toţi vrăjmaşii, atît spirituali cît şi fizici.
Ai ştiut că te găseşti pe lista specială a lui Dumnezeu, pentru că cineva în familia ta îl iubeşte pe Isus şi-i cere să te mîntuiască? Chiar dacă nu ţi-ai predat încă viaţa Domnului, a venit deja o întreagă ceată de îngeri! El a dat deja porunca: “Vrăjmaşii să fie împrăştiaţi!" Îngerii lucrează pentru a te scoate din tabăra celui şi pentru a te aşeza în Împărăţia siguranţei lui Dumnezeu. Ei îţi îndepărtează obstacolele din cale, pentru că Dumnezeu a spus că tu te bucuri de o mare trecere înaintea Lui.

Dacă te-ai rugat pentru un membru al familiei tale şi 1-ai adus cu sinceritate la altar, încetează de a-l mai bate la cap! Nu-i mai predica! Ei sînt destul de îmboldiţi şi zoriţi chiar acum de îngeri şi Duhul Sfînt face o lucrare desăvîrşită de propovăduire la inimile lor.Unul dintre îngerii mari care mi-a vorbit mai tîrziu mi-a spus că el a stat lîngă Iosua cînd acesta din urmă a zis: “Eşti dintre ai noştri sau dintre vrăjmaşii noştri? El a răspuns: “Nu, ci eu sînt căpetenia oştirii Domnului..." Am venit ca o căpetenie, dar a unei alte oştiri şi noi primim poruncile din cer. Dumnezeul tău care dă acele porunci ştie care sînt nevoile.

O armată de îngeri este la lucru chiar acum, pretutindeni unde oamenii şi-i aduc pe cei dragi cu sinceritate înaintea Lui. Numele aduse înaintea lui Dumnezeu sînt scrise pe o listă foarte specială. Acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu se va opri numai la acele familii, ci El lucrează la inimile tuturor oamenilor atrăgîndu-i de pe toate drumurile vieţii. În Psalmul 89:33-37 citim despre această listă foarte specială. În acest text Dumnezeu spune că va face un legămînt veşnic cu noi; este vorba despre promisiunile veşnice făcute lui David. Aceste promisiuni veşnice sînt: că dacă copiii noştri se vor îndepărta de Dumnezeu atunci vor da de greu.”.... atunci le voi pedepsi fărădelegile cu nuiaua şi nelegiuirile cu lovituri." (Ps. 89:32)

Vor veni peste ei vremuri grele, dar totuşi, pentru că ţi-am făcut o promisiune,.. nu-mi voi îndepărta deloc bunătatea de la ei, şi nu-mi voi face credincioşia de minciună" (Ps. 89:33). El va lucra la inima lor fără încetare îndemnîndu-i să se întoarcă la familia Lui. Nu i-am cerut acestui înger să-şi dea numele, sau să-mi dea vreo scrisoare de acreditare, dar el a zis: „Pentru ca să fii liniştit sufleteşte în ceea ce

priveşte autenticitatea acestei vizite, pentru a şterge orice îndoială din mintea ta, vreau să-ţi dau cîteva versete din Scriptură, referitoare la mine. Aşa a şi făcut! El era îngerul care a fost cu Zaharia, cu Pavel în naufragiu, cu Moise, pentru a-i împrăştia pe vrăjmaşi şi cu Iosua.

Astăzi răsună din nou strigătul de bătălie: „Scoală-te Doamne, ca să împrăştie vrăjmaşii Tăi!" şi numaidecît îngerii pornesc la acţiune!

Mă gîndesc la şovăiala pe care am avut-o cînd a trebuit să transmit primul mesaj. Nu ştiam cum va fi primit, ce ecou va avea. Am petrecut 29 de ani în această comunitate, străduindu-mă să-1 împărtăşesc oamenilor pe Cristos. Comunitatea îmi recunoştea lucrarea, o accepta şi nu voiam să distrug munca mea de o viaţă, într-o singură seară, spunîndu-le despre o experienţă care ar fi stîrnit îndoieli şi poate ar fi îndepărtat poporul.

Îngerul mi-a spus să transmit mesajul, dar nu am putut. Am aşteptat trei săptămîni şi la miezul nopţii aceleaşi mîini puternice care m-au apucat de braţe prima dată, m-au ridicat în pat şi îngerul mi-a zis: "Nu ai transmis mesajul." Ştiam că sînt în încurcătură! Şi deoarece mai şovăiam, 1-am întrebat: „Din moment ce eşti aici, de ce nu te-aş putea prezenta oamenilor, ca să le spui tu?" El a răspuns că Dumnezeu nu i-ar îngădui să facă acest lucru, aşa că trebuia să-l fac eu însumi.

Am fost foarte atent cînd am vorbit despre aceste adevăruri în Biserică, pentrucă îngerul era acolo ca să se asigure că voi transmite mesajul în întregime. El mi-a zis: "Chiar dacă nu voi trnasmite eu mesajul adunării, vreau să ştii că voi fi acolo şi voi avea cu mine o întreagă armată de îngeri." Eram foarte emoţionat, ştiind că îngerii asistau la serviciul divin! Mi-a mai spus că în seara aceea, acolo vor fi mai mulţi îngeri decît oameni! Cît doream să-i fi putut cristaliza, pentru a-i face vizibili!

Cînd am transmis bisericii noastre acest prim mesaj, Dumnezeu mi-a dat o confirmare că acest lucru era de la EL! Cineva a dat o casetă cu, "VEŞTI BUNE" unui prieten care era în vizită aici, din Canada. Într-o sîmbătă noaptea pe la ora două, soţia mea a ridicat receptorul şi mi l-a întins zicînd: „Cineva plînge de-a binelea şi nu pot înţelege nimic". I-am spus omului care vorbea să se liniştească ca să-1 pot înţelege. El a zis: "Vorbesc de aici din Canada; cineva mi-a dat o casetă de la dumneavoastră. Împreună cu cîţiva prieteni am hotărît să facem o petrecere straşnică în noaptea aceasta, să fm cu voie bună şi să ne distrăm pe seama unuia care vorbeşte despre îngeri.

Ne-am gîndit că acesta ar fi lucrul cel mai amuzant care s-a pomenit vreodată, aşa că după ce ne-am adunat, ne-am dus la restaurant. Ne-am luat paharele cu bere şi ne-am aşezat în jurul mesei. Intenţionam să ascultăm caseta de cîteva ori şi să ne prăpădim de rîs! Credeam că va fi o adevărată explozie! Am pornit casetofonul, dar nici unul dintre noi nu s-a atins de bere. Cam peste cinci minute, cîţiva dintre noi au început să plîngă; pe urmă şi altii au făcut la fel. Eram 17 în total.

Am ascultat caseta de trei ori şi cineva a zis: „Ce vom face, trebuie să facem ceva!" Nu ştiam ce hotărîre să luăm. Eram ca năuciţi. În cele din urmă unul dintre noi a spus: „De ce nu-1 sunăm pe el - pe pastorul acela?" Astfel au chemat informaţiile şi au obţinut

numărul meu. După ce mi-a relatat povestea cu ascultatul casetei, m-a întrebat rugător: „Ce să facem?" Eu i-am răspuns: „Dumnezeu a însoțit această casetă pînă în Canada, prin îngerii Lui şi El vrea să vă predați viața lui Dumnezeu. Puneți-vă mîna în mîna Lui, chiar acum!"

După ce omul s-a rugat cu mine la telefon, a spus: "Viața mea începe doar astăzi.

Mă întorc la cei 16 să le spun ce să facă, să-şi predea viața lui Dumnezeu." Aleluia!

De şase ori am fost chemat la telefon în prima săptămînă, ceea ce mi-a confirmat că acest mesaj era de la Dumnezeu şi că trebuia să-1 împărtăşesc lumii. Nici unul dintre cei ce mă sunaseră nu mă cunoştea şi nici unul din ei nu auzise caseta, cu excepția omului din Canada. Altădată telefonul a sunat dis-de-dimineață; era un om din Wyoming care mi-a zis: „Mă simt ca un neghiob. Nu ştiu de ce v-am sunat." „Bine, dar totuşi de ce m-ați sunat, trezidu-mă aşa, cu noaptea-n cap?" „Poate că nu credeți, dar azi-noapte am auzit un glas puternic care mi-a zis: „Sună-1 pe pastorul Buck din Boise, Idaho. Credeam că mi s-a părut, de aceea nu i-am dat importanță, dar peste cîteva minute am auzit aceeaşi voce, spunîndu-mi cu mare autoritate: "Vreau să-1 chemi pe pastorul Buck din Boise, Idaho!."

Mă simțeam atît de presat şi în cele din urmă am sunat informațiile să văd dacă există vreun pastor Buck în Boise, Idaho. Ei mi-au dat numărul dumneavoastră şi iată-mă aici la telefon. Nu ştiu de ce v-am chemat, dar mi s-a spus să vă chem şi acum iată-mă."AM ŞTIUT CĂ ÎNGERII ERAU LA LUCRU!

„Eu ştiu de ce m-ați chemat - i-am zis eu 1-am condus la picioarele Domnului. Pe urmă 1-am întrebat dacă avea în familie pe cineva, poate vreo rudă care-1 cunoştea pe Dumnezeu.

„Am o soră 'sonată' care Îl cunoaşte pe Dumnezeu sau cel puțin aşa zice. Am ascultat-o o dată, dar nu i-am dat crezare!"

„Din cauza acestei surori 'sonate' a Dumneavoastră, vă bucurați de o mare trecere înaintea lui Dumnezeu. El a promis că va lucra la inima dumneavoastră şi că nu va înceta lucrarea pînă nu veți fi mîntuit!"

M-am bucurat cu adevărat cînd un alt om s-a oprit pe la noi; era îndurerat pentru sora lui care nu-l cunoştea pe Dunmezeu. Cînd a auzit că îngerii merg să-i aducă pe oameni la cei ce le pot propovăduii mîntuirea, a îngenunhiat şi a zis: „Doamne, o aduc pe sora mea şi familia mea înaintea Ta şi Te voi lăuda pentru ceea ce vei face." Chiar în săptămîna aceea sora lui 1-a primit pe Isus ca Mîntuitor şi Domn şi acum Dumnezeu lucrează la inima celorlalți membri ai familiei.

Din toate părțile sosesc ştiri în legătură cu faptul că aceşti îngeri îi aduc pe oameni la punctul în care ei pot lua o hotărîre pentru Cristos. Mesajele lui Dumnezeu şi mîntuirea Lui fac ocolul pămîntului.

Îngerul a subliniat şi faptul că trebuie să ne pregătim, să fim vegheatori, pentru a-i ajuta pe cei ce vor veni la noi. Pe urmă a zis: "Voi ați acceptat învățătura că Isus este uşa şi calea şi voi îi aduceți pe oameni la uşă, dar Dumnezeu vrea să ştiți că şi voi sînteți uşi." Isus a spus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, tot aşa vă trimit şi Eu pe voi."

El ne-a trimis exact aşa cum a fost trimis şi El. Noi sîntem o uşă spre Cristos şi El este o uşă spre Dumnezeu.

Isus a spus: ”Adevărat adevărat vă spun că cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face altele şi mai mari decît acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl" (loan 14:12). Nu numai că ne-a dat Duhul Sfînt, dar ne-a încredinţat şi misiunea Sa!

Isus ca şi canal uman al lui Dumnezeu a fost uşa prin care oamenii 1-au găsit pe Dumnezeu. ,”*Şi Cuvîntul (Cristos) s-a făcut trup şi a locuit printre noi..."Ioan 1:14).* Oamenii care nu-1 pot găsi pe Isus în lumea aceastra, ne pot găsi pe noi! Astăzi mulţi oameni sînt uşi sau canale prin care semenii lor î1 găsesc pe Cristos ca Mîntuitor.

Isus a spus: *„Eu sînt lumina lumii*", *în Ioan 8:12*, iar în Mat. 5:14 El a zis*: „Voi sînteţi lumina lumii."* Acest fapt nu-i conferă omului divinitate, pentru că noi nu sîntem Isus, dar sîntem, uşile umane şi „lumina lumii" de care se foloseşte El, pe acest pămînt! El vrea să ne purtăm cu aceeaşi autoritate cu care se poartă îngerii şi să nu ascultăm de codirile şi obiecţiile celor ce vin la noi.

Cînd Duhul atrage şi cheamă oamenii, ei deseori refuză să asculte şi obiectează cu înverşunare, dar îngerii nu ţin seama de împotriviri. Ei au poruncă să-i aducă la un punt în care pot să-1 refuze pe Isus. Dacă-1 refuză, îngerii încep ciclul iar şi iar de la îneput, aşa cum sînt călăuzţi de Duhul.

Nu oricine îţi iasă în cale este adus de Duhul, dar Dumnezeu vrea să fii îndeajuns de sensibil pentru a auzi cuvintele ce le spun oamenii pe care-i întîlneşti şi să simţi descurajarea lor. Trebuie să le spunem că îngerii sînt trimişi să lucreze la inima lor şi ei nu pot să dispună de ei înşişi întorcînd spatele şi refuzînd pur şi simplu să asculte îndemnul Duhului. Dacă fac aşa, îngerii vor începe ciclul de la început! Si dacă refuză din nou, îngerii vor începe încă odată. Ei nu se descurajează. Ei primesc toate poruncile din cer. Slăvit să fie Dumnezeu!

Noi putem vorbi în Numele lui Isus, pentru că avem autoritate de le El. Cînd cineva spune cu sinceritate „Isuse Te accept", este responsabilitatea noastră să le aducem la cunoştinţă că Dumnezeu i-a acceptat. Dumnezeu ne-a dat această autoritate prin Isus. Noi sîntem reprezentanţii Lui!

Putem spune acest lucru, pentru că Dumnezeu ne va sprijini în orice lucru făcut în conformitate cu Cuvîntul Lui. *“Pe oricine îl veţi dezlega”* - a zis El - *„îl voi dezlega şi Eu."*

Vestea bună pentru tine astăzi este că pe Dumnezeu Îl interesează vital fiecare persoană şi fiecare familie şi că El trimite chiar şi îngeri mesageri pentru a-i aduce pe cei ce sînt departe de El, înapoi în familia Lui. El îi iubeşte pe oameni cu adevărat!

CAPITOLUL 3

Lucrarea îngerilor

S-a făcut lumină şi iată în faţa mea, doi dintre cei înalţi oameni pe care i-am văzut vreodată! Din ei pulsau curenţi puternici de radaţii. Era cît pe ce să cad, dar m-a sprijinit mîna puternică a unia dintre aceste fiinţe care aveau peste doi metri. AM AUZIT CĂ-MI SPUNEA:,,EU SÎNT GABRIEL"da rnu putea fi... el n-a mai fost văzut de secole întregi. Văd oare bine sau ESTE EL ÎNTR-ADEVAR AICI... ÎN CASA MEA?

Prin mesajele însufleţitoare aduse de îngeri, Domnul m-a făcut să înţeleg adînc lucruri pe care nu le-aş fi învăţat niciodată prin studiu intensiv. Cînd Domnul mi-a adus aceste adevăruri emoţionante nu m-a întrebat dacă le pot ajusta pentru a le potrivi cu concepţiile mele doctrinale sau cu poziţia pe care am ales-o, El nici măcar n-a procedat ca şi cum ar ştii de vreo poziţie, ci a zis simplu: *„Iată ce se va întîmpla!”*

În copleşitoarea prezenţă a îngerilor lui Dumnezeu m-am simţit adesea ca Maria care a zis: *”Facă-mi-se după cuvintele tale!”* (Luca 1:38). Cînd Pavel a spus: *„Un înger al Dumnezeului al căruia sînt eu, şi căruia îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte"* (Fapte 27:23), el ştia că aceste cuvinte rostite de îngeri se vor împlini! Tot astfel şi eu ŞTIU că aceste mesaje care au venit din inima lui Dumnezeu vor lucra continuu la depopularea iadului de viitorii lui locuitori.

Aceste adevăruri sînt vitale şi reale! Doar simpla prezenţă în sine a acestor măreţe fiinţe îngereşti, care vin direct de la Tronul lui Dumnezeu este atît de copleşitoare, încît n-aş putea judeca vreodată pe cineva pentru faptul că a căzut cu faţa la pămînt înaintea uneia dintre ele! Nu-i voi judeca nici măcar pe acei puţini la număr, menţionaţi în Biblie care au avut dorinţa de a li se închina, chiar dacă n-au făcut-o!

Prin spusele îngerilor, adevăruri simple, de bază au devint vii şi reale pentru mine! Ei au scos în evideţă, aducînd în centrul atenţiei mele, anumite părţi din Scriptură pe care niciodată nu le-aş fi putut înţelege altfel. Acestea sînt principii biblice simple, pe care Dumnezeu mi-a pormis să le văd prin ochii Lui, dar desigur că nu am evitat Biblia pentru a le putea vedea. Dumnezeu le-a aşezat acolo cu mult timp înainte, dar solzii de pe ochii noştri duhovniceşti ne-au împiedicat să le vedem.

Fiecare adevăr pe care aceste fiinţe îngereşti mi 1-au făcut real, au avut ca suport Cuvîntul lui Dumnezeu. După aceste descoperiri glorioase, adevărurile dificile au devenit simple! Cum de nu le-am descoperit pînă acum! Ele sînt atît de evidente şi atît de frumoase şi fiecare dintre aceste mesaje pune în evidenţă jertfa lui Isus, pentru că îngerii nu vorbesc ***niciodată*** despre planul etern al lui Dumnezeu fără a aminti jertfa Fiului Său. În mesajele lor, întotdeauna îşi are locul ei şi moartea ispăşitoare a lui Isus!

Am petrecut cîtva timp meditînd la aceste lucruri. Trebuie să înţelegi bine că nu poţi să închizi uşa la o experienţă copleşitoare ca aceasta, alungînd-o din mintea ta zicînd: „Ei bine, asta-i tot! Am primit mesajul, am avut această experienţă, şi acum să mergem mai departe la faza următoare!

Este absolut imposibil! Înfiorarea experienței şi prezența copleşitoare a lui Dumnezeu sînt lucruri pe care nu mi le pot scoate din minte nici chiar atunci cînd închid ochii noaptea. Din cauza acestor vizite îngereşti, în subconştientul meu există tot timpul o venerație față de Dumnezeu, prezența Lui şi realitatea existenței Lui. Este foarte important faptul că aceste vizite au adus la cunoşința oamenilor că Dumnezeu trăieşte şi că El nu i-a uitat.

Nu ştiu dacă voi mai fi vizitat de îngeri. Oricum, vizitele de pînă acum au avut asupra vieții mele un asemenea efect pe care nu-1 va şterge din inima şi mintea mea nimic de pe pămînt sau chiar din cer! Dumnezeu îi pregăteşte pe oameni, şi în pregătirea lui ne include şi pe noi, simt aceasta, pentru revenirea lui Cristos. Dumnezeu ne pregăteşte, eliberîndu-ne de temeri şi robii şi dînd-ne putere de *a fi,* şi apoi putere de *a face!* Dumnezeu este în mişcare!

În ciuda faptului că El vrea ca noi să avem ochii ațintiți spre mesaj şi nu spre mesager, nu-1 putem ignora pe mesager. Un simțământ de respect şi teamă mă înconjoară cînd mă gîndesc la bunătatea lui Dumnezeu de a trimite veşti poporului Său prin ființe îngereşti.

Cînd mă uit la un înger şi-1 aud spunînd că Dumnezeu ne poartă de grijă îmi dau seama că în fața ochilor mei se află nu numai îngerul, ci prezența lui Dumnezeu Însuşi, care ne poartă de grijă îndeajuns pentru a trimite acest mesaj inimilor noastre.

Uneori sînt şi lucruri care sună puțin hazliu în spusele îngerilor sau în lucrarea pe care o fac, dar întotdeauna îi înconjoară o atmosferă minunată de sfințenie şi înfiorare, pentru că vin direct din prezența lui Dumnezeu şi gloria Lui îi însoțeşte.

Chiar dacă aş f avut doar o singură întîlnire cu ei aş fi fost foarte mulțumit, pentru că aceasta este o experiență pentru o viață întreagă. Totuşi, la cîteva săptămîni de la prima întîlnire, îngerul m-a vizitat a doua oară, întărind mesajul pe care mi-l dăduse. Şi lucrurile nu s-au oprit aici ... Aproximativ după cinci săptămîni, cînd m-am dus la culcare, am observat o lumină albăstruie care venea dinspre casa scărilor. Ştiam că era prea slabă pentru a fi lumina din casa scărilor, de aceea am crezut că s-ar fi putut să fi lăsat vreo lumină aprinsă într-una din camerele de la parter. M-am sculat şi am pornit-o în jos, pentru a stinge lumina.

Eram cam la jumătatea scărilor cînd s-a făcut lumină.

În fața mea stăteau doi oameni dintre cei mai mari pe care îi văzusem în viața mea! Am fost şocat! Nu eram propriu-zis speriat, dar din ei, care locuiau în strălucirea prezenței lui Dumnezeu, ieşea o asemenea radiație de putere divină, încît n-am mai putut sta în picioare. Genunchii mi s-au îndoit şi eram pe punctul de a cădea. Una dintre aceste ființe uriaşe şi-a întins mîna, m-a apucat şi mi-am recăpătat puterea.

El s-a prezentat foarte simplu şi mi-a spus că era Gabriel. Eram buimăcit! Putea acesta să fie acelaşi Gabriel despre care am citit în Biblie? Primele vizite nu mi-au inspirat nici pe de parte o asemenea venerație ca şi aceasta, pentru că îngerul stătea în fața mea tot atît de clar vizibil ca şi un om pămîntean şi mi s-a prezentat ca îngerul Gabriel! Este imposibil să-mi descriu sentimentele de venerație şi uimire! Apoi m-a prezentat celui de al doilea înger pe care-1 chema Chrioni. *Chrioni?* Acesta este un nume neobişnuit de care nu am auzit niciodată. De ce nu l-a chemat: Mahalael sau Tubalcain, sau Shadrac, Meşac sau Abednego, Asyncritus, Phlegon, Philologus,

Sosipater, or Onesiphorus? Niciodată nu m-am gîndit că toți îngerii au nume şi o fizionomie aparte!

L-am întrebat pe Gabriel: "De ce ați venit voi doi aici?" şi el mi-a răspuns doar, că Duhul Sfînt i-a trimis, şi numaidecît a început să-mi spună cîteva adevăruri frumoase. Teologic ştiam că Duhul Sfînt era pretutindeni în acelaşi timp, dar acest lucru a primit pentru mine un înțeles nou cînd mi-a spus că Duhul controlează şi conduce întregul pămînt culegînd semnalele de pretutindeni, în acelaşi timp. El aude chiar şi zgomotul făcut de o pasăre care cade la pămînt, oriunde ar fi! El aude paşii cei mai uşori şi le poartă de grijă! ,,Domnul este în Templul Lui cel Sfînt, Domnul Îşi are scaunul de domnie în ceruri. *Ochii Lui privesc şi Pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor" (Ps. 11:4).*

Îngerul mi-a zis că privind ce se întîmplă pe tot cuprinsul pămîntului, Domnul a descoperit o întăritură de forțe satanice care au plănuit să mă atace. Duhul nu numai controlează, ci trimite şi ordine, astfel la porunca lui Dumnezeu îngerii erau tocmai aici în Boise, Idaho, pentru a înfrînge vrăjmaşul.

Eram puțin îngrijorat, pentru că n-aş fi vrut ca îngerii să stea la mine în casă, dacă cel rău avea de gînd să pornească un atac. (Aş fi vrut să fie afară la luptă!) Dar el mi-a spus: ,"Noi am terminat deja lupta!"

L-am întrebat dacă în mod obişnuit ei vin ca răspuns la o chemare după ajutor.

,,Nu" - mi-a răspuns – "dacă Duhul ar fi aşteptat pînă cînd tu ai fi ştiut despre un atac, ai fi deja în necaz! Acest lucru nu este nimic neobişnuit. Noi respingem în continuu vrăjmaşul şi-l punem pe fugă!"

Pe urmă mi-a spus să privesc pe fereastră. Am privit şi iată că pe aleea care duce la garaj erau cam 100 din acei îngeri mari luptători. Îşi terminase deja slujba şi mai schimbau între, ei, aşa, cîteva cuvinte. A fost un simțămînt plăcut să ştiu că Dumnezeu are căi şi mijloace pentru a purta de grijă poporului Său.

Gabriel mi-a vorbit despre duhurile răutății care lucrează foarte intens astăzi în lume. Duhurile înşelătoare inteprind atentate sinistre, pentru a-i abate pe oamenii lui Dumnezeu de la Cristosul cel viu. Cristos vrea să fie pentru fiecare din noi o persoană vie, care pulsează, dar din cauza acestor forțe vrăjmaşe, unii oameni şi-au abătut privirea de la Isus şi au început să se uite la învățători. **Parte din aceşti învățători disecă şi categorisesc Biblia pînă cînd Cuvîntul îşi pierde viața.** Gabriel mi-a zis: "**Citeşte Cuvîntul, hrăneşte-te cu el, lasă-l să devină Cuvîntul cel Viu pentru tine, nu numai coloane de adevăruri şi păreri ale oamenilor**". El zicea că în lumea de astăzi Cristos este cunoscut ca un Cristos al tablei, al diagramelor, un Cristos tipărit sau chiar un Cristos al flanelografului (şi Computerului). Dar El a spus că vrea să fie cunoscut ca şi **Cristosul cel Viu, venind la noi de pe paginile Bibliei!** Aleluia!

Am simțit că de acest mesaj era într-adevăr nevoie. El a adăugat că deşi studiul biblic pare a fi un lucru duhovnicesc, unii ar învăța întotdeauna şi niciodată nu ar pune în practica cele învătate, pentru că cu timpul, cunoştințele dobîndite, ale unui studiu sau ale unei doctrine, sînt depăşite, trebuie să înceapă totul de la început. Îngerul mi-a zis: "Hrăneşte-te cu Cuvîntul!" şi a repetat: ,,Hrăneşte-te cu Cuvîntul! Nu te fixa pe Cuvîntul disecat, rupt în bucăți mici şi analizat pe secțiuni. Păstrează-l ca şi Cuvîntul Viu!" Acest lucru este emoționant, pentru că nu există nici un substitut pentru

Cristos CU tine şi ÎN tine!

El mi-a vorbit despre diferite tipuri de îngeri ca de exemplu, îngeri care dau slavă, îngeri închinători, îngeri slujitori şi îngeri luptători. indiferent de funcţia lor, scopul lor cel mai înalt este să preamărească Numele lui Isus! Cînd Numele acesta este pronunţat în cer sau aici pe pămînt, ei cad cu faţa la pămînt şi I se închină, pentru că El este nespus de înălţat!

Într-o noapte, în timp ce Gabriel şi Chrioni vorbeau cu mine, a apărut dintr-o data o străfulgerare de lumină pură, albăstruie, cu un diametru de aproximativ 50 cm, de la tavan pînă la pardoseala camerei noastre de studiu.

În clipa în care a apărut lumina, amîndoi îngerii au căzut cu faţa la pămînt. Au stat aşa cu faţa în jos, cel puţin cinci minute, fără vreo mişcare sau fără să scoată vreun sunet. Nu ştiam ce să fac, aşa că m-am plecat pe mîini şi genunchi şi L-am proslăvit pe Dumnezeu.

Ei niciodată nu mi-au spus ce a fost asta, dar eu cred că aşa cum lui Saul i-a apărut pe drumul Damascului o lumină strălucitoare, acestă ar fi putut fî tot aşa o apariţie a lui Isus sub forma unei lumini strălucitoare. Pentru mine a fost copleşitor!

Unele dintre experienţele unice cu care m-a binecuvîntat Dumnezeu sînt atît de incredibile din punctul nostru de vedere omenesc, încît mi se întîmplă adesea să ezit să le împărtăşesc în public. Iată una dintre ele:

Într-o noapte, în timpul unei vizite, Gabriel mi-a spus că Dumnezeu mi-a trimis un mic dar pentru puterea şi energia mea, şi mi-a înmînat un biscuit rotund, cu un diametru de aproximativ 15 cm. şi gros de 2 cm. care arăta ca o pîine.

Mi-a spus s-o mănînc şi aşa am şi făcut. Avea gust de miere. După ce am terminat bisuitul, mi-a dat un polonic ca de argint plin cu ceva ce părea a fî apă. Am băut-o pînă la ultima picătură şi dintr-o dată a venit peste mine o dorinţă copleşitoare de a-l proslăvi şi de a-l adora pe Dumnezeu. Rîuri de laudă tălăzuiau, revărsîndu-se din adîncul fiinţei mele, îndreptîndu-se în sus, spre Dumnezeu şi zile întregi după ce am băut acest lichid am avut o senzaţie de “efervescenţă” prin venele mele. Eram copleşit de un sentiment plăcut, de nedescris şi înveselitor.

Efectele au fost uimitoare, pentru că în prima zi după ce am mîncat biscuitul şi am băut apa AM SLĂBIT 5 lbs.(2,27 Kg.)

A doua zi AM MAI SLĂBIT 5 lbs.(2,27 Kg.)

A treia şi a patra zi TOT CÎTE 5 lbs.(2,27 Kg.)

Pe urmă stera redus la aproximativ 1 lb,(450 gr.) pe zi. Eram puţin obez şi acum mi-am revenit la normal. Înainte, cînd fugeam mi se îngreuia repede respiraţia, dar acum nu mai am deloc crize de respiraţie. Putera şi vigoarea îmi sînt fantastice!

Slavă lui Dumnezeu pentru Cuvîntul Său veşnic Biblia care este ghidul nostru în toate lucrurile. În Biblie găsim întîmplarea lui Ilie care era slăbit de foame, dar Dumnezeu a trimis un înger să-i ducă ceva de mîncare. După aceea el a mers 40 de zile şi 40 de nopţi fără să mănînce! Cuvîntul lui Dumnezeu este confirmat în mod constant, prin împlinirea Scripturilor astăzi la fel ca şi în trecut, de-a lungul întregului plan al lui Dumnezeu.

Un altul dintre multele adevăruri frumoase pe care mi le-a dat Dumnezeu prin gura îngerului Gabriel este că tot ce a promis Dumnezeu este deja un fapt împlinit,

în ceea ce priveşte cartea lui Dumnezeu din cer. Această afirmație a fost foarte dificilă pentru înțelegerea mea, de aceea Gabriel a luat creionul pe care-l aveam în mînă şi a făcut o schiță în ciornă, reprezentînd rama unui tablou. Iată o fotografe a schiței actuale pe care a desenat-o pe un blocnotes galben, în timp ce-mi explica.

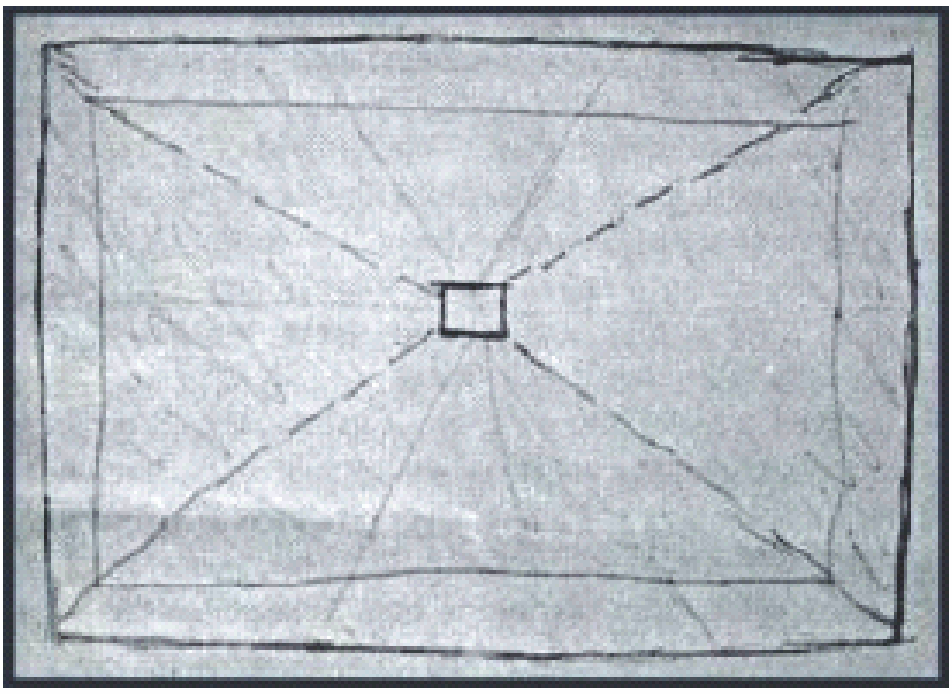

Tot ce a promis Dumnezeu este terminat în acest tablou. Dar îngerul a zis: „Iată o părticică mică în centru, reprezentînd un lucru neclar pentru tine - lucru neterminat încă, în prezentul pămîntesc. Tu îți petreci desoeri timpul, privind la aceste lucruri, pînă cînd părticica aceea mică se extinde şi umple rama, ascunzînd în întregime ceea ce a făcut Dumnezeu. Dacă tu vei privi la Isus în loc să priveşti la probleme, vei vedea tabloul complect."

În Isaia 43:2, Domnul a spus: „Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine." Dacă te uiti la apele necazului, atunci nu vei vedea tabloul, dar dacă te uiți la Isus, această părticică mică care pare atît de amenÎnțătoare pentru tine, trebuie să se retragă şi atunci vei vedea tabloul complect cu tot ce a promis Dumnezeu.

Mulți m-au întrebat dacă Gabriel mi-a spus ceva despre întoarcerea lui Cristos. Nu mi-a spus nimic, dar l-am întrebat eu. Am aflat că Gabriel are acces la orarul tuturor evenimentelor care au fost prezise, dar Dumnezeu a păstrat timpul revenirii Lui Cristos ca un secret deosebit pentru Sine. “Un lucru pot să-ți spun” - a zis el – “în Curțile Cerului este o mare forfotă şi o mare pregătire. Numai după înălțarea lui Isus după înviere a mai fost o asemenea agitație în cer cum este acuma." Aleluia!

Aceşti îngeri vorbeau între ei într-o limbă cerească şi primeau constant mesaje de la Duhul Sfînt. Deseori cînd primeau ştiri rîdeau şi erau extrem de fericiți. Evident că aceastea erau veşti de mari victorii pe care le sărbătoreau.

În timp ce Gabriel vorbea cu mine, Chrioni, celălalt înger, se juca cu Queenie, cîinele meu, gîdilindu-i urechile, răsturnîndu-l pe spate şi amuzîndu-se cu el.. Queenie plescăia de plăcere. Aş fi dorit ca el să fi putut vorbi, pentru a afla impresiile lui; a avut o

experiență rară pentru un cîine şi s-a purtat ca şi cum ar fi simțit că a fost într-adevăr ceva deosebit!

Gabriel s-a dus la uşă şi a întins mîna ca să apuce clanța.. Zicea că trebuia să plece din cauza unei chemări urgente a Duhului, dar a zis: „L-am rugat pe Chrioni să stea cu tine în timp ce voi fi plecat. Mă întorc numaidecît."

A fost aşa de ciudat faptul că în timp ce MĂ UITAM LA EL S-A FĂCUT NEVĂZUT. Nu s-a produs nici un fulger, nici un sunet, nimic. Pur şi simplu a dispărut! Cu o clipă înainte vorbeam cu un sol foarte solid, musculos şi în momentul următor nu mai era nimic! Tot ce puteam vedea era locul în care a stat. S-a făcut complet nevăzut!

Toți par a fi interesați să stie ceva despre înfățişarea fizică a îngerilor. Nici măcar doi dintre ei nu seamănă unul cu celălalt. Au înălțimi diferite şi fiecare dintre ei îşi poartă părul altfel, avînd înfățişări complet deosebite. Chrioni îşi poartă părul ca mulți dintre bărbați de astăzi şi arată cam de 25 de ani. Nu ştiu ce greutate ar putea avea în pounds sau kilograme pămînteşti, dar oaspetele meu are în jur de 400 lbs, sau 181 kg. Este uriaş de aproximativ (7ft+) 2,20 m, sau poate şi mai mult. Adesea poartă o cămasă stil pulover de culoare maro şi nişte pantaloni maro puțin largi; pare îmbrăcat ca de fiecare zi, dar ordonat. Cămaşa se încheie la gît cu ceva ce pare a fi nişte şireturi.

Gabriel apare deseori într-o tunică lucitoare albă, cu o încingătoare strălucitoare de aur, lată de aprocimativ (5”) 13 cm, pantaloni albi şi pantofi foarte bine lustruiți de culoarea bronzului. Părul lui are culoarea aurului!

Motivul pentru care adineaori am văzut lucirea aceea albăstruie venind din casa scărilor, era că întreaga lor îmbrăcăminte iradia o lucire multicoloră! Pielea lor radia de asemenea! Şi ochii aceia, - i-aş recunoaşte oriunde! Erau ca nişte globuri de foc, dar în privirea lor puteai simți cu adevărat atîta milă şi căldură! Aveam impresia că privirea lor trecea prin mine! Am înțeles ce a vrut să spună Ioan cînd a descris întîlnirea Lui cu Isus, în primul capitol din Apocalipsa, unde zice că ochii Lui erau ca „para focului".

Şederea în prezența lui Dumnezeu este un lucru mare; dă naştere la strălucire sau radiație. Cînd Moise a fost cu Dumnezeu timp de 40 de zile şi 40 de nopți, a trebuit să i se pună pe față o mahramă după ce a coborît de pe munte. Fața lui strălucea atît de tare încît nu-l puteau privi! Pe muntele schimbării la față, cînd Moise şi Ilie au coborît direct din cer şi au stat de vorbă cu Isus, ucenicii ziceau că “îmbrăcămintea i s-a făcut albă, strălucitoare". El strălucea în toată puterea cuvîntului!

În timpul unei vizite, Chrioni a zis că Dumnezeu i-a îngăduit să răspundă la întrebările pe care le-aş avea. Am, fost atît de copleşit încît pur şi simplu nu am ştiut ce să-l întreb! Am fost copleşit de atmosfera minunată de sfințenie din prezența lui şi era o mare bucurie în prezenşa lui. În cele din urmă, mi-am adunat ceva curaj şi 1-am întrebat ce fac îngerii în răstimpul dintre aparițiile lor cunoscute. În Biblie există şi intervale de trei sau patru sute de ani în care nu se scrie nici măcar un cuvînt despre îngeri.

„Ce faceți ca să nu vă plictisiți?”

El s-a uitat la mine foarte nedumerit cînd i-am pus această întrebare.

Apoi mi-a răspuns cu vocea cea mai adîncă şi mai caldă pe care am auzit-o vreodată: “Acele apariţii menţionate în Biblie au avut loc numai atunci cînd Domnul a deschis ochii oamenilor ca să ne poată vedea, dar noi întotdeauna trebuie să-i ajutăm pe oameni, TOT timpul sîntem ocupaţi!" Îngerii sînt fiinţe ale eternităţii. Timpul nu înseamnă nimic pentru ei! Vîrsta nu înseamnă nimic pentru ei!

Cu Chrioni am discutat alte subiecte decît cu Gabriel, şi anume subiecte privitoare mai ales la lucrarea lor. El mi-a vorbit despre responsabilitatea pe care o au îngerii de a avea grijă şi de oamenii răi, care nu-1 cunosc pe Dumnezeu. El mi-a zis: “Niciodată nu poţi înţelege adîncimea dragostei lui Dumnezeu, pentru că ea este prea mare!" Este atît de uimitor să vezi cum unii oameni Îl înjură şi cum Îl urăsc pe Dumnezeu, cum Îi întorc spatele şi totuşi braţele Lui continuă să stea întinse, pentru că El îi iubeşte atît de mult!

L-am rugat pe Chrioni să-mi vorbească despre experienţele lui cele mai interesante.

Una dintre cele mai emoţionante întîmplări, mi-a amintit de vîrsta pe care trebuia s-o aibă; îngerii au fost creeaţi înainte de a fi fost făcut pămîntul. Chrioni a ajutat la călăuzirea poporului Israel, pentru a-i scoate din ţara Egiptului. El a zis: „Dumnezeu ne-a dat dreptul să-i pedepsim pe Egipteni şi să folosim oricare din armele lui Dumnezeu. Aruncam în ei cu fulgere, le scoteam roţile carelorl"

Nu mi-a spus că s-ar fi amuzat cu asta, dar a zis că această întîmplare i-a rămas fixată în minte din cauza biruinţei minunate a poporului Israel, cînd Marea Roşie a fost împinsă înapoi ca ei să poată trece.

Mi-a mai vorbit despre un alt eveniment interesant, cînd Israelul se găsea într-un marş forţat: “Oamenii din Gabaon au trimis să spună lui Iosua, în tabăra din Ghilghal: “Nu părăsi pe robii tăi, suie-te la noi în grabă, izbăveşte-ne, dă-ne ajutor, căci toţi împăraţii Amoriţilor care locuiesc pe munte s-au strîns împotriva noastră" . Iosua s-a suit din Ghilghal, el şi toţi oamenii de război cu el, şi toţi cei viteji. Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme de ei, că îi dau în mîinile tale şi nici unul din ei nu va putea să stea împotriva ta!" (Iosua 10:5-8).

Dumnezeu a decretat că Israelul va fi biruitor, aşa că biruinţa *a trebuit să* fie a lor, dar ei erau prea obosiţi ca să lupte!

Chrioni mi-a spus că îngerii aveau poruncă *intervină,* dar să nu se *interfereze* în ceea ce făcea Dumnezeu în cursul normal al vieţii oamenilor.

Ei aveau o amintire extraordinară de pe vremea cînd un grup de îngeri luptători făcuseră nişte bucăţi de grindină uriaşă pe care au aruncat-o pe capul duşmanilor: „Pe cînd fugeau ei dinaintea lui Israel şi se pogorau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei nişte pietre mari pînă la Azeca, şi au pierit; cei ce au murit de pietrele grindinei, au fost mai mulţi decît cei ucişi cu sabia de copiii lui Israel."
(Iosua 10:11).

Fiinţele îngereşti îi ajută în mod continuu pe oameni în multe feluri, în zilele noastre. Multe coincidenţe aparente nu sînt decît lucrarea îngerilor! Noi nu ne-am dat seama pe deplin de felul în care Dumnezeu îşi foleseşte oştile cereşti, pentru aşi face lucrarea, din cauza informaţiilor limitate pe care le avem despre îngeri. Dumnezeu i-a permis lui Pavel să vadă puterea acestor forţe, de asemenea şi lui David care a vorbit

HOME

despre numărul colosal al îngerilor şi măreţia puterii lor. Pavel spunea că fiecare dintre ei este trimis de Dumnezeu să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moşteni mîntuirea (Evrei 1:14).

Desigur că Dumnezeu nu vrea ca noi să ne închinăm îngerilor, dar vrea să fim conştienţi de existenţa şi importanţa lor în vieţile noastre astăzi. Ei nu sînt numai poveşti din Biblie; ei sînt fiinţe vii, active lucrînd pentru Dumnezeu în desfăşurarea planului Său atotputernic şi veşnic.

Gabriel mi-a spus de asemenea că mulţi oameni vor avea năzăriri şi vor spune: "Am văzut un înger aici, sau am văzut un înger acolo!" El a zis că acest lucru este normal din cauza naturii imaginaţiei umane şi din cauza unei dorniţe sincere de a mărturisi ce face Dumnezeu prin îngeri, dar el a zis că ochii oamenilor *vor* fi deschişi doar în anumite momente bine stabilite şi atunci *vor* vedea îngeri adevăraţi şi nu doar plăsmuiri ale imaginaţiei lor. El mi-a spus că Dumnezeu şi forţele îngereşti sînt tot atît de aproape de oamenii care nu-i văd ca şi de cei care-i văd întradevăr!

Mă bucur că Domnul mi-a îngăduit să trăiesc o zi atît de emoţionantă! Acestea sînt cele mai bune zile din toată istoria! Lucrurile pot părea întunecate în anumite domenii, dar cînd Îl proiectezi pe Isus deasupra lor, ele par luminoase. El ne spune: „Întreg pămîntul este plin de slava Lui!"

CAPITOLUL 4
Vizita mea în Sala Tronului

Şirul întîmplărilor ciudate din viaţa mea au început în 21 ianuarie 1977, cînd am fost răpit, devenind oaspetele lui Dumnezeu. Mi-am dat seama că El vrea să fiu tratat ca un prieten. Cuvintele pe care mi le-a spus: „Să te simţi ca la tine acasă, te cunosc deja!", - mi-a schimbat viaţa .
*El mi-a zis:"Eu nu înregistrez greşeala **;** aceste cuvinte au deschis o uşă de speranţă pentru întreaga omenire.*

Într-o sîmbătă seara din ianuarie 1977, pe la 10:30 stăteam la biroul meu, meditînd, rugîndu-mă şi pregătindu-mi inima pentru duminica. Eram aplecat pe birou, cu capul pe mînă, cînd dintr-odată, fără vreo prevenire, am fost pur şi simplu scos din această cameră.

Am auzit o voce spunîndu-mi: "Vino cu Mine în Sala Tronului, unde sînt păstrate secretele universului!" Nu am avut timp să răspund ceva. Spaţiul nu înseamnă nimic pentrru Dumnezeu! Ci cît ai clipi din ochi, am fost exact acolo! Numai atunci

mi-am dat seama că vocea pe care am auzit-o, a fost vocea Dumnezeului celui Atotputernic!

Eram crispat şi Dumnezeu mi-a spus mă relaxez: „Nu poţi să pari altul decît eşti, pentru că deja te cunosc!" Am început să mă relaxez, deşi era o atmosferă de sfinţenie atît de copleşitoare! Cu greu puteam să-mi dau seama ce se întîmplă.

El a trecut direct la subiect şi a spus: „Vreau să-ţi dau o privire generală asupra adevărului." Într-o fracţiune de secundă a eternităţii, El m-a dus din Genesa pînă în Apocalipsa, urmărind planul lui Dumnezeu pentru poporul Său. De-a lungul întregii Biblii Dumnezeu a subliniat caracterul Său consecvenet. "Nu voi face nimic în contradicţe cu natura sau caracterul Meu. Planul Meu pentru voi este un plan bun şi el va fi dus la îndeplinire."

El s-a referit la Ieremia 29:11: "Căci Eu ştiu gîndurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gînduri de pace şi nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor şi o nădejde." Dîndu-mi aceste gînduri, Dumnezeu voia să-mi dau seama care erau adevăratele Sale simţăminte faţă de om; El a avut omul plan înainte de a face pămîntul; şi El a făcut pămîntul, pentru ca omul să aibă un loc unde să locuiască. Cînd se uită la om, Dumnezeu nu se opreşte la faptele lui rele, ci se uită chiar la inima omului.

În timpul acestei vizite, Dumnezeu mi-a descoperit cu adevărat o frîntură glorioasă din secretele ascunse ale universului. Mi-a vorbit despre materie, energie, natură şi spaţiu, toate purtînd pecetea minunată a aceluiaşi Creator. Această privire de ansamblu impresionantă a adăugat o nouă frumuseţe şi unitate la întreaga Biblie, pe care nu le aveam. Anumite adevăruri biblice pe care le văzusem în chip întunecat erau acum perfect clare şi puteam să-mi dau seama cît de desăvîrşit se îmbinau toate părticelele în lucrarea Lui!

Pe urmă Dumnezeu mi-a spus că-i pot pun întrebări. Mintea mi se învîrtea! Cum, o fiinţă umană să-i pună întrebări lui Dumnezeu? Era atît de copleşitor să fii în prezenţa Lui, încît abia puteam să mă gîndesc. În cele din urmă, mi-a venit un gînd şi anume, dacă Dumnezeu a făcut şi planuri individuale, pentru fiecare viaţă în parte, pentru că dintr-un motiv sau altul, simţeam că această sarcină uriaşă ar fi fost prea mare chiar şi pentru Dumnezeu.

Ca răspuns la întrebarea mea, Dumnezeu mi-a îngăduit să văd vastitatea arhivelor Sale cereşti! Capul îmi vîjîia! Nu Există nici o modalitate, pentru ca mintea mea limitată să poată înţelege cum ţinea Dumnezeu evidenţa acestor dosare. Trebuie că erau miliarde! El mi-a zis: „Din moment ce eşti copleşit şi impresionat de ceea ce vezi, să-ţi scot un dosar de care nu eşti străin." Şi imediat l-a scos pe al meu. Nu m-a lăsat să-i văd conţinutul , dar a menţionat cîteva din lucrurile viitoare scrise acolo pe care puteam să le folosesc ca o confirmare a acestei vizite.

Pe urmă a făcut un lucru surprinzător. A Scris 120 de evenimente despre care zicea că se vor întîmpla în timpul vieţii mele, în viitor. Nu scria ca mine şi ca tine; informaţia apărea dintr-o dată! Cît despre mine, nici nu era nevoie s-o citesc, ci uite, chiar şi acum aş putea reproduce ***tot*** ce era pe hîrtia aceea, pentru că într-o clipită informaţia era imprimată şi în mintea mea, ca şi cum ar fi tipărită pe o hîrtie de maşina de tipărit. Maşina nu are nevoie să citească ceea ce a fost tipărit, pentru că informaţia există acolo, în ea. În acelaşi fel, fiecare notare în parte era imprimată în

HOME

mintea mea şi ea este acolo în continuare!

Deşi mi-a dat aceste descoperiri, Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut şi faptul că nu aveam voie să dezvălui vreuna din ele, pînă la vremea cînd El mă va fi dezlegat ca să le împărtăşesc.

Pe urmă mi-a zis: “Vino, să-ţi arăt dosarul altcuiva, pe care îl vei înţelege uşor." A scos dosarul lui Cir şi mi-a amintit de ultimul verset din Isaia 44 şi primele cinci versete din capitolul 45 unde zice aşa: “Eu zic despre Cir: ,,El este păstorul Meu şi el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: ,,Să fie zidit iarăşi!" şi despre Templu: ,,Să i se pună temeliile!” Aşa vorbeşte Domnul către unsul Său, către Cir,, pe care-l ţine de mînă, ca să doboare neamurile înaintea lui şi să dezlege briul împăraţilor, să-i deschidă porţile (Babilonului) ca să nu se mai închidă: “Eu voi merge înaintea ta (Cir), voi netezii drumurile muntoase, voi sfărîma uşile de aramă şi voi rupe zăvoarele de fier. Îţi voi da visterii ascunse, bogăţii îngropate, ca să ştii că Eu sînt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel. (Şi de ce te-am numit pentru această lucrare?) Din dragoste pentru robul Meu Iacov şi pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, ţi-am vorbit cu bunăvoinţă, *înainte ca tu să mă cunoşti. "* Dumnezeu s-a uitat departe în viitor şi a văzut cu exactitate ceea ce avea să se întîmple.

El mi-a îngăduit să văd dosarele precum şi planurile Sale cu privire la multe vieţi. Unul dintre ele a fost acela al apostolului Pavel. Se arăta cum el era rînduit să ducă Evanghelia împăraţilor, domnitorilor şi oamenilor în poziţii sociale înalte. Pentru acest motiv Dumnezeu 1-a înzestrat cu o capacitate mintală mai mare de cît cea obişnuită. Era de o inteligenţă strălucită. Domnul a făcut ca Pavel să studieze cu cei mai mari dascăli din zilele lui şi în cele din urmă să studieze la picioarele lui Gamaliel, cel mai renumit învăţător din acele vremuri. Dumnezeu l-a ales pe Pavel ca să scrie Scripturile - Epistolele, planul lui pentru Biserică - Trupul Lui, aşa că l-a pregătit pentru această lucrare.

Unul dintre lucrurile cele mai emoţionante, a fost faptul că Dumnezeu mi-a îngăduit să arunc o privire în dosarul lui Avram şi al Sarei. În timp ce mă uitam prin el, am văzut şi lucruri cu care eram total nefamiliarizat. Acolo era scris despre ospitalitatea lui Avram şi a Sarei faţă de străini. Ei simţeau cu adevărat alături de cei ce erau mai puţin norocoşi decît ei. Adăpau cămilele oaspeţilor lor, le ofereau un loc să stea şi-şi împărţeau hrana cu ei. Dumnezeu a onorat acest lucru, scriindu-l, dar înainte, eu niciodată n-am luat în seamă citind cartea Genesei.

Am căutat să găsesc unde erau scrise păcatele lui Avram - cînd Avram l-a minţit pe împăratul Egiptului, zicînd că soţia lui era sora lui; dar acest lucru nu era înregistrat! Momentul în care credinţa i-a fost slabă şi a rîs pentru că s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu că un om de vîrsta lui ar putea fi tată, nu era scris acolo.

,,Doamne -L-am întrebat - unde este cealaltă carte?" ,,Eu nu am nici o altă carte pentru credincioşi.”

,,Unde sînt înregistrate căderile lui Avram pe care eu le-am văzut scrise în propriul Tău -cuvînt, Biblia?"

,,Nu am nici o altă carte. ÎN CER NU ÎNREGISTREZ CĂDERILE, pentru cei credincioşi. “Şi nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile

lor.” “Dar acolo unde este iertare de păcate nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat”(Evrei10:17-18).

Accasta este o speranță frumoasă pentru toată omenirea!

Dosarele eternității nu sînt aşa cum le-ar face omul; ele sînt mult mai complete şi orice lucru este înregistrat cu meticulozitate. Acestea sînt scrierile la care se va uita El cînd se vor deschide cărțile, la judecata sfinților. Acesta este sistemul ceresc de completare a dosarelor, un sistem cu totul diferit de cel al lumii acesteia.

Un altul dintre lucrurile emoționante pe care le-a făcut Dumnezeu a fost să mă ia în duh să vizitez cîteva familii, din biserica mea. În aparență, fără vreo scurgere de timp, Dumnezeu m-a luat dintr-o casă în alta, ca şi cum am fi mers de la uşă la uşă. Ascultam conversațiile oamenilor din aceste case şi mi se părea ciudat să fiu în cameră cu oameni care discutau şi care după cîte se părea nu ştiau că eram acolo. Eu îi vedeam, dar mi se părea că ei se uită prin mine. Apoi m-am gîndit la faptul că Isus este în case, ascultînd, veghind la ce se petrece şi deseori sîntem total inconştienți de acest lucru!

Pretutindeni erau îngeri fără număr. Pentru o scurtă perioadă de timp mi-am văzut clădirea propriei mele biserici plină de îngeri. Erau mai multe ființe cereşti decît pămîmteşti! Aleluia!

Este imposibil să vă spun toate lucrurile care au fost imprimate în mintea mea în acest răstimp de glorie desăvîrşită. Este absolut imposibil! Totuşi vreau să împărtăşesc cîteva dintre lucrurile care m-au impresionat cel mai mult.

Una dintre constatările care au fost atît de frumoase pentru mine, în cer, a fost totala lipsă de pietate pe care oamenii deseori vor s-o îmbrace cînd se gîndesc la Dummezeu. Acolo nu era de loc pietate! Totul se desfăşura în fericire şi relaxare, într-o adevărată strălucire! Nu mă simțeam ca şi cum ar fi trebuit să calc pe ouă, pentru că eram complect în largul meu! Nu trebuia să mă gîndesc de două ori la ce aveam de gînd să spun de frică să nu displac cuiva, pentru că acolo domnea o atmosferă foarte deschisă.

A fost o experiență frumoasă, dar plină de înfiorare pe care n-am s-o uit niciodată!

Dumnezeu a subliniat faptul că noi nu ar trebui să ne îngrijorăm de responsabilitățile LUI. El mi-a arătat cîțiva oameni care încercau să-I slujească, controlîndu-şi mintea să vadă cît de mult pot să-şi păstreze gîndurile în armonie cu El, încercînd să gîndească numai drept sau încercînd să spună cuvîntul potrivit la timpul potrivit. Dar Dumnezeu a zis: „Asta-i treaba Mea. Închină-te Mie, umblă cu Mine, puneți mîna în a Mea, puneți inima în acord cu voia Mea şi eu îți voi da privilegiul de a progresa cu Mine.

„Lasă să port Eu grijă de partea care Îmi revine! Promisiunile Mele sînt partea care Îmi revine Mie şi Eu voi purta de grijă de această parte. Eu nu am dat greş niciodată, în toată vremea. Nici măcar unul singur dintre cuvintele Mele nu au dat greş în toate promisiunile Mele cele bune!"

Am învățat cîteva lucruri care erau de-a dreptul uimitoare! Dumnezeu mi-a spus că banii nu au prea multă valoare, decît atunci cînd sînt folosiți pentru lucrarea Lui. Celor care-şi direcționează resursele pentru lucrarea Lui, El le va deschide larg canalul binecuvîntărilor Sale şi nu vor exista limite în binecuvîntarea care le va fi dată de

HOME

Dumnezeu. El mi i-a arătat pe cei din biserica noastră pe care avea de gînd să-i binecuvinteze pe cale financiară. Aceştia nu erau prea înstăriţi atunci, dar ei au simţit că cel mai important lucru în lume era să sprijinească lucrarea lui Dumnezeu cu resursele lor financiare, El mi-a spus că va reversa binecuvîntări peste ei.

După o vreme, am aruncat o privire în evidenţa dărniciei membrilor din biserica noastră. Nu am obiceiul să fac aşa ceva, dar am vrut să văd pentru mine însumi, dacă Dumnezeu îi binecuvîntase deja pe aceşti oameni. TOŢI ACEIA LA CARE S-A REFERIT DUMNEZEU au ajuns să dăruiască de la sume mici, la sume copleşitoare!

Un altul dintre lucrurile extrem de interesante pe care mi le-a spus Dumnezeu cînd am fost cu El, era în legătură cu un adevăr pe care oamenii de ştiinţă îl vor descoperii mai tîrziu. I-am spus soţiei mele despre acest lucru ştiinţific şi ea a fost tot atît de uimită ca şi mine. Dumnezeu mi-a spus că în curînd vom auzi despre această nouă descoperire.

S-au făcut multe speculaţii despre spaţiile goale din cosmos. Dumnezeu mi-a explicat că motivul pentru care par a exista spaţii goale, întunecate este că forţa gravitaţională proprie a stelelor este atît de puternică, încît razele de lumină sînt absorbite şi astfel stelele se sting. Ele nu mai luminează deloc. -găurile negre nu înseamnă că acolo nu există stele, ci pur şi simplu lumina lor s-a stins şi ele nu pot fi văzute. Găurile negre sînt de fapt cimitirele stelelor. Dumnezeu a spus că atunci cînd gîndurile noastre sînt îndreptate spre noi, devenim ca nişte stele stinse care pribegesc prin întuneric.

Într-o seară, în iulie 1978, ne-a vizitat un astronom şi am discutat cu el despre ceea ce mi-a spus Dumnezeu în legătură cu stelele care se sting. A fost uimit şi mi-a zis: „Nu-mi vine să cred! Sînt doar două luni de cînd am primit aceste informaţii de la o staţie spţială, este uimitor că eşti în temă cu aceste lucruri, pentrucă nu sînt cunoscute încă de public.” Soţia mea Charm a zîmbit, deoarece eu îi vorbisem despre aceste lucruri cu cîteva luni mai înainte.

Mai tîrziu el mi-a scris o scrisoare în care zicea:

> “Am fost deosebit de uimit cînd mi-ai vorbit despre spaţiile cosmice. Am fost cu totul surprins cînd mi-ai relatat cum Domnul i-a comparat pe unii oameni care înainte au fost credincioşi, mărturisind şi trăiind pentru Domnul, cu unele stele din cer care străluciseră cîndva. Nu numai că au încetat să strălucească, dar nici măcar nu reflectă lumina care vine în calea lor.
>
> Pentru mine aceştiea sînt “găurile negre” ale spaţiilor cosmice. Tu cunoşteai chestiuni ştiinţifice pe care cei mai mulţi pastori nu le cunosc. Numai Domnul a putut să-ţi dea aceste informaţii.

Dumnezeu mi-a spus de asemenea că este un loc minunat, pentru că întreg pămîntul este plin de slava Lui! El mi-a arătat cum oamenii se întorc la El, într-un număr tot mai mare. El nu mi-a arătat oameni care se îndepărtează, nici capitularea unei biserici, nici o biserică subterană, ci o biserică triumfătoare!

Am devenit total relaxat şi în largul meu cu Dumnezeu. În cer, nu trebuie „să calci

cu piciorul drept înainte", pentru că El ştie cum arată şi piciorul tău stîng! N-are nici un rost să te afişezi cu ceva sau să încerci să faci vreo impresie, ci fii tu însuţi!

Am constatat că ar fi imposibil să te comporţi altfel în cer!

Mi s-a părut că eram la Domnul de cîteva luni sau chiar mai mult. Toate lucrurile pe care le-am văzut ar putea să umple o carte uriaşă de sute de pagini. Eternitatea are şi ea o dimensiune a ei pe care nu o poţi identifica întru totul cu timpul. După ceasul pămîntesc, n-am avut timp nici măcar să citesc hîrtia pe care mi-a arătat-o Dumnezeu, pentru că din momentul cînd mi-am părăsit biroul şi pînă m-am întors, au trecut mai puţin de cinci minute. Eternitatea nu se desfăşoară după ceasuri, pentru că timpul nu este măsurat. Timpul este numai pentru pămîntul acesta. Eternitatea nu va fi o existenţă lungă, dilatată. Veşnicia nu este o extensiune plictisitoare a timpului. Nu este timp de loc! Este doar o existenţă glorioasă!

Cînd am vorbit bisericii noastre despre aceste experienţe supranaturale, eram puţin bănuitor, de teamă să nu creadă cineva că „mi-am pierdut cîteva şuruburi". La început, erau momente în care mă întrebam dacă nu cumva am avut halucinaţii. Cînd îmi veneau asemenea gînduri, Dumnezeu făcea să se întîmple lucruri, exact cum El le-a scris pe hîrtie!

Cînd îţi vine vremea să părăseşti acest pămînt, nu te îngrijora de aceasta, pentru că cerul nu este o scurgere lentă a timpului! Dacă lucrurile merg mai rău aici, nu te îngrijora nici de acest lucru. Dumnezeu vrea ca timpul care-l trăim pe pămîntul Lui, să ne trăim viaţa cît mai frumos, să-L servim pe El şi să fim fericiţi! Pe Dumnezeu nu-L preocupă atît de mult ca pe noi multe lucruri cărora oamenii le dau importanţă. Ceea ce ne cere El este să-L iubim şi să umblăm cu El. Dumnezeu vrea să privim la ceea ce lucrează El, pentru că harul şi slava Lui umple întreg pămîntul.

Dumnezeu mi-a îngăduit de asemenea să-i văd pe preaiubţii mei care au murit. Pe urmă mi-a arătat credincioşi care tocmai treceau din viaţă . Am văzut în cer familiile lor care erau înştiinţate de îngeri să se pregătească pentru întîmpinare, pentru că unul din preaiubiţii lor venea acasă. Pavel spunea despre ei că au trupuri „cereşti" (1Cor. 15) Ei puteau fi identificaţi şi aveau aceeaşi fizionomie ca pe pămînt, în afară de griji, dureri şi alte probleme. Aveau parte în continuu de mari bucurii şi fericire, pentru că cerul este un loc de continuă descoperire a frumuseţii lui Dumnezeu!

Dumnezeu mi-a mai arătat ceva ce nu înţelesesem niciodată. intre acest pămînt şi locaşul nostru permanent din cer, există un loc de trecere din care putem, fi aduşi înapoi. Oamenii care au murit şi au fost readuşi la viaţă, ca un privilegiu dat de Dumnezeu, se găseau în acel loc. Ei nu au ajuns la locaşul lor final. Aceasta nu vrea să însemne că oamenii pot să aleagă şi o a doua variantă, ci că Dumnezeu poate să-i întoarcă la viaţă, dacă "*EL"* alege. Eu cunosc acest loc, pentru că l-am văzut. Am fost acolo!

Un alt lucru pe care Dumnezeu mi l-a spus a fost atît de opus cunoştinţelor mele de teologie, încît mi-a fost greu să-mi adaptez înţelegerea la faptele mele. Eu predicam că odată ce încetezi să mai respiri, dacă nu eşti mîntuit şi nu-L cunoşti pe Dumnezeu, intri în iad. Dumnezeu mi-a zis că acest lucru nu este neapărat aşa. El a zis că este un loc unde duhurile oamenilor mai pot zăbovi pentru o scurtă vreme, înainte de a merge la locaşul lor permanent. Mulţi oameni care au fost morţi din punct de vedere clinic, ştiu

acest lucru, pentru că l-au experimentat. Unii dintre ei s-au apropiat de porțile iadului şi chiar au privit înăuntru sau au putut să arunce o privire în cer şi totuşi să se întoarcă înapoi. El nu a încercat să-mi redea aceste lucruri în stilul unui manual, cu argumente, pentru a le putea dovedi, sau pentru a le putea preda ca pe o materie oarecare, ci doar ca pe un fapt! Eu I-am spus lui Dumnezeu că toate acestea sînt total opuse cunoştinţelor mele teologice, dar El a zis simplu că nici nu a încercat să le compare cu teologia mea! Am văzut un fel de loc de trecere ca un culoar sau ca un tunel între viaţă şi moarte, o camera de aşteptare din care oamenii intră în locaşul lor definitiv. Dumnezeu mi-a spus că o persoană care moare şi apoi este readusă la viaţă, se întoarce de pe acest culoar.

M-am simţit în largul meu tot timpul cît am stat în Sala Tronului, dar şederea mea a ajuns la sfîrşit prea repede. DÎntr-o dată m-am întors în biroul meu şi m-am văzut cu capul pe birou unde mă rugasem. Pînă în acel moment credeam că am fost răpit în trup, dar nu a fost aşa!

Domnul are un minunat simţ al veseliei şi în cer este mult rîs şi bucurie. Cînd mi-am privit trupul care era plecat cu capul pe birou, mi-am văzut ceafa căruntă şi am zis: „Doamne, nici n-am ştiut că în spate părul mi-a albit chiar atît de mult!"

Am fost cu adevărat şocat după ce m-am trezit din nou pe scaun, pentru că **HÎRTIA PE CARE DUMNEZEU** MI-O DĂDUSE ERA TOT LA MINE ÎN MÎNĂ! Nu ştiam ce să fac cu ea, dar ea se afla acolo, chiar în mîna mea. Dumnezeu nu voia ca eu să-i împărtăşesc conţinutul ei atunci, şi simţeam cum puterile mă părăsesc. Am aşezat-o cu grijă deasupra celoralte hîrtii de pe biroul meu ca să nu i se întîmple ceva şi m-am dus acasă. Soţia m-a întrebat de ce eram atît de liniştit şi de palid. I-am relatat exact tot ce s-a întîmplat şi am discutat îndelung despre vizita mea în Sala Tronului, apoi ne-am culcat. Duminică m-am sculat dis-de dimineaţă, şi m-am dus în birou ca să mai arunc o privire peste hîrtia primită, dar am constatat că SE TRANSFORMASE ÎN CENUŞĂ.

Cenuşa era pufoasă ca o blană. Era uşoară ca nişte fulgi pufoşi şi cea mai mică adiere făcea să se ridice pe traiectorii dantelate. Îmi aminteau de fulgii de zăpadă, atîta doar că aveau altă culoare.

Nu ştiam ce să fac cu ea. Nu mă puteam hotărî s-o arunc. Şi-mi era teamă s-o mişc, aşa că am lăsat-o acolo pînă mai tîrziu. Mulţi oameni au venit în biroul meu ca s-o privească. În cele din urmă, am adunat-o şi am pus-o într-un plic şi de aceea s-a făcut mai densă şi nu mai avea aceaşi consistenţă. Mai păstrez plicul ca un semn de aducere aminte a unei liste de evenimente la a căror împlinire, eu personal, nu am contribuit cu nimic. Dumnezeu mi-a îngăduit doar să văd ce lucrează El, mărindu-mi astfel foarte mult credinţa! Dacă n-ar fi fost degetul lui Dumnezeu în toată întîmplarea asta, n-aş şti cum să justific prezenţa acelei hîrtii şi apoi, prezenţa cenuşei aceleia. Mulţi oameni, auzind despre cele întîmplate, au venit de la mari distanţe ca să vadă cenuşa care era foarte neobişnuită. Cîţiva păstori au văzut parte din fulgi evaporîndu-se chiar din mîna lor. În două săptămîni şi jumătate n-a mai rămas nici un fir de praf!

Mulţi au întrebat cum arăta hîrtia. Era tot atît de groasă ca o bucată de piele, dar albă, uşor mată. Părea a fi mai degrabă ruptă pe cele patru laturi decît tăiată şi aducea uşor cu pergamentul.

Cineva m-a întrebat dacă nu mi se pare fără sens să mă întorc la lucrurile temporare. o, nu, pentru că ele sînt o parte din planul Său sistematic pentru Împărăția lui eternă. Simt că Dumnezeu este tot atît de aproape aici ca şi acolo!

Dumnezeu mi-a spus că scopul suprem al Bibliei este să ne descopere caractetrerul Său. Acesta mi s-a părut un lucru extraordinar. El mi-a dat versetele din Ieremia 9:23-24: "Aşa vorbeşte Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui, ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere şi că Mă cunoaşte, să ştie că Eu sînt Domnul care fac milă, judecată şi dreptate pe pămînt! Că în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul."
Pe urmă s-a referit la Exod 34:6-7, unde îi spune lui Moise: "Tu nu Mă poți vedea, dar îți voi spune cum arăt Eu: "Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare şi milostiv, încet la mînie, plin de bunătate şi credincioşie, care îşi ține dragostea pînă în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea..." şi pe urmă a continuat zicînd: "Apoi pentru cei ce Mă resping, rămîne cealaltă parte "

Dumnezeu mi-a dat o lumină deosebită aproximativ asupra a 2.000 de versete din Biblie. Aceste versete, precum şi locul unde se găsesc ele în Biblie, le-am ştiut dintr-o data pe de rost. Nu pot să vă explic cum strea întîmplat acest lucru! Nu este nevoie să le repet - este ca şi *cînd* le-aş putea vedea oricînd doresc.

Poate că ți se va părea ciudat, dar niciodată nu mi-a trecut prin gînd să văd cum arăta Dumnezeu. Eram doar conştient de splendoarea slavei Sale strălucitoare. Aşa cum a zis şi Pavel - minunile şi slava acelui loc nu pot fi descrise în limbile pămînteşti.

CAPITOLUL 5
Continuare în Sala Tronului

Ai zice că...
***...** 30 de preziceri corecte din 120 este fenomenal?*
***...** Ce zici de 120 din 120?*
***...** Dumnezeu nu dă greş niciodată. Iată de ce poți să te bizui pe deplin, pe El.*
***...** Dumnezeu mi-a spus că papa nu are mai mare trecere înaintea Lui decît cel mai mic dintre sfinții lui şi nu are privilegii mai mari, dar deoarece influența lui asupra oamenilor este mare, Dumnezeu se amestecă în alegerea lui. De aceea, pentru a ajuta la restaurarea trupului fragmentat al lui Cristos, Dumnezeu a ales un om numit Karol Wojtyla, din Polonia.*
Data prezicerii: 21 ianuarie 1977.
Data împlinirii: 16 octombrie 1978, Papa Ioan Paul al II-lea.

Unul cîte unul, cele 120 de evenimente de pe lista specială pe care mi-a dat-o Dumnezeu în Sala Tronului, au început să se împlinească în ordinea exactă în care au fost scrise.

În timp ce eram acolo, Dumnezeu m-a luat într-o vedenie în propriul meu birou, pe pămînt şi mi-a arătat o femeie care a fost implicată în vrăjitorie. Nu mi-a spus numele ei, dar într-o fracţiune de secundă am văzut-o pe această femeie clar şi distinct şi mi-au rămas întipărite în minte toate detaliile înfăţişării ei. În vedenie, Dumnezeu mi-a spus să leg duhurile necurate, să le scot afară din ea şi s-o eliberez.

Marţi seara, în săptămîna de după răpire, a venit în biroul meu o femeie îmbrăcată exact aşa cum mi-a arătat-o Dumnezeu şi ea a fost complect eliberată, aşa cum am văzut-o în vedenia din cer. Acesta a fost punctul nr. 1 de pe listă.

În timp ce eram în cer, Domnul mi-a arătat de asemenea cum predicam întrun loc unde era o reală nevoie. N-am văzut adunarea ca atare, dar am văzut oameni care erau legaţi fie din punct de vedere spiritual, fie din punct de vedere fizic şi Domnul le dădea într-un mod minunat eliberare şi o viaţă nouă. Numele locului era Centrul Vieţii Creştine, dar acest loc nu era biserica noastră.

Lunea următoare am primit un telefon de la păstorul unei biserici dintr-un oraş foarte mic situat în districtul Washington. Dumnezeu îi pusese pe inimă să mă sune pentru a predica în biserica lui. El nu ştia de ce, dar ŞTIA că trebuie să mă cheme. Ne-am uitat la calendar şi soţia mea l-a sunat din nou pentru a-i comunica datele sigure. Cînd păstorul s-a prezentat la telefon, soţia mea a fost uimită să audă cuventele: „Aici Centrul Vieţii Creştine!" S-a întîmplat exact aşa cum mi-a arătat Dumnezeu! Acesta a fost punctul nr. 2.

Sînt mişcat cînd mă gîndesc că atunci cînd Dumnezeu promite ceva nu trebuie să tot umbli după El şi să-I tot aminteşti, să-L tot îmboldeşti, spunînd: “Doamne, trebuie să stau de Tine, ca nu cumva să uiţi şi să nu împlineşti ceea ce ai promis!" Dumnezeu a trebuit să-mi repete de cîteva ori: „Tu să ai grijă de partea care îţi revine şi Eu Mă voi îngriji de partea care Îmi revine." El mi-a reîmprospătat în memorie aceste cuvinte, din nou şi din nou, repetîndu-le mereu! Dacă El nu ar împlini ceea ce a promis, eu n-aş putea face absolut nimic, dar eu ştiu că se va ţine de cuvînt. Mă încred în El şi El niciodată nu a dat greş! Dacă nu face astăzi lucrul promis, înseamnă că nu este inclus în programul Său de astăzi, dar probabil că-l va face mîine. Oricum El îl va face! Niciodată nu trebuie să te îngrijorezi de acest lucru!

Evenimentul nr. 4 de pe listă era în legătură cu un om care urma să-L accepte pe Cristos în data de 4 februarie 1977 şi care urma să moară în 30 mai 1977, într-un accident de avion! Dumnezeu l-a mîntuit exact în data în care a spus!

Înainte de a muri, a venit la biserică vineri şi mi-a spus că ar vrea să rămînă la masă la noi, pentru a discuta cu mine cîteva lucruri. În timp ce luam masa împreună, mi-a zis: “Pastore, am un sentiment ciudat, parcă presimt că voi muri. Vrei să-mi spui tot ce ştii despre cer?” A trebuit să-mi muşc buzele, pentru că ştiam ce se va întîmpla, dar nu puteam să-i spun. Nu puteam, pentru că Dumnezeu mi-a spus ce efect ar avea acest fapt asupra altor vieţi! În schimb, i-am relatat tot ce ştiam despre cer!

Exact aşa cum a spus Dumnezeu, cu mai mult de patru luni în urmă, el a plecat acasă la Domnul în 30 mai 1977, cînd a murit într-un accident de avion.

Un alt eveniment emoționanat, nr. 34, era în legătură cu un tînăr care şi-a vîndut viața satanei, ca preot al satanei. Domnul mi-a dat numele lui şi chiar mi l-a arătat. La data prezisă de Dumnezeu el a venit în biserică şi l-am recunoscut, l-am salutat şi i-am spus ca după terminare să vină la mine în birou. Dumnezeu l-a mîntuit, a spălat viața lui murdară şi i-a dat biruință şi o nădejde nouă.

Iată o scrisoare pe care am primit-o recent de la el:

> *În timp ce vă relatam despre viața mea, în 9 aprilie 1977, nu păreați surprins de nimic din ceea ce vă spuneam. Parcă ați fi ştiut totul! Mai tîrziu am aflat că de fapt ştiați, pentru că numele meu era pe o listă pe care ați primit-o din Sala Tronului Dumnezeului Celui Atotputernic. Dumneavoastră m-ați aşteptat şi nu ați fost deloc surprins că l-am acceptat pe Isus ca Domnul şi Mîntuitorul meu. Viața mea a constat dintr-o serie de suişuri şi coborîşuri. Am fost crescut într-o casă parohială şi am răspuns de multe ori chemărilor la pocăință, dar de fapt niciodată nu m-am predat pe deplin. Am rătăcit din loc în loc, neaşezat, nedisciplinat, fără vreun scop în viață, pocăință sfîrşind în cele din urmă într-un centru spiritist. Am devenit mediu şi păstor spiritist; țineam şedințe şi prelegeri. Controlat de demoni, am alunecat cît de jos poate aluneca un om. Cu adevărat ,,iată că vi se lasă casa pustie" (Mat 23:38).*
>
> *Pe cînd încercam să scap de acest fel de viață, casa mi-a fost năpădită de şobolani pe care nu-i puteam omorî. Mi-am pierdut casa, demnitatea şi apoi familia. Nu mai aveam unde să merg. i-am sunat pe părinții mei care locuiesc în Idaho şi am aflat că ei mă mai iubeau. Am părăsit centrul de spiritism, am venit la Idaho şi ca fiul risipitor am fost bine primit acasă! Într-un timp scurt Domnul mi-a dat înapoi familia şi împreună cu soția am făcut o excursie în insulele Hawai. Acolo am întîlnit o familie din Boise care ne-a invitat la biserică. SLAVĂ DOMNULUI!*
>
> *În biroul meu este un steag alb pe care sînt scrise cuvintele:*
> *,,M-AM PREDAT!"* Jim Olsson

Cît despre evenimentul nr. 63, Dumnezeu mi-a îngăduit să-l văd şi să mărturisesc despre el în detaliu, înainte de a avea loc. Era în legătură cu o familie care avea probleme serioase în căsătorie. În timp ce eram în cer, i-am văzut venind în biroul meu şi am remarcat că data cînd trebuia şă aibă loc acest eveniment era notată pe hîrtie.

Cînd a sosit data respectivă aceşti oameni nu s-au arătat. Mă întrebam ce s-a întîmplat, aşa că m-am hotărît să mai rămîn puțin în birou. La scurt timp după ora obişnuită de închidere a sunat telefonul şi o persoană care nu s-a prezentat m-a întrebat: „Pastore Buck, vei mai fi în birou încă puțin?",„Da!" i-am răspuns. Nu mi-a spus cine era. Cînd au venit la uşă, i-am salutat PE NUME! Aceasta chiar ia şocat pe amîndoi! Pe urmă i-am întrebat: "Ce v-a adus aici?" Ei mi-au spus că aveau

probleme de căsătorie teribile şi pur si simplu au simţit nevoia să meargă undeva să mai schimbe aerul. Ei nu ştiau pentru ce, dar s-au decis să vină la Boise, Idaho.

„Am condus pînă aici, am închiriat o cameră la un motel şi cînd am intrat în cameră, am remarcat cartea de telefoane care era deschisă la locul unde era reclama dumneavoastră cu inscripţia: "sfătuire prin programare."

Am ştiut numaidecît că unul din îngerii aceia a fost acolo înaintea lor şi a deschis cartea de telefoane la locul în care trebuia, aranjînd şi la recepţie să obţină camera respectivă.

În timp ce conversam doamna a zis: „Am călătorit bine pînă aici împreună, toate lucrurile se vor îndrepta şi totul va merge bine, aşa că nu vă mai reţinem, noi vom pleca."

Nu, mai bine staţi aici, - le-am zis eu, - pentru că lucrurile nu stau aşa cum ziceţi. Dumnezeu mi-a arătat acest eveniment cu cîteva luni în urmă. I-am spus soţiei lui, tu ai un pistol în poşetă şi ai de gînd să-l împuşti pe soţul tău, de îndată ce vă întoarceţi la motel.

"Tu mai bine să nu să mă împuşti!" - a excalmat soţul foarte alarmat. Ea tremura toată.

"Deschide poşeta şi dă-mi pistolul acela!" - i-am zis eu.

Ea şi-a deschis poşeta şi mi-a dat arma, exact aşa cum am văzut întîmplîndu-se înainte. Apoi ea a strigat către Dumnezeu din adîncul sufletului ei. Ştia că nu exista nici o modalitate ca eu să fi aflat despre pistol, dacă nu mi-ar fi spus Dumnezeu şi El mi-a adus la cunoştinţă acest fapt cu cel puţin şase luni înainte de a se fi întîmplat!

Imediat amîndoi au căzut cu feţele la pămînt înaintea lui Dumnezeu. El le-a spălat păcatele şi a restabilit armonia în căsătoria lor. De atunci am primit de la ei o scrisoare frumoasă în care-mi scriau că frecventează o biserică bună în California, ferticiţi în Domnul şi slujindu-1 pe Dumnezeu!

Dumnezeu mi-a spus că El nu a trecut pe listă tot ce se va întămpla. El mi-a zis: Vreau doar să aleg cîteva lucruri, pentru ca să poţi vedea prin confirmare că Eu sînt cu adevărat la lucru!" Fără îndoială că între aceste evenimente aveau loc alte sute de întîmplări, dar El mi-a îngăduit să văd doar cîteva, pentru a le avea ca puncte de reper de-a lungul drumului. Unii m-au întrebat ce se va întîmpla cînd toate cele 120 de evenimente se vor împlini. Mi-ar place să spun că evenimentele viitoare sînt plănuite dinainte, tot aşa cum au fost plănuite şi cele din trecut, numai că eu nu le cunosc, dar poţi fi sigur că Dumnezeu a trasat totul dinainte!

Un punct interesant de pe listă era în legătură cu un evreu, proprietar al unei reţele de restaurante. Printr-o frumoasă înlănţuire de împrejurări el L-a întîlnit şi L-a acceptat pe Isus ca Mîntuitorul lui. Dovada acestei experienţe a fost văzută prin dorinţa lui ca sutele de angajaţi din aceste restaurante, răspîndite în toată ţara, să aibă şi ei acelaşi prilej de a-L întîlni pe Domnul. El a zis: „Cu siguranţă că Dumnezeu îi are în vedere pe aceşti angajaţi, tot atît de mult ca şi pe mine." Cînd mi-a spus cine era. Duhul meu a tresăltat înlăuntrul meu, pentru că numele lui era 112!

Numărul 113 din cele 120 de evenimente, a fost alegerea unui nou papă. Dumnezeu mi-a spus că papa nu are o trecere mai mare înaintea Lui decît cel mai mic dintre sfinţii Lui şi nu are privilegii mai mari, dar pentru că influenţa lui asupra oamenilor este mare, Dumnezeu se amestecă în alegerea lui. De aceea, pentru a ajuta la restaurarea

trupului fragmentat al lui Cristos, Dumnezeu a ales un om numit Karol Wojtyla din Polonia. Această profeție a fost împlinită în 16 octomtrebrie 1978, cînd el şi-a început misiunea sub numele de Papa Ioan Paul al II-lea.

Evenimentul nr.116 de pe listă era în legătură cu China. Dumnezeu mi-a spus să nu intrăm în panică cînd relațiile diplomatice cu China vor fi restabilite şi cînd Taiwanul va fi aparent abandonat. Dumnezeu nu Şi-a uitat şi nu Şi-a părăsit poporul. El a văzut de bine să deschidă o poartă, astfel ca prin această mică deschidere, razele strălucitoare ale Luminii Lui să poată pătrunde, aducînd lumină şi eliberare din lanțurile întunericului.

Unul dintre lucrurile pe care mi le-a spus Dumnezeu cînd m-a adus înapoi din cer a fost: "Voi veni din nou la tine!" Cît de mult Îl iubesc! El m-a vizitat iar şi iar, prin intermediul acestor ființe cereşti, trimițînd mesaje pentru lumea de astăzi!

Unii m-au întrebat dacă îngerii ar veni la chemarea mea. Nu, acest lucru nu este posibil. Ei nu răspund ființelor umane, pentru că nu primesc porunci de la nimeni, decît de la Dumneueu. Am auzit pe mulți oameni zicînd: "Poruncesc îngerilor să facă cutare sau cutare lucru!" Acesta este un efort zadarnic, pentru că tu nu poți porunci vreunui înger să facă ceva.

Orice poruncă vine de la Dumnezeu şi iată de ce, eu ştiu că vorbele îngerilor sînt doar ecoul cuvintelor venite chiar din inima lui Dumnezeu. De aceea ei nu i-au în seamă comentariile şi împotrivirile oamenilor cînd Dumnezeu le porunceşte să facă vreo lucrare. „Că dacă Cuvîntul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit şi dacă orice abatere şi orice neascultare şi-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mîntuire aşa de mare care după ce a fost vestită întîi de Donmul, ne-a fost adeverită de cei ce au auzit-o (Evrei 2:2, 3)."

Vizita mea în Sala Tronului mi-a schimbat viața complect. Acum Îl cunosc pe Dumnezeu într-un fel mai real şi mai personal decît oricînd înainte. Timpul meu de părtăşie a devenit o convorbire familiară cu El. Biblia a primit o nouă dimensiune şi a început să trăiască. Este evident că această experiență a devenit o parte importantă a întregii mele vieți, situîndu-se în centrul tuturor gîndurilor şi meditațiilor mele. Deşi nu am beneficiul hîrtiei cereşti, de cînd Dumnezeu a transformat-o în cenuşă, fiecare punct scris pe ea a fost imprimat în mintea mea, ca o fotografie.

Deseori, în mintea mea, treceam peste diferite puncte de pe listă, întrebîndu-mă cum le va duce Dummezeu la îndeplinire. Realizarea unora dintre ele părea total imposibilă. Uneori, meditam asupra acestor profeții aparent dificile, notîndu-mi gîndurile şi apoi aruncam aceste hîrtii în dosarele mele. Spre satisfacția mea, am dat recent peste cîteva din ele.

Una am scris-o în data de 4 februarie 1977, numai la două săptămîni după răpire cînd majoritatea profețiilor urmau să se împlinească în viitor. Iată ce scria pe ea: „Cum se poate întîmpla una ca asta? Un om care a fost mîntuit astăzi, 4 februarie, să moară într-un accident de avion în 30 mai 1977. Cu siguranjă că nu înțeleg pentru ce." Cînd mă gîndesc la această listă lungă de evenimente care au fost deja duse la îndeplinire, nu pot decît să-i mulțumesc lui Dumnezeu pentru că Şi-a ținut cuvîntul. Punctul nr. 117 s-a împlinit în secvențe. Celelalte trei puncte sînt în curs de împlinire în timp ce se scrie această carte.

Deseori mi se pune întrebarea dacă numărul evenimentelor are vreo semnificație spirituală. Şi dacă împlinirea lor ar marca sau nu vreo etapă. De fapt, aceste 120 de lucruri sînt pur şi simplu o fracțiune de secundă din planul lui Dumnezeu care se află în desfăşurare. Ele sînt jaloane de-a lungul drumului, amintindu-ne de credincioşia Lui.

Dumnezeu a aşezat în Biblie mult mai multe decît 120 de evenimente despre care El a zis că se vor întîmpla. Toate acelea care trebuiau să se împlinească pînă în acest moment, s-au împlinit exact aşa cum a zis El; şi cele care urmează cu siguranță că se vor împlini. Aceste minuni prezise sînt o dovadă că El este Dumnezeu!

Planul Său în desfăşurare va continua neabătut, chiar dacă nu voi mai avea repere speciale de-a lungul drumului. Unul dintre adevărurile cele mai mari pe care le aduce acest mesaj este asigurarea că Dumnezeu a programat fiecare zi a vieții noastre. Cînd vom umbla cu El, El ne va îndruma pe cărare. Şi chiar dacă scopul Său pentru noi ne este necunoscut, El îl duce la îndeplinire, tot atît de sigur cum a făcut cu cele 120 de evenimente care mi-au fost date în ziua aceea glorioasă, în Sala Tronului.

CAPITOLUL 6

Prioritățile lui Dumnezeu

> *Queenie, cîinele meu - un pursînge danez a lătrat uşor, apropiindu-şi, nasul umed de fața mea. Era ora două noaptea. Ştiam ce se întîmplă. Aşa mă trezea el, cînd îşi dădea seama că în casă aveam vizitatori de sus.*
> *Din nou, plin de înfiorare, şi uimire îl ascultam pe Gabriel care scotea în evidență şapte lucruri de cea mai mare importanță pentru Dumnezeu. Este vorba despre prioritățile pe care lumea trebuie să le cunoască…*

Într-o vizită recentă, Gabriel mi-a spus să notez şapte lucruri la care s-a referit ca fiind "Prioritățile lui Dumnezeu". Şapte este numărul perfect al lui Dumnezeu. Am revăzut aceste adevăruri, m-am hrănit cu ele, am meditat asupra lor de multe ori, deoarece au fost făcute atît de vii şi reale pentru mine şi sînt în deplină concordanță cu Cuvîntul lui Dumnezeu.

Prima prioritate: Sîngele lui Isus

Fiecare mesaj adus de îngeri arăta spre jertfa lui Isus. Sîngele Lui este important, pentru că cerințele dreptății lui Dumnezeu au fost satisfăcute, mînia lui Dumnezeu a fost potolită şi evidența nelegiuirilor a fost ştearsă prin vărsarea acestui sînge.

De ce a trebuit să fie potolită mînia lui Dumnezeu? El a trebuit să găsească un obiect în care să lovească, deoarece păcatul acestei lumi violase dreptatea Lui perfectă. Vărsarea sîngelui lui Isus a abătut lovitura mîniei lui Dumnezeu de la noi şi Isus a plătit cerințele judecății lui Dumnezeu pentru păcatele noastre.

Cînd Isus a intrat în cer, El a stropit cu sîngele Său toate lucrurile de acolo. A fost stropită şi cartea care conţinea toate înregistrările nelegiuirilor noastre, slăbiciunilor noastre, greşelilor noastre, plus neputinţa noastră de a face binele.

Cînd Isus a intrat în cer, El a stropit cu sîngele Său toate lucrurile de acolo. A fost stropită şi cartea care conţinea toate înregistrările nelegiuirilor noastre, slăbiciunilor noastre, greşelilor noastre, plus neputinţa noastră de a face binele.

În Cartea vechiului legămînt erau înşirate poruncile date de Dumnezeu, dar în Cartea nouă El pune legile Lui în inimile noastre. Nu mai există: „Nu fă cutare şi cutare lucru!", ci,"Eu vreau să fac voia lui Dumnezeu!". Acest adevăr frumos pe care l-a adus Gabriel era în legătură cu jertfa perfectă şi complectă a lui Isus, nu în legătură cu lupta noastră cu problemele cotidiene.

Mu1ţi credincioşi ştiu că relaţiile dintre ei şi Dumnezeu sînt în rînduială dar se îngrijorează cu privire la relaţiile dintre ei şi ceilalţi oameni. Gabriel mi-a spus că Dumnezeu le-a şters chiar şi pe acestea din cartea veşnică.

În primul legămînt El a spus că v-a ţine cont de orice păcat şi de orice nelegiure. În al doilea legămînt a spus că nu-şi va mai aduce aminte de ele pentru că au fost spălate prin sîngele lui Isus. El a gustat moartea pentru fiecare bărbat şi femeie, pentru a-i elibera de legătura şi pedeapsa păcatului (Evrei 2:9).

Mulţi oameni n-au dat nici o importanţă sîngelui lui Isus, unii au făcut chiar afirmaţia că sîngele vărsat pe cruce nu a avut un efect mai mare decît atunci cînd Îi circula în vene, în viaţa de toate zilele. Dar Dumnezeu a spus că sîngele lui Isus era atît de preţios, încît nici o picătură nu s-a risipit. Este singurul sînge despre care s-a spus că are un efect veşnic. Acesta a fost planul lui Dumnezeu. În Evrei 12:24, ni se spune că „sîngele stropirii vorbeşte mai bine decît sîngele lui Abel". În veci de veci de-a lungul eternităţii sîngele Lui îşi are locul său!

A doua prioritate: Părtăşia şi legătura cu Dumnezeu

El vrea ca noi să putem avea o părtăşie bogată şi minunată cu El. Acest adevăr este realizabil prin Cuvîntul şi prin Duhul Său. Dumnezeu vrea să aibă părtăşie cu tine şi vrea ca tu să te bucuri de conştienţa prezenţei Sale în fiecare zi!

Dumnezeu vrea nu numai cei credincioşi să vină mai aproape de El, dar vrea de asemenea ca toţi cei ce sînt departe să vină şi ei. El a spus că dacă Îl vei chema de ori unde ai fi, din cel mai îndepărtat punct al universului, El va suspenda toată distanţa dintre tine şi El.

Dumnezeu te *vrea.* El nu caută motive pentru a te renega, ci caută motive pentru a te ajuta şi pentru a te aduce mai aproape de Sine. „De vor fi păcatele voastre cum e cîrmîzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roşii ca purpura, se vor face ca lîna?" (Isaia 1:18).

A treia prioritate: Isus este viu

Isus este viu! Moartea a fost învinsă!

Chiar dacă gustăm moartea fizică, aceasta nu este moartea reală. Moartea

HOME

suflelului, adevărata moarte a fost învinsă!

Cînd Isus a gustat moartea a doua, El a experimentat judecata lui Dumnezeu asupra păcatului. El n-a gustat moartea fizică pentru noi, deoarece noi trebuie să murim, dar El vrea să ştim că noi nu trebuie să ne îngrijorăm de moartea a doua, pentru că El s-a îngrijit deja de acest lucru, pentru toţi acei care şi-au pus încrederea în El.

Îngerul mi-a amintit că planul lui Dumnezeu este atît de desăvîrşit şi mi-a dat versetele din Fapte 2:24 unde se spun că nu a fost cu putinţă ca moartea să-1 ţină legat. De ce nu a fost cu putinţă? Pentru că în cer era deja scris că El a ieşit din moarte şi iad. Iadul nu a putut să-L ţină legat, deoarece aşa era scris în planul lui Dumnezeu.

Satana a fost învins!

Frumoasa istorisire despre ce Isus a făcut pentru noi, o putem citi la: Evrei 2:9-15: „Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puţină vreme mai jos decît îngerii", adică pe Isus, Îl vedem încununat cu slavă şi cu cinste" din pricina morţii pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toţi. Se cuvenea, în adevăr ca Acela pentru care şi prin care sînt toate, şi care voia să ducă pe mulţi fii la slavă, să desăvîrşească, prin suferinţe pe Căpetenia mîntuirii lor.

Că Cel ce sfinţeşte şi cei ce sînt sfinţiţi, sînt dintr-unul. De aceea Lui nu-i este ruşine să-i numească „fraţi". Cînd El zice (în Cartea Psalmilor): „Voi vesti Numele Tău fraţilor Mei; Îţi voi cînta lauda în mijlocul adunării." Şi iarăşi: "Îmi voi pune încrederea în El (Împreună cu fraţii Mei). Şi în alt loc: „Iată-mă, Eu şi copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu!"

Astfel dar, deoarece copiii sînt părtaşi sîngelui şi cărnii, tot aşa şi El însuşi a fost deopotrivă părtaş la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea mortii, adică pe diavolul. -Deoarece noi, copiii lui Dumnezeu sîntem fiinţe umane - făcute din carne şi sînge - El a devenit de asemenea carne şi sînge, născîndu-se ca om; pentru că numai ca fiinţă umană putea să moară şi murind să nimicească puterea diavolului care avea în stăpînire puterea morţii. Numai astfel putea El "şi să izbăvească pe toţi aceia, care prin frica morţii erau supuşi robiei toată viaţa lor. (Adică, prin frica de moarte îşi trăiau viaţa ca robi supuşi groazei.)

Oamenii L-au dat pe Isus la moarte, dar pe urmă L-au văzut trăiind în cei ce-i aparţineau şi în loc să fi fost mulţumiţi că au numai un singur Isus, acum aveau mulţi! Întradevăr, toţi cei care-l slujeau Îi reflectau puterea şi viaţa! Cel mai bun mijloc de a-i face pe oameni să ştie despre învierea lui Isus este să le permiţi să vadă că viaţa ta reflectează viaţa Lui, deoarece El trăieşte în tine!

A patra prioritate: Promisiunea Duhului Sfînt

Dumnezeu planifică din-nainte. Lui nu ia venit doar întîmplător ideea de a da putere copiilor Săi! Această promisiune mare a fost planificată înainte de întemeierea lumii, şi noi am fost informaţi despre ea din Cartea Lui, Biblia, cu mult timp înainte de ziua Cinzecimii. Aceasta a fost o parte prioritară a planului Său întreg, pentru răscumpărarea poporului Lui.

El a vrut să ne facă pe fiecare dintre noi, asemenea chipului Fiului Său. Astfel ca noi

privindu-L (pe Dumnezeu) sîntem schimbaţi în acelaşi chip al Lui din slavă în slavă! Pentru a face ceea ce a făcut Isus pe pămînt, noi trebuie să avem aceeaşi putere pe care a avut-o şi El! Pentru a fi ca Isus, trebuie să avem Duhul Sfînt al lui Dumnezeu!

Sînt mulţi oameni care exclud acest lucru, şi sînt unii care zic: "Dacă este adevărat că un înger ţi-a dat acest mesaj, el nu ar fi vorbit despre Duhul Sfînt, pentru că acesta este un subiect controversat, şi un înger s-ar posta cu siguranţă pe un teren neutru." Gabriel nici măcar n-a pomenit că acest subiect ar fi sau nu controversat. El a afirmat pur şi simplu că acest lucru este o înaltă prioritate pentru Dumnezeu, astăzi!

A cincea prioritate: Du-te şi spune lumii

Despre a cincea prioritate Gabriel mi-a vorbit pe larg într-o zi, în anexa bisericii noastre. În timp ce-mi vorbea se plimba încoace şi încolo. A fost pentru prima dată cînd am văzut o severitate pe faţa lui. El a zis că Dumnezeu era îngrijorat că oamenii o să audă mesajul Lui şi o să fie treziţi la adevăr, dar după aceea vor cădea din nou în adormire. Una dintre cele mai înalte priorităţi ale lui Dumnezeu este ca noi SĂ MERGEM ŞI SĂ SPUNEM LUMII. Isus a zis: "Mergeţi în toată lumea şi duceţi aceste VEŞTI BUNE:

Dumnezeu zice: "Poţi veni la Mine acum!"

„Barierele sînt rupte!"

„Ai fost împăcat cu Mine prin moartea Fiului Meu!"

Acesta este mesajul răscumpărării pe care trebuie să-l ducem în întreaga lume! El ne-a descoperit planul Său. Ne-a umplut cu Duhul Sfînt şi zice: „Du-te!" Acum El a trimis mulţimi de îngeri pentru a-i împinge pe oameni spre Dumnezeu!

Este important la Dumnezeu, ca oamenii să audă şi să ştie, că EL nu v-a lăsa nici o piatră nerăsturnată.

Într-o zi Gabriel a zis că aceste fiinţe cereşti se duc pe toate dealurile pe fiecare copac şi chiar în găurile pămîntului căutînd cu grijă bărbaţi şi femei care încearcă să se ascundă de Dumnezeu! Ei (fiinţele cereşti) sînt acolo pentru a face ceea ce noi nu putem face! Noi sîntem atît de limitaţi, dar ei nu sînt. Dumnezeu vrea să spună prin aceasta: "Eu doresc ca oamenii să ştie că le port grijă şi vreau ca ei să vină la Mine."

Sînt mulţi care se uită la păcat, în loc să se uite la Dumnezeu, amintindu-le altora mereu de starea jalnică a lumii şi de grozăvia păcatului. Acest lucru nu figurează deloc pe lista de priorităţi a lui Dumnezeu. El vrea ca omul să ştie că există o scăpare totală de legătura groaznică a păcatului. Oamenii ştiu prea bine cît de apăsător este păcatul, deoarece ei sînt legaţi şi încătuşaţi de el, şi de aceea nu vor să audă acest lucru şi de la alţii. Dumnezeu a spus că El nu Şi-a trimis Fiul în lume ca să judece lumea, ci ca să deschidă o uşă de scăpare.

Scopul Lui este să ne facă mai degrabă conştienţi de lucrarea Fiului, decît să ne facă conştienţi de păcat. El vrea ca să-i vedem Fiul înălţat, astfel ca să poată atrage pe toţi oamenii la Sine!

Au venit la mine oameni care purtau sarcini foarte mari pe umerii lor şi simţeau cum îngerii lui Dumnezeu îi îmboldeau, îi trăgeau, îi zoreau, iar Duhul lui Dumnezeu

le vorbea inimii lor. Erau atît de însetați după Dumnezeu încît mergeau din biserică în biserică, dar în loc să-L găsească pe El, auzeau doar mesaje despre grozăvia stărilor de păcat din lume. L-i s-a vorbit despre răutatea lumii, dar ei au rămas în continuare cu nevoile în inimile şi viețile lor.

Un om a venit în biroul meu, întrebîndu-mă dacă ar putea găsi undeva ajutor. El a zis: "Aceasta este a cincea biserică la care am venit, Trebuie să-1 găsesc pe Dumnezeu."

„Ai venit într-un loc bun." Nu l-am întrebat ce păcate avea, ci i-am zis doar atît: "Cînd vei simți mîna mea pe capul tău, să pronunți Numele lui Isus." El te-a îndemnat să-l cauți şi a aşteptat să-l chemi. Acest om a strigat un singur cuvînt: „ISUS!" Domnul l-a auzit şi i-a dat viață!

A şasea prioritate: Jertfa ispăşitoare a lui Isus este veşnică

Oamnenilor trebuie să li se amintească această prioritate în mod constant.. Lucrarea pe care a făcut-o Isus este o LUCRARE VEŞNICĂ! Nu este ceva ce El a făcut odată şi care s-ar fi uitat apoi. Este ceva menit să ne ajute şi să ne ducă pînă în cer. Este Mesajul ispăşirii, este un mesaj al începuturilor noi. Gabriel mi-a spus că este foarte important ca oamenii să ştie şi să înțeleagă jertfa lui Isus şi faptul că binecuvîntările ispăşirii este un lucru continiuu. În fiecare zi pe care o trăim, putem experimenta aceste binecuvîntări în sufletul, duhul şi trupul nostru.

Toate nevoile noastre îşi găsesc rezolvarea în jertfă. Dumnezeu ne poate privi şi nu ne poate accepta numai dacă sîntem acoperiți cu jertfa Lui? Fără jertfa lui Isus, Gabriel mi-a spus: nu putem fi acceptați. Pentrucă amenii sînt în robia fricii, de aceea Dumnezeu vrea ca ei să ştie, că înainte de întemeierea pămîntului El plănuise deja acoperirea lor cu această jertfă. De aceea în Efeseni 1:4-5, ne spune aşa: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți şi fără prihană înaintea Lui, după ce în dragostea Lui, ne-a rînduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Cristos după buna plăcere a voiei Sale."

Dumneuzeu vorbeşte despre acest lucru şi în luda versetele 24 şi 25:

"Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere şi să vă facă să vă înfățişați fără prihană şi plini de bucurie înaintea slavei Sale..." Jertfa acoperă, curăță şi îndepărtează vinovăția. Noi nu putem să fim plăcuți lui Dumnezeu sau să-L servim cu adevărat, dacă trăim mereu cu teama că, Dumnezeu are ascuns ceva păcat pe care să-l aducă împotriva noastră.

El vrea să ştim că viețile noastre sînt acoperite atunci cînd credința şi încrederea ne sînt în El! Motivul pentru care acest fapt este de o înaltă prioritate înaintea lui Dumnezeu, este că oamenii nu-l pot sluji cu adevărat fără să aibă o sinceră încredere că poziția în El este în siguranță. A ştii acest lucru înseamnă a avea o ADEVĂRATĂ siguranță!

Dumnezeu vrea ca oamenii să ştie că El nu-i va lăsa fără lupte, şi deasemenea vrea ca noi să ştim, că există două lucruri care ne pot smulge de sub jertfa ispăşitoare a lui Isus. Unul este *rebeliunea(răzvrătirea),* iar celălalt este *idolatria.* În afară de duhul de

rebeliune (răzvrătire) şi idolatrie, lucrurile care au loc în cursul normal al vieţii nu te vor despărţi de dragostrea lui Dumnezeu sau de minunata ocrotire a acestui acoperământ. Poţi să trăieşti pentru El într-o fericire relaxată, ştiind că El este la lucru! Cînd vorbesc îngerii nu pot vorbi de la ei, ci sînt doar ecoul mesajului care vine din inima lui Dumnezeu care îţi spune, că tu eşti în siguranţă!

A şaptea prioritate: Venirea lui Isus

Dumnezeu ne spun să ne pregătim pentru ziua aceea mare! Pentru cei al căror nume sînt scrise în Cartea Vieţii Mielului, ziua aceea va fi o zi glorioasă! Dar pentru aceia al căror nume nu sînt găsite scrise în carte, ziua aceea va fi o osîndă veşnică. Alegerea este a noastră astăzi, şi această alegere este simplu să alegem să-L slujim pe Isus, sau să-l urmăm pe satana în osînda veşnică.

Uitaţi-vă la contrastul rezultatelor alegerilor noastre:

„... iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb (îngeri ai lui Dumnezeu) şi au zis: "Bărbaţi Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru, *va veni* în acelaşi fel, cum L-aţi văzut mergînd" (Fapte 1:10-11).

„Domnul să vă facă să creşteţi tot mai mult în dragoste unii faţă de alţii şi faţă de toţi, cum facem şi noi înşine pentru voi, ca să vi se întărească inimile, şi să fie fără prihană în sfinţenie înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Cristos, împreună cu toţi sfinţii Săi" (1 Tes. 3:12-13).

„Apoi am văzut un scaun de domnie mare şi alb şi pe Cel ce şedea pe el. Pământul şi cerul au fugit dinaintea Lui şi nu s-a mai găsit loc pentru ele. Şi am văzut pe morţi, mari şi mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Nişte cărţi au fost deschise. Şi a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieţii. Şi morţii au fost judecaţi după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărţile acelea. Marea a dat înapoi pe morţii care erau în ea. Mortea şi Locuinţa morţilor au dat înapoi pe morţii care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui? Şi Moartretea şi Locuinţa morţilor au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua. *Oricine n-a fost* găsit scris în cartea vieţii, a fost aruncat în iazul de foc" (Apoc. 20:11-15).

„Şi m-a dus, în Duhul, pe un munte mare şi înalt. Şi mi-a arătat cetatea sfîntă, Ierusalimul, care se pogora din cer de la Dumnezeu, avînd slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră preascumpă, ca o piatră de iaspis, strălucitoare ca şi cristalul" (Apoc. 21:10-11).

„În cetate n-am văzut nici un Templu; pentru că Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic, ca şi Mielul, sînt Templul ei. Cetatea n-are trebuinţă nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; că o luminează slava lui Dumnezeu şi făclia ei este Mielul. Neamurile vor umbla în lumina ei, şi împăraţii pământului îşi vor aduce slava şi cinstea lor în ea. Porţile ei nu se vor închide ziua, cinstea fiindcă în ea nu va mai fi noapte. În ea vor aduce slava şi cinstea Neamurilor. Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăieşte în spurcăciune şi în minciună; ci numai cei scrişi în cartea vieţii Mielului" (Apoc. 21:22-27).

Pentru cei ce-L aleg pe El, venirea lui Isus este prioritatea pe care Dumnezeu o doreşte cu atîta emoţie şi bucurie, încît şi îngerii din cer se bucură împreună cu El.

După prezentarea acestor priorităţi Gabriel mi-a spus că ele sînt o parte foarte importantă din planul lui Dumnezeu şi de aceea au fost concepute în detaliu chiar înainte de întemeierea lumii.

El m-a îndrumat la cap. 23 din Levitic unde Dumnezeu i-a dat lui Moise planul pentru cort - un model în miniatură a planului Său în totalitate. Apoi spre uimirea mea El a legat fiecare din aceste priorităţi nou-testamentale cu cele şapte sărbători pe care Dumnezeu le-a dat lui Israel, cu mult timp în urmă.

M-am minunat de faptul că planurile lui Dumnezeu care se găsesc scrise în Vechiul Testament ne îndrumă spre planurile Lui pentru zilele noastre.

Prima prioritate: Sîngele lui Isus
Sărbătoarea Paştelor Domnului

Sărbătoarea aceasta întruchipa moartea lui Cristos, Jertfa Lui şi Sîngele Lui care era atît de preţios înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru era scris în ceruri chiar înainte de a fi fost făcut pămîntul.

Sîngele este firul călăuzitor al istoriei răscumpărării care străbate întreaga Biblie. Izbăvirea copiilor lui Israel s-a făcut prin stropirea sîngelui pe amîndoi stîlpii uşii şi pe pragul de sus al caselor, astfel că nimicitorul a trecut pe lîngă casele acelea fără să-i ucidă pe întîii născuţi ai evreilor. Paştele noastre adevărate au avut loc atunci cînd Isus a stropit cu sîngele Său cărţile din cer, spălîndu-ne păcatele, pentru ca astfel să putem fi acceptaţi de Dumnezeu ca membrii ai familiei Sale.

A doua prioritate: Părtăşia şi legătura cu Dumnezeu
Sărbătoarea azimilor

Această sărbătoare începea a doua zi după Paşti. Atunci cînd Isus ne-a izbăvit de păcat prin sîmgele Său, Dumnezeu nu ne-a scuzat doar păcatul, ci a prevăzut o modalitate prin care să ne poată ierta.

Tatăl ne-a dat un acoperămîmt care este însăşi jertfa ispăşitoare a lui Cristos. pentru ca astfel să putem fi acceptaţi de El.

Aluatul reprezintă păcatul. La sărbătoarea azimilor poporul Domnului trebuia să mănînce pîine fără aluat, simbolizînd păcatul iertat. Sub noul legămînt era folosită pîinea cu aluat, pentru că Dumnezeu ne-a socotit justificaţi. În loc de PĂCAT, GREŞELI şi LIPSURI, Dumnezeu vede prin acoperămîntul jertfei ispăşitoare a lui Cristos; SFINŢENIE, NEPRIHĂNIRE şi Desăvîrşire. Aceia care aleg răzvrătirea şi idolatria ies în mod voit de sub acest acoperămînt. Cei care aleg ascultarea în loc de revoltă rămîn în mod voit sub acest acoperămînt, pentru că aleg să-L iubească şi să-L servească pe Dumnezeu, mai presus de eul lor şi mai presus de dorinţa de a păcătuii.

„Că printr-o singură jertfă El a făcut desăvîrşiţi pentru totdeauna pe cei ce sînt sfinţiţi.

Lucrul acesta ni-l adevereşte şi Duhul Sfînt. Că după ce a zis: "Iată legămîntul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: "Voi pune legile Mele în inimile lor, şi le voi scrie în mintea lor", adaugă: "Şi nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor" (Evrei 10:14-17).

A treia prioritate: Isus este viu
Sărbătoarea celor dintîi roade

Gabriel a spus că această sărbătoare reprezintă învierea şi viaţa lui Isus Cristos. El este viu, ba mai mult, în Cartea Sfîntă a lui Dumnezeu este scris că noi care sîntem ai Lui vom învia şi noi la rîndul nostru. Acest lucru Dumnezeu l-a avut în vedere pentru noi în dragoste, pentru că ne poartă în inima Lui.

A patra prioritate: Promisiunea Duhului Sfînt
Sărbătoarea Cincizecimii

Pogorîrea Duhului Sfînt în ziua Cincizecimii nu a fost o mică adăugare ulterioară la planul lui Dumnezeu. Toate aceste lucruri El le plănuise înainte să fi făcut pămîntul. Sărbătoarea aceasta poartă numele de ziua Cincizecimii, pentru că se află la cincizeci de zile după Paşti. Isus le spusese ucenicilor să rămînă în Ierusalim pînă vor primi putere de sus şi exact la cincizeci de zile după Paşti s-a întîmplat ceva nou, o revărsare de putere. Acest fapt nu a fost pur şi simplu o coencidenţă, ci aşa era prevăzut în planul minunat al lui Dumnezeu!

La sărbătoarea Paştelor ucenicii erau ca nişte spice de grîu înaintea Domnului. Cînd erau adunaţi într-un singur loc în lerusalim, nu erau încă îmbinaţi, nu alcătuiau încă o Biserică, ci erau priviţi de Domnul ca indivizi.

La sărbătoarea Cincizecimii Dumnezeu a luat grîul l-a măcinat, iar din făină a făcut pîine. Pîinea are şi aluat, pentru că Biserica nu va fi fără păcat. Dumnezeu a acoperit Biserica cu jertfa lui Cristos, dar sub acest acoperămînt al jertfei, în partea de jos unde trăim noi, păcatul încolţeşte deseori. El îşi acoperă Biserica (cu jertfa Fiului) chiar dacă păcatul (aluatul) este prezent. Prin Duhul Său şi prin puterea dătătoare de viaţă Sîngelui lui Isus, El spală acest păcat! Prin aceasta Dumnezeu vrea să spună: „Eu doresc ca grîul să fie măcinat, iar din făină vreau să fac pîine. Faceţi o unitate puternică care se cheamă trupul Meu de credincioşi. Nu indivizi, nu credincioşi neîmbinaţi între ei, nu! Trupul Meu se va închega numai prin putera Duhului Sfînt. Se va Face o îmbinare în vederea unei unităţi. Nu este un trup perfect aşa cum cred unii; deci puneţi aluatul în el, pentru că pîinea trebuie să reprezinte Biserica aşa cum este ea." Eu nu scuz păcatul, ci sînt doar bucuros că Dumnezeu s-a îngrijit de o iertare din belşug, pentru că planul Lui era să aibă în vedere TOATE lucrurile.

În planul mare al lui Dumnezeu, botezul cu Duhul Sfînt este la dispoziţia tuturor copiilor Lui şi este necesar pentru A Fi şi A FACE.

Duhul lui Dumnezeu trebuie să fie în noi şi el nu poate fi stins; revărsarea puterii Duhului Sfînt nu trebuie stăvilită niciodată.

“Nu stingeți Duhul(nu înăbușiți sau nu atenuați Duhul Sfînt)” (1Tes. 5:19). Botezul cu Duhul Sfînt ne înzestrează cu putere ca să putem fi ca Isus! Acest fapt este o parte vitală a planului lui Dumnezeu care nu poate fi ştearsă, pentru că este scrisă şi stabilită pentru totdeauna!

A cincea prioritate: Du-te şi spune lumii
Sărbătoarea Trîmbiței

După ziua Cincizecimii venea sărbătoarea trîmbiței, vestită între oameni cu sunet de trîmbiță. Tot aşa şi noi trebuie să ducem Vestea CEA Bună a Evangheliei. Hai să mergem pretutindeni unde oamenii nu-L cunosc pe Isus; să fim ca un sunet de trîmbiță şi să ducem Vestea Bună a salvării pe care o dă Cristos! El a isprăvit deja lucrarea mîntuirii!

Vestea este bună! Poți veni acum! Cristos l-a învins pe satana! Bătălia s-a terminat şi noi putem merge în lume pretutindeni cu trîmbițele! Asta a vrut să spună Cristos în Fapte 1:8: „... ci voi veți primi o putere cînd se va pogorî Duhul Sfînt şi-mi veți fi matori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria şi pînă la marginile pămîntului.”

A şasea prioritate: Jertfa ispăşitoare a lui Isus este veşnică
Sărbătoarea ispăşirii

Sărbătoarea ispăşiri era un semn de aducere aminte a faptului că ispăşirea trebuia înnoită, deoarece vremea de îndurare a expirat. Era ziua în care se aducea jertfa anuală pentru păcat. În fiecare an, în ziua ispăşirii Dumnezeu trecea în revistă toate învinuirile aduse împotriva omului şi omul stătea fără nădejde şi neajutorat în fața ochiului atoatevăzător al lui Dumnezeu.

Jertfa de ispăşire pentru păcat care se aducea anual nu putea nicidecum să-i facă pe oameni desăvîrşiți, dar li se dădea încă un an de îndurare (Lev: 23:27). Atunci cînd primim naşterea din nou, cînd Duhul Sfînt al lui Dumnezeu ne dă o viață nouă din cer, nu expiră suspendarea pedepsei, ci pedeapsa este anulată; jertfa ispăşitoare nu este doar reînoită, ci se face o ispăşire veşnică prin jertfa lui Isus. Ce se întîmplă cu cei ce păcătuiesc, cu cei care ies de sub acoperămîntul protector al jertfei ispăşitoare? După cum în vechime sub legea cea veche, Dumnezeu avea un remediu, tot astfel şi astăzi El are pentru ei o cale de întoarcere şi anume; pocăința, întoarcerea la părtăşia cu El. Nu există o altă cale, nu este nevoie de o altă jertfă, pentru că avem jertfa lui Cristos. „Dar dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept ca să ne ierte păcatele şi să ne curățească de orice nelegiuire.” (Dumnezeu poate face acest lucru într-un mod desăvîrşit, deoarece Cristos a murit ca să ne spele păcatele. 1Ioan 1:9.)

A şaptea prioritate: Venirea lui Cristos
Sărbătoarea corturilor

Dorința lui Dumnezeu este ca noi să trăim cu El în veci de veci. Această sărbătoare era însoțită de foarte multă veselie şi bucurie. În Prima zi, oamenii trebuiau să-şi

construianscă corturile din crengi de pomi roditori încărcate cu fructe, din ramuri de finici şi din crengi de diverşi copaci cu frunze. Tot timpul se bucurau înaintea Domnului, Dumnezeului lor. Aceste corturi erau menite să întruchipeze locaşurile unde Dumnezeu va locui împreună cu ai Săi.

Cu mult timp în urmă gîndul Domnului era ca să ne ia acolo unde este şi El. El vrea să locuiască cu noi acum prin Duhul Său, şi apoi vrea să ne ia să locuim împreună cu El pentru totdeauna. Acest lucru nu s-a făcut la întîmplare şi nici nu a fost hotărît de un comitet de teologi. Nu poți ocolii mesajul venirii lui Cristos. Intenția Lui este de a ne lua pentru ca să trăim cu El. Acest lucru este deja stabilit în ceruri şi are să fie dus la îndeplinire exact aşa cum a spus Dumnezeu!

Noi avem siguranța că prin harul lui Dumnezeu sîntem acopenriți şi că El nu vede păcatul, greşeala sau lipsurile noastre, ci ne vede exact aşa ca pe Isus - sfinți, fără prihană şi fără vină (Col. 1:22). Noi ne putem odihni în lucrarea Lui pe care a sfîrşit-o. Încrederea noastră în planul Său desăvîrşit îi va face şi pe a1ții să fie gata pentru ziua aceea mare cînd El va veni ca să ne ducă cu Sine.

Venirea lui Cristos constituie încheierea planului de răscumpărare a lui Dumnezeu.

Aceste sărbători date lui Moise erau atît de importante pentru Dumnezeu, încît El a vrut ca Israel să le repete în fiecare an ca un simbol al părăsirii lumii acesteia înainte de cei şapte ani ai necazului cel mare. Aleluia!

CAPITOLUL 7

El a gustat moartea

O dată cînd îmi vorbeau îngerii, Dumnezeu mi-a îngăduit să-L văd pe Isus ca pe un Miel junghiat ... Lăuntrul mi s-a sfîşiat... Prin faţa mea treceau nişte succesiuni de imagini pline de adevăr şi iată că L-am văzut pe El ca pe un Miel zăcînd în moarte. ... Apoi L-am văzut pe Mielul acela cum a început să se ridice încet, încet, şi în timp ce se ridica a devenit un berbec putemic cu şapte coarne şi şapte ochi.

L-ai văzut murind ca un Miel, acum priveşte-L cum se înalţă ca un mare biruitor căruia I s-a dat toată puterea în cer şi pe pămînt. "

Într-o dimineață Duhul Sfînt a spus: „Scrie, păstrează cuvintele pe care ți le-am spus. Ele vor fî o lumină pentru mulți. Eu nu numai că voi lucra pentru tine, ci voi însoți aceste cuvinte şi le voi da viață oriunde vor fi trimise aşa cum am dat deja aripi mesajelor mele aduse la tine de îngerul Domnului.

Nu-ți fie teamă să vorbeşti în Numele Lui, pentru că cuvintele pe care ți le dau, nu sînt cuvintele tale, ci ale Lui şi ele sînt statornicite, pentru totdeauna. Nu se găsesc ele în Cuvîntul Său veşnic şi viu? Aceste cuvinte ale vieții vor pătrunde pe uşile închise

timp îndelungat ale multor popoare şi naţiuni. Eu poruncesc oştirilor cereşti care au fost trimise pentru vremea aceasta ca să adune cu grabă un popor pentru Numele Lui şi să-l pregătească pentru ziua aceea mare a Domnului. O parte din oştirea cerească a fost deja trimisă pe pămînt şi o altă parte urmează să fie trimisă de-acum încolo, pentru a-i pregăti pe oameni, pentru a împrăştia forţele întunericului şi pentru a se îngrijii cu gingăşie de mulţimile care vor auzi cuvintele Tatălui."

Atunci cînd le vorbim oamenilor despre supranatural, gîngdurile care se trezesc în mintea lor sînt contradictorii. Vizita îngerilor sau anumite adevăruri supranaturale trimise de Dumnezeu stîrnesc reacţii diferite. La început oamenii sînt şocaţi, dar în ele mai multe cazuri neîncrederea piere cînd ascultă mesajul în sine. În adîncul inimilor lor, oamenii speră în mod sincer că Dumnezeu îi VIZITEAZĂ DIN NOU pe ai Săi într-un fel special.

Deoarece Domnul m-a cercetat în repetate rînduri, am meditat aspura cuvintelor despre care mi-a spus să le scriu şi să le păstrez, şi m-am întrebat: “Care este miezul acestui mesaj? Care este adevărul pe care Dumnezeu vrea să-L transmită lumii zilelor noastre. Dumnezeu are ceva atît de important de spus, încît foloseşte mesageri de sus ca să dea viaţă Cuvîntului în punctele în care oamenii nu i-au putut descifra sensul adevărat.

El nu ne dă un cuvînt nou, ci aruncă o lumină asupra lui, făcîndu-l viu!

Doamne, care este miezul mesajului pe care ai vrea să-L transmiţi lumii de astăzi?

Această întrebare revenea din nou şi din nou în mintea mea. M-am gîndit la toate mesajele emoţionante prin îngeri. Toate arată spre un adevăr central care este chiar inima lui Dumnezeu, inima Bibliei, centrul întregii istorii. Măduva, central mesajului lui Dumnezeu pentru noi este JERTFA LUI ISUS!

Isus a veni din sînul Tatălui. Cuvîntul ne spune că El era un Miel junghiat de la întemeierea lumii (Apoc. 13:8). Jertfa lumii Isus, întruchipa inima Tatălui însuşi oferită oamenilor. Tot ce a făcut Dumnezeu gravitează În jurul lucrării terminate de Isus. În ultimul moment al vieţii Lui pămînteşti, cînd stătea atîrnat pe cruce a exclamat cuvintele: „S-a isprăvit!”.

Cristos a devenit centrul societăţii, al civilizaţiei şi al istoriei. Istoria se datează de la Cristos în ambele sensuri. Oriunde a fost propovăduit Cristos şi mesajul Său s-a făcut lumină. Acolo unde El n-a ajuns, sau acolo unde mesajul n-a putut pătrunde, este întuneric. El este centrul vieţii. Fără Isus, viaţa însăşi ar înceta; bătăile inimii oricărei fiinţe s-ar opri.

O Doamne, fă ca să nu mai fim aceiaşi, pentru că prin semnificaţia adîncă a morţii lui Cristos putem vedea, putem ştii, putem simţii, putem avea, putem trăii. Fă ca în vremea aceasta să privim la contractul pe care L-ai făcut cu noi, scris cu însuţi sîngele Tău şi fă să recunoaştem că ceva foarte special a avut loc.

Ochii lui Dumnezeu sînt îndreptaţi spre orice persoană care a trăit vreodată, indiferent dacă L-a cunoscut sau nu pe Isus! Dumnezeu poartă de grijă chiar şi celui necredincios. Braţele Lui sînt întinse către oameni pe cînd se găsesc înca în păcatul lor. Dumnezeu ne spune; că pe cînd eram noi încă vrăjmaşi ai Lui, El ne-a iubit atît de mult, încît L-a dat pe Cristos să moară pentru noi, dar noi nu L-am cunoscut. Acest fapt nu s-a petrecut ca să nu mai gustăm moartea. Noi vom gusta moartea

pământească sau vom fi schimbaţi ca să-L putem întîmpina în văzduh, dar nu vom mai gusta moartea a doua.

În ceea ce priveşte moartea lui Isus, nu este vorba numai de stingerea vieţii Lui, de moartea trupului. Mii de oameni au suferit moartea fizică şi chinuri, dar nu aceasta este moartea la care se referă El. Nu este vorba doar de o oprire a bătăilor inimii şi a respiraţiei, de stingerea forţelor vieţii şi de despărţirea de cei dragi, nu! Este vorba de ceva mai mult! Noi cunoaştem durerea pe care o aduce moartea; ea ne străpunge inimile pentru că ne separă de prieteni, de cei iubiţi, de activităţile pământeşti, dar moartea Lui nu a fost numai o separare de lucrurile dragi.

Dumnezeu le-a spus lui Adam şi Eva că în ziua în care vor mînca din fruct vor muri şi în Cuvîntul lui Dumnezeu găsim scris de asemenea că plata păcatului este moartea!

A doua moarte care ameninţă omenirea aduce omului teamă, groază şi chin tot timpul vieţii lui. Isus ne-a scăpat de această moarte. Cînd era atîrnat pe cruce El nu îndurat numai chinurile trupului, deşi simţea din plin suferinţa în toată profunzimea ei. El nu trăia numai despărţirea de cei dragi, deşi simţea această despărţire tot atît de adînc ca oricine altcineva, dar Isus a suferit o durere pe care nici chiar cei fără de Dumnezeu, cei despărţiţi total de Dumnezeu nu au simţit-o vreodată. El a simţit chinurile care te copleşesc cînd se stinge ultima licărire de speranţă şi cînd se aud cuvintele: „Du-te de la Mine în osînda veşnică!”

El a simţit apăsarea, lipsa de nădejde şi groaza care te cuprind cînd Dumnezeu îţi întoarce spatele. Isus a suferit chinurile unui suflet osîndit! Din inima Lui s-a înălţat strigătul: “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?" Săgeţile osîndei veşnice şi degetele acelea de gheaţă I-au înşfăcat viaţa şi Isus a suferit judecata lui Dumnezeu. În acel moment El era total despărţit de Dumnezeu.

O, Doamne! O, Doamne! O, Doamne! O, Doamne! Vreau să spun acest adevăr oamenilor! Adu-ne Tu o imagine în faţa ochilor noştri chiar acum! Fă-ne să vedem ce ai făcut Tu. Fă-ne să înţelegem dragostea Ta pentru noi, care a fost atît de mare încît singurul tău Fiu a devenit substituitul nostru pe lemn!

Duhul Sfînt mi-a spus să-ţi transmit Vestea Bună că păcatul tău a fost deja judecat! Barierele care îl separau pe om de Dumnezeu sînt date la o parte! Eşti liber, eliberat prin puterea Sa şi poţi fi reaşezat într-un loc de neprihănire desăvîrşită, în starea omului de dinainte de cădere, care era apropiat de Dumnezeu şi avea părtăşie cu El!

Importanţa acestui mesaj reiese din desele referiri pe care îngerul le face la jertfa lui Cristos, în orice alt mesaj adus. Îmi aduc aminte atît de bine că atunci cînd a venit Gabriel pentru prima data şi mi-a vorbit din Zaharia capitolul 3, mi-a zis: “Ai cunoscut jertfa lui Cristos aşa cum este văzută din punctul de vedere al omului; acum ţi-ar place să vezi ce s-a întîmplat din punctul de vedere al lui Dumnezeu?"

Numaidecît într-o vedenie, mi L-a arătat pe Isus, Mielul fără cusur a lui Dumnezeu, în care nu s-a găsit nici un păcat, venind de la Tatăl, pe pământ. Apoi Gabriel a zis: “Acum priveşte-L cum se întoarce în cer!" Atunci L-am văzut pe Isus, cu hainele preoţeşti sfîşiate, stropite cu noroi, murdare de putregaiul şi putoarea lumii întregi. El a venit în prezenţa lui Dumnezeu cu umerii încovoiaţi. inima mi s-a sfîşiat cînd am văzut acea imagine. L-am văzut într-o lumină cu totul diferită decît îl văzusem vreodată. L-am văzut urcînd în cer din întunericul şi

din abisul iadului, purtînd păcatele lumii întregi.

Apoi pe cînd stătea acolo aplecat, iar Dumnezeu îşi întorcea spatele către El, Gabriel, îngerul Domnului a vorbit cu glas tare şi a zis: "Luaţi aceste haine murdare de pe El, duceţi-le într-un loc unde nu vor mai fi găsite niciodată şi îmbrăcaţi-L cu haine noi, împărăteşti, cu haine de Mare Preot şi Împărat! Atunci îngerii care stăteau în faţa Lui, au pus pe El haine noi şi Gabriel a zis: "Luaţi o cunună şi puneţi-i-o pe cap!" Pe această cunună era scris: "Sfinţenia Domnului! Numără-i pe toţi acei oameni care mă urmează ca sfinţi. Acceptă-i pentru ceea ce am făcut pentru ei!"

Aceste cuvinte au fost scrise pe cununa aceea atunci cînd Isus a devenit Împăratul nostru şi Marele Preot!

Eu am citit de multe ori Zaharia capitolul 3, dar nu mi-am dat seama pînă cînd nu mi-a spus Gabriel că în limba greacă numele de Iosua este Isus. Niciodată nu mi-am dat seama de felul în care s-a întors Isus în ceruri. Şi iată mai jos este citat Zaharia capitolul 3 în întregime, pentru a vedea profeţia împlinită exact aşa cum mi-a îngăduit Dumnezeu s-o văd în acea vedenie frumoasă.

Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire: "Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: "Dacă vei umbla pe căile Mele şi dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca şi Casa Mea şi vei priveghea asupra curţilor Mele, şi te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sînt aici. Ascultă dar Iosua mare preot, tu şi tovarăşii tăi de slujbă care stau înaintea ta (ceilalţi preoţi) - că aceştia sînt nişte oameni care vor slujii ca semne (ale lucrurilor bune care vor veni). Iată voi aduce pe robul Meu, Odrasla (pe care-l reprezintă Iosua). Că iată că numai spre piatra aceasta (Piatra de Temelie a Templului) pe care am pus-o înaintea lui Iosua, sînt îndreptaţi şapte ochi; iată Eu însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oştirilor. ÎNTR-O SÎNGURĂ ZI VOI ÎNLĂTURA NELEGIUIREA ŢĂRII ACESTEIA. În ziua aceea - zice Domnul oştirilor –„ vă veţi pofti unii pe alţii sub viţă şi sub smochim."

Apoi îngerl m-a dus la Isaia 53 şi unele adevăruri mi le-a făcut atît de reale încît niciodată nu le voi uita. Începînd cu versetul 3: "Disprețuit şi părăsit de oameni, om al durerii şi obişnuit cu suferinţa, era aşa de disprețuit că îţi întorceai faţa de la El şi noi nu l-am băgat în seamă. Totuşi -El suferinţele noastre le-a purtat şi durerile noastre le-a luat asupra Lui şi noi am crezut că este pedepsit lovit de Dumnezeu şi smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El şi prin rănile Lui sîntem tămăduiţi. Noi rătăceam cu toţii ca nişte oi, fiecare îşi vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui, nelegiuirea noastră a tuturor (adică acele haine murdare care erau pe El). Cînd a fost chinuit şi asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-L duci la măcelărie şi ca o oaie mută înaintea celor ce o tund; n-a deschis gura.

El a fost luat prin apăsare şi judecată, dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese şters de pe pămîntul celor vii şi lovit de moarte pentru păcatele poporului Meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi şi mormîntul Lui la un loc cu cel bogat măcar că nu săvîrşise nici o nelegiuire şi nu se găsise nici un vicleşug în gura Lui" (V. 3-9).

În versetele l0 şi 11 se găsesc cuvintele care vin chiar din inima lui Dumnezeu şi mă rog ca ele să vă atingă inima aşa cum m-au atins şi pe mine! "Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferinţă... îşi va da viaţa ca jertfă pentru păcat..." Dumnezeu a

HOME

luat această viață dumnezeiască şi I-a îngăduit nu numai să guste puțin din moarte, ci s-o guste pentru fiecare om în parte. Viața Lui a fost dată ca o jertfă pentru păcat.

Deoarece a gustat suferința, deoarece a fost zdrobit şi viața Lui a fost făcută o jertfă pentru păcat, Biblia spune să ne uităm cum dă naştere unei seminții noi! El era în chinuri, sufletul Lui era în durerile naşterii. Versetul 11 spun: „Va vedea rodul muncii sufletului Lui şi se va înviora." Versetul l0 spune: ”va vedea o sămînță de urmaşi, va trăi multe zile şi lucrarea Domnului va propăşi în mîinile Lui.” Dîndu-şi viața ca jertfă pentru păcat, Isus a făcut să fie posibilă o răscumpărare veşnică pentru fiecare, pentru lumea întreagă!

Din agonia unei vieți osîndite s-a născut o sămînță de urmaşi „... va vedea o sămînță..". El a văzut răsărind Biserica şi astăzi El priveşte la sămînța Lui, la răscumpărații Lui, la descătuşații Lui, la vlăstarii Lui care au încolțit şi au răsărit din moartea Lui. Cînd priveşte în jos spre tine, zice: „Îmi aduc aminte de muncile sufletului Meu şi ceea ce văd Mă satisface şi-mi place. Tu eşti un membru al familiei, eşti mîntuit, eşti un copil al lui Dumnezeu, faci parte dintr-o nouă rasă. Nu este vorba de rasa iudaică nici de cea a neamurilor, ci este vorba de o rasă nouă, o rasă cerească. Eşti cetățean al Împărăției cereşti, faci parte dintr-o preoție împărătească!

Îngerul lui Dumnezeu mi-a spus, descoperit aceste lucruri şi mi-a vorbit cu atîta putere, încît cînd 1e-am înțeles am început să plîng. Eram în pat, nu puteam să mă stăpînesc şi patul se scutura de plînsetele mele, atunci mi-am dat seama de prețul pe care 1-a plătit Isus şi de ceea ce reprezintă cu adevărat jertfa Sa.

Va veni o zi pentru mulți, mulți oameni care refuză să se identifice cu Isus, pentru că nu-şi dau seama că El a gustat deja moartea pentru ei şi că El a fost judecat în locul lor. Va veni o zi cînd oamenii vor auzi cuvintele: “Duceți-vă de la Mine blestemaților, în focul cel veşnic...” (Mat. 25:41). Ei vor simții agonia pe care a experimentat-o Isus, dar pe care ei n-ar fi trebuit s-o simtă. Dumnezeu şi oştirile cerurilor lucrează acum de zor, pentru a-i scuti pe bărbați şi pe femei de grozăvia acelei zile.

Spune cu voce tare sau numai în inima ta: “Mulțumesc Isuse, pentru că tu ai gustat moartea pentru mine. Îți mulțumesc că ai nimicit orice evidențe ale păcatelor mele care mă acuzau. Tu ai şters orice urmă.” Este atît de simplu!

Într-o altă vedenie L-am văzut pe Isus ca Miel junghiat, zăcînd în moarte, apoi am văzut cum Mieluşelul acela a început să se ridice încet şi în timp ce se ridica s-a transformat într-un berbec putemic cu şapte coarne şi şapte ochi. Îngerul m-a întrebat: „ ştii ce simbolizează coarnele?” El mi-a explicat că ele erau simbolul puterii, iar divinitatea, caracterul desăvîrşit al lucrurilor divine, era întotdeauna asociat cu numărul şapte.

El a zis: „L-ai văzut murind ca un Miel, acum priveşte-L cum s-a ridicat ca mare biruitor căruia I s-a dat toată puterea în cer şi pe pămînt.” Apoi, referinduse la Matei 28:18, 20b, mi-a arătat o altă vedenie şi mi-a zis: “Priveşte-L acum pe Isus cu ucenicii Lui, auzi cum zice: “Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt ... Şi iată că Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrşitul veacului.

Măreția Împăratului nostru care are toată puterea este centrată în jurul jertfei Sale. Gabriel a arătat din nou spre Mielul care s-a transformat în berbec (Apoc. 5:6) şi mi-a zis: „Vei vedea cinstea care I se va da. Apoi mi-a îngăduit să văd îngeri cît puteam

HOME

cuprinde cu ochii în toate direcţiile, plecîndu-se în faţa Lui şi strigînd că El era Împăratul Împăraţilor şi Domnul Domnilor şi că El va împărăţi în veci de veci. Nimic nu-L va putea împiedica. El este Mielul care a fost junghiat, dar acum este viu în vecii vecilor. Aleluia!

Apoi îngerul mi-a vorbit despre trupul lui Isus, pe care Dumnezeu L-a pregătit pentru jertfă. Acest fapt devine foarte important dacă ne dăm seama de menirea acestui trup fără păcat.

Isus a devenit purtătorul păcatelor altora pentru că El era fără păcat. El a fost lovit nu pentru păcatele Lui, ci pentru ale noastre!

Daniel a avut prilejul să vadă acest lucru, aşa cum îl găsim scris în Daniel 9:21-25; „... a venit repede în zbor iute omul Gavril pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie ... El m-a învăţat, a stat de vorbă cu mine şi mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ţi luminez mintea (să-ţi ajut să înţelegi planul Domnului) cînd ai început tu să te rogi a ieşit cuvîntul (a fost data o poruncă) şi eu vin să ţi-l vestesc, că tu eşti preaiubit şi scump, ia aminte dar la cuvîntul acesta şi înţelege vedenia! Şaptezeci de săptămîni au fost hotărîte asupra poporului tău şi asupra cetăţii tale cele sfinte pînă la încetarea fărădelegilor, pînă la ispăşirea nelegiuirii, pînă la aducerea neprihănirii veşnice, pînă la pecetluirea vedeniei şi prorociei şi pînă la ungerea Sfîntului Sfinţilor. Să ştii dar şi să înţelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului pînă la Unsul (Mesia) la Cîrmuitorul, vor trece şapte săptămîni, pieţele şi gropile vor fi zidite din nou şi anume în vremuri de strîmtorare."

Acelaşi Gabriel care a fost în casa mea a fost cel care îi spusese lui Daniel că mai erau 483 de ani pînă la venirea lui Isus ca să aducă o jertfă şi o plată pentru păcat, nu pentru păcatele Sale, ci pentru păcatele altora. Gabriel i-a spus lui Daniel de cînd va putea începe numărătoarea celor 483 de ani şi toate lucrurile se potrivesc minunat în planul lui Dumnezeu. Gabriel a avut grijă ca sincronizarea acestui plan să fie perfectă. El a spus că numărătoarea anilor trebuie începută atunci cînd împăratul Cir va da decretul ca Ierusalimul să fie clădit. Gabriel mi-a zis că el era însărcinat cu împlinirea planului lui Dumnezeu. Domnul îl destinase pentru a declanşa acţunile.

Gabriel mi-a mai spus că el a fost îngerul despre care se vorbeşte în Zaharia 1:12-17: „Atunci îngerul Domnului a luat cuvîntul şi a zis: “Doamne al oştirilor, pînă cînd nu vei avea milă de Ierusalim şi de cetăţile lui luda pe care te-ai mîniat în aceşti 70 de ani? Domnul a răspuns cu vorbe bune, cu vorbe de mîngîiere, îngerului care vorbea cu mine.

Şi îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: “Strigă şi zi: Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: Sînt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim şi pentru Sion şi sînt plin de o mare mînie împotriva neamurilor îngîmfate, că Mă mîniasem numai puţin, dar ele au ajutat spre nenorocire. De aceea aşa vorbeşte Domnul: „Mă întorc cu îndurare către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăşi în el şi funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului. "Strigă din nou şi zi: “Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: “Cetăţile Mele vor avea iarăşi belşug de bunătăţi. Domnul va Mîngîia iarăşi Sionul, va alege iarăşi Ierusalimul."

Cu o altă ocazie mi s-a îngăduit să-L văd pe Isus într-o vedenie intrînd în cer cu sîngele Său; nu ca o jertfă cu haine murdare, ci ca Preot cu sîngele legămîntului.

HOME

L-am văzut atunci cînd a intrat, a luat sîngele şi a stropit cu el lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu. Eu niciodată nu am înţeles lucrurile în felul acesta, dar sîngele trebuia stropit şi spre Dumnezeu, pe lucrurile din cer (Evrei 9:19-28). Isus a intrat în cer cu propriul Său sînge şi le-a stropit deasupra altarului ca jertfă finală, ca ispăşirea finală a păcatelor noastre.

În Evrei 10:16-23 găsim următoarele cuvinte: „Iată legămîntul pe care-L voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor şi le voi scrie în mintea lor", adaugă: "şi nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor." Dar acolo unde este iertare de păcate nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat.

Astfel dar fraţilor, fiindcă prin sîngele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul preasfînt, pe calea cea nouă şi vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua din lăuntru, adică trupul -Său şi fiindcă avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credinţă deplină, cu inimile stropite şi curăţite de un cuget rău şi cu trupul spălat cu o apă curată.

Să ţinem fără şovăire la mărturisirea nădejdii noastre, că credincios este Cel ce a făcut făgăduinţa."

În vedeniile amintite mai sus Dumnezeu mi-a arătat de cîteva ori o carte şi mi-a spus să mă uit la ea. Acest lucru s-a repetat de cîteva ori pentru că era foarte important.

Gabriel mi-a zis că această carte stropită cu sînge era cartea în care se găsea scrisă atitudinea omului faţă de om.

El mi-a atras atenţia asupra celor scrise în Exod capitolele 21-23. Aici era vorba despre comportamentul omului faţă de semenii lui.

Dumnezeu i-a dat lui Moise legămîntul chiar înainte de a se urca pe munte, pentru a primii cele zece porunci.

Moise a venit şi a spus poporului toate cuvintele Domnului şi toate poruncile. Tot poporul a răspuns într-un glas: "Vom face tot ce a zis Donmul" (Exod 24:3).

Ei au vrut să asculte, dar lucrurile din viaţa cotidiană au zădărnicit bunele lor intenţii. Oamenii şi astăzi sînt exact la fel; ei îngăduie problemelor şi intereselor acestei lumi să le sustragă mintea şi inima de la binecuvîntările lui Dumnezeu.

Apoi au un sentiment de vinovăţie şi zic: „ştiu că Dumnezeu mi-a iertat acele păcate mari pe care le-am făcut în trecut, dar aceste lucruri mărunte îmi dau de furcă; atitudinea mea faţă de familie şi faţă de oamenii cu care lucrez în fiecare zi. Eu aş vrea să trăiesc pentru Dumnezeu cu adevărat şi în fiecare zi să mă încredinţez în grija lui Dumnezeu, dar aceste lucruri mărunte mă supără şi mi-e teamă, pentru că nu pot ieşii biruitor asupra lor." Domnul mi-a îngăduit să-L văd pe Isus Marele Preot, stropind cartea cu sînge astfel încît acele lucruri mărunte sînt uitate. Lipsurile noastre sînt completate de Isus. Dumnezeu vede sîngele, nu greşelile noastre şi noi sîntem acceptaţi!

Eu cred că multe dintre relele şi frustrările credincioşilor provin din faptul că ei nu înţeleg pe deplin semnificaţia trupului lui Cristos. Din cauza acuzaţiilor pe care le aduce împotriva noastră Satana, din cauza lipsurilor şi slăbiciunilor omeneşti uităm deseori ceea ce a făcut Isus. Sîntem atît de conştienţi de slăbiciunile şi lipsurile noastre, încît trebuie ca să ni se amintească în repetate rînduri că Dumnezeu în înţelepciunea Sa, a

pregătit o vreme şi o modalitate pentru desăvîrşirea acestora.

Cînd ne împărtăşim ne amÎntim de moartea Domnului pînă va veni El. Isus a gustat moartea a doua. El i-a simţit suflul din plin. Cuvîntul ne spun că El a purtat toate păcatele noastre în propriul Său trup pe lemn. Acum ne cere să ne uităm la trupul -său şi să ne vedem păcatele noastre şi ale lumii întregi puse pe el de către Dumnezeu. Orice minciună, orice păcat contra noastră înşine şi contra altora, orice crimă, orice adulter, toate imoralităţile, toate înşelăciunile, toate răzvrătirile, toate idolatriile, toate vrăjmăşiile prin vrăjitorii şi satanism, orice necinste, da, ori cu ce am putea fi învinovăţiţi, toate păcatele au fost puse pe El. El a devenit purtătorul de păcate. El s-a făcut păcat, purtînd drojdia concentrată a putreziciunii miliardelor de oameni.

Imaginează-ţi-L ca pe un zid ridicat împotriva atacurilor Satanei. Dumnezeu spune: „Priveşte-L şi ia aminte, pentru că dacă nu faci aşa, atunci te vei simţi deseori slab, suferind, expus atacului, deziluziei şi golirii de putere spirituală. Priveşte-L nu ca pe un obiect de frumuseţe, ci uită-te la El ca la o jertfă de ispăşire purtînd stricăciunea păcatelor, încărcat cu toate crimele, minciunile şi răutăţile care au existat vreodată pe această lume, cu toată duhoarea homosexualităţii care a dus Sodoma la nimicire prin ardere. Toate au fost puse pe umerii Lui!" Apoi cînd te vei uita la El, Dumnezeu vrea să vezi pe trupul acela păcatul TĂU, slăbiciunea TA, lipsurile TALE, ORICE apăsare din sufletul tău!

Păcatele tale sînt acolo, dar ele nu mai au nici o putere! Ele sînt doar cenuşa păcatelor tale, doar tăciunii rezultaţi în urma arderii! Cînd te uiţi la această privelişte, păcatul îşi pierde puterea de aţi face rău. Păcatele tale sînt doar o cenuşă, pentru că lovitura de foc a mîniei şi judecăţii lui Dumnezeu au căzut pe acest trup. Avînd toate păcatele puse pe El şi toată bunătatea lui Dumnezeu turnată în noi, putem sta înaintea Lui, ştiind că păcatul şi-a pierdut puterea asupra noastră.

Apoi putem vedea cum Isus, Marele nostru Preot merge în prezenţa lui Dumnezeu cu sîngele Său şi acoperă, distruge şi şterge cu desăvîrşire toate păcatele noastre. El şterge orice evidenţă scrisă împotriva noastră, astfel ca planul lui Dumnezeu pentru noi să fie complect. Acest plan este să ne aşeze din nou în starea de inocenţă şi părtăşie totală cu Dumnezeu, stare de care se bucuraseră Adam şi Eva în grădina Edenului, înainte de a fi venit păcatul.

Uităt-te la Isus, Marele Preot, Întrînd cu sîngele Său în cortul lui Dumnezeu, în ceruri, unde se păstrează dosarele cu evidenţele scrise ale păcatelor noastre a deveni o jertfă pentru păcat şi El zice: „NE-ai pregătit un trup." Puţin mai jos în versetul 20 spune că El ne-a deschis o cale prin trupul Său şi astfel putem intra într-o părtăşie strînsă cu Tatăl.

Cortul întîlnirii trebuia făcut exact aşa cum a spus Dumnezeu. Jertfele trebuiau aduse respectînd pînă în detaliu poruncile date în sensul acesta, deoarece ele întruchipau planul de răscumpărare al lui Dumnezeu pentru omenirea întreagă. Acest plan îl avea în vedere pe Isus şi jertfa Sa. Apoi îngerul mi-a mai dat cîteva explicaţii care făceau jertfa lui Isus şi mai semnifcativă.

Primul obiect din cort era altarul pentru arderi de tot acoperit cu aramă pe care se aduceau jertfele. Jertfa trebuia arsă pînă la cenuşă, iar cenuşa era pusă pe indivizii care astfel erau acceptaţi de Dumnezeu. Toate păcatele lui Israel erau puse pe jertfa de

HOME

ispăşire; apoi jertfa, făcîndu-se păcat, era lovită cu focul judecăţii, astfel încît atunci cînd Israel venea ca să fie acceptat şi cînd cenuşa împreună cu sîngele erau stropite, Dumnezeu spunea: “Voi Mi-aţi dat păcatele voastre. Acum vi le dau înapoi îngăduindu-vă să vedeţi doar învelişul gol, cenuşa a ceva ce şi-a pierdut puterea şi vlaga. Păcatul este redus la nimic, pentru că focul judecăţii s-a abătut asupra unui substituit şi păcatele tale care erau pe trupul acelui substitut au fost distruse!"

În timp ce-mi vorbea despre jertfă şi semnificaţia ei, Gabriel a citat Evrei 9:13-14: “Că dacă sîngele taurilor şi al ţapilor şi cenuşa unei vaci, stropită pentru cei întinaţi îi sfinţeşte şi le aduce curăţia trupului, cu cît mai mult sîngle lui Cristos care prin Duhul cel veşnic s-a adus pe Sine însuşi jertfă fără plată lui Dumnezeu, vă va curăţii cugetul vostru de faptele moarte ca să slujiţi Dumnezeului celui viu."

Acest tip de jertfă este adus în Israel pentru curăţirea vieţilor astfel că oamenii puteau zice: „S-a isprăvit, s-a făcut! Păcatele care au fost puse acolo s-au făcut o nimica, s-au transformat în cenuşă; păcatul nu va mai stăpînii asupra mea; şi-a pierdut boldul şi puterea!" Dacă ei obţineau eliberarea pentru un an întreg prin jertfirea unor animale, cu cît mai mult sîngele lui Cristos şi jertfa Lui va curăţi şi va şterge păcatele în permanenţă din minţile, din conştiinţele şi din emoţiile noastre.

Isus a gustat iadul la propriu, trupul Lui a fost lovit de judecata dreaptă a lui Dumnezeu. Cînd vrăjmaşul ne iese în cale, putem zice: “Acele păcate cu care încerci să mă învinovăţeşti şi să mă obsedezi nu sînt decît nişte tăciuni arşi şi puterea păcatului a fost anulată!" Putem să spunem plini de bucurie: „Mînia Lui s-a abătut de la mine asupra lui Isus şi păcatele mele au fost judecate atunci cînd a fost judecat El!"Uităt-te la Isus, Marele Preot, intrînd cu sîngele Său în cortul lui Dumnezeu, în ceruri, unde se păstrează dosarele cu evidenţele scrise ale păcatelor noastre! Gabriel mi-a zis: „Priveşte cum stropeşte cu sîngele Său cartea legilor călcate şi altarul poruncilor călcate. El şterge pentru totdeauna în cer dovada scrisă a oricărui păcat cu care ai putea fi învinuit." Apoi ne aduce un legămînt nou.

În Evrei 10:16-17 ni se spune: „Iată legămîntul pe care-1 voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în inimile lor şi le voi scrie în mintea lor. Şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor."

El a transformat păcatul în tăciuni. A şters lista păcatelor şi ne-a dat un legămînt nou nou. Ştii de ce a făcut lucrul acesta? Pentru că NE VREA! El nu caută motive ca să ne nimicească, ci să ne mîntuiască.

Priveşte-L! El este Mielul fără cusur al lui Dumnezeu, pregătit de la întemeierea lumii. Priveşte-L purtînd păcatele, venind în faţa lui Dumnezeu cu haine murdare, El Cel lovit de Dumnezeu, stropind cu sîngle Său în ceruri cartea legămîntului care acum este împlinit. Toate lipsurile posibile ale omului sînt acoperite cu sîngele care-i vorbeşte lui Dumnezeu şi-i zice: „S-a isprăvit! S-a săvîrşit!"

În Israel se făcea o aducere aminte a păcatului an după an, an după an. Omul era iertat, dar păcatul era reamintit. inima mea a fost atît de mişcată cînd GABRIEL mi-a vorbit cu o voce hotărîtă zicînd: “După venirea lui nu mai este nevoie de iertare, pentru că iertarea îi amÎnteşte lui Dumnezeu de păcatul care a fost deja iertat. El a şters cu desăvîrşire petele şi vina. Sîngele lui Isus vorbeşte, zicînd: „Justificat, reaşezat într-un loc de totală neprihănire din pricina lui Cristos. Noi sîntem aşezaţi din nou în locul

HOME

pe care-l aveam înainte ca păcatul să fi intrat în lume."

În Vechiul Testament iertarea venea prin credința în jertfa adusă, dar Gabriel mi-a spus că atunci cînd a venit Isus, El A FOST jertfa care a ridicat toate păcatele. „De aceea, tu nu eşti iertat în sens vechi-testamental în ochii lui Dumnezeu, Din moment ce Isus a adus jertfa, nici o persoană n-a fost iertată în sensul acela. Dumnezeu nu vrea să-şi aducă aminte de păcatele acelea aşa cum erau amintite ele an după an, ci El ne spune acum că nu-şi va mai aduce aminte de ele NICIODATĂ, pentru că lucrarea mîntuirii „s-a isprăvit!"

CAPITOLUL 8

Tu eşti acoperit (Jertfa de ispăşire)

Stăteam pironit în scaunul meu... nu puteam să mă mişc... Aceeaşi radiere divină care s-a văzut strălucind pe fața lui Moise după ce a stat patruzeci de zile cu Dumnezeu, şi care se înmulțise de o sută de ori de o veşnicie în prezența lui Dumnezeu, se revărsa din ființa lui

Gabriel şi mă inunda în toată puterea cuvîntului... Glasul, şi atingerea lui mi-au redat puterile.

Am plîns... ,şi tu vei plînge cînd vei descoperi frumusețea acestui mesaj pe care mi 1-a adus chiar din inima lui Dumnezeu.

Pentru cei credincioşi, mesajul jertfei de ispăşire este extrem de plin de putere şi de eliberator. Este un mesaj inclus în planul lui Dumnezeu şi este destinat zilelor noastre, pentru fiecare persoană care trăieşte pe pămînt şi care va trăii înainte de ziua cea mare a Domnului. Jertfa de ispăşire înseamnă de fapt acoperămînt (În limba ebraică: kaphar = a acoperi, a anula; în limba greacă: katallage = schimbare, împăcare).

Gabriel mi-a arătat cum să desenez schema care explică importanța şi funcționarea jertfei de ispăşire.

Acest mesaj întreit este pentru cei ce trăiesc cu Dumnezeu, pentru cei ce trăiesc fără grijă şi pentru cei necredincioşi ca să vadă măreția lui Dumnezeu. Adevărul despre jertfă este atît de important încît el a fost amintit cu ocazia fiecărei vizite de sus. El este centrul întregii istorii, al întregii omeniri - este centrul planului lui Dumnezeu pentru răscumpărarea omenirii. Este rampa de lansare în veşnicie.

Urgența şi importanța acestui mesaj este atît de semnificativă, încît mă simt îndemnat de Dumnezeu să vă spun să o primiți în inimile şi mințile voastre şi să vorbiți despre ea oamenilor oriunde vă găsiți. Spuneți oamenilor ce a făcut Isus şi ce poate face.

În mijlocul schemei se găseşte un arc asemănător cu un curcubeu. Acest arc aşezat deasupra noastră este jertfa ispăşitoare care ne acoperă, sîngele lui Cristos.

Deaspura arcului este Dumnezeu şi felul în care ne vede El. Dedesubt se află omul şi felul în care ne vede el. Omul ne vede cu păcate, greşeli şi slăbiciuni, dar Dumnezeu se

uită prin jertfa ispăşitoare şi vede sfinţenie în loc de păcate, pentru că El a avut grijă să ia păcatele. În loc de greşeli, Dumnezeu vede nevinovăţie. În loc de lipsuri ne vede ireproşabili. El nu vede nimic care ni s-ar putea reproşa, pentru care am putea fi certaţi nici măcar mustraţi (Vezi Colos. 1:22).

Dumnezeu nu poate tolera păcatul din pricina propriei Lui naturi. Din punctul Său de vedere trebuie să fim total desăvîrşiţi, pentru a putea fi acceptaţi. Din punctul nostru de vedere pămîntesc noi căutăm o modalitate de a ne elibera de păcat, trăgîndu-ne în sus de propriile noastre şireturi, dar Dumnezeu mi-a explicat sfinţenia într-o lumină cu totul nouă.

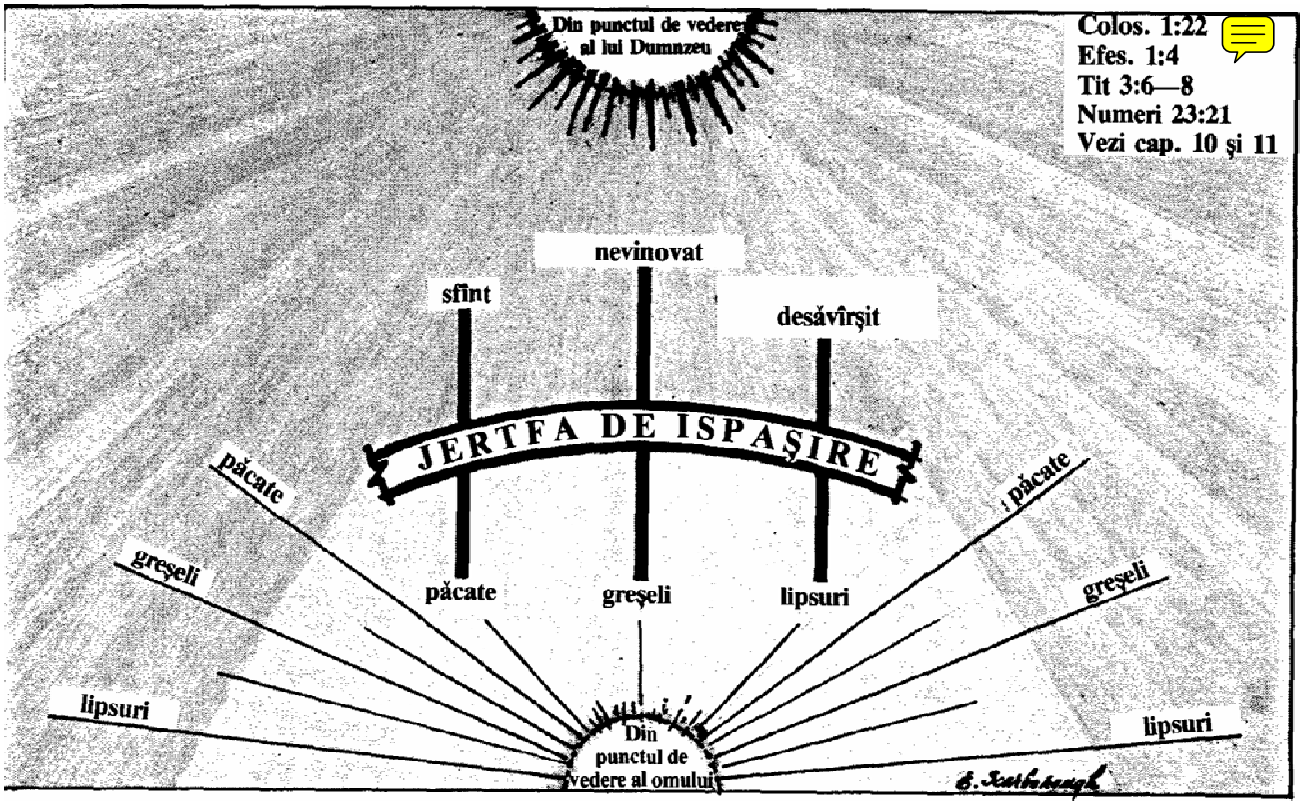

Sfinţenia este foarte asemănătoare cu slava lui Dumnezeu. Ea este radierea personalităţii şi a prezenţei Sale. Lipsa păcatului este *rezultatul* sfinţeniei, nu *Sfinţenia* în sine. Sfinţenia este literal caracterul şi natura lui Dumnezeu.

DUMNEZEU ESTE SFÎNT!

El vorbeşte despre calea sfinţeniei care ajunge pînă jos pe pămînt. Prin har, prin favoarea nemeritată a Lui Dumnezeu, omul se apropie de El pe această cale. Isus a fost şi este sfinţenia lui Dumnezeu extinsă la noi. El ne asigură calea pentru că El este calea! Noi sîntem acceptaţi de Dumnezeu, pentru că Isus a fost Sfînt. Aflîndu-ne sub jertfa Lui, sîntem acoperiţi cu neprihănire, astfel că DUMNEZEU NE VEDE EXACT AŞA CUM ÎL VEDE PE ISUS!

Dedesuptul arcului care întruchipează jertfa (vezi schema), vedem felul în care sîntem priviţi de oameni. Omul se uită la păcatele noastre, la greşelile noastre şi la lipsurile noastre şi sîntem acuzaţi atît de oameni cît şi de satana. Dorinţa lui Dumnezeu este ca noi să-i vedem pe cei din jurul nostru, aşa cum îi vede El. Pentru a

putea face acest lucru, El ne-a dat Cuvîntul Său, Duhul Său şi sîngle Fiului Său Isus!

Dumnezeu nu poate suferii păcatul, tot astfel, nu poate suferii nici greşeala. Sub legea veche, cînd un miel era jertfit, trebuia să fie perfect, fără nici un cusur. Ba mai mult, preotul care aducea jertfa trebuia să fie şi el fără cusur. Pentru a funcţiona ca preot, nu era permis să ai nici măcar o aluniță pe trup. Dumnezeu este un Dumnezeu al perfecțiunii!

Dumnezeu a dat legi foarte stricte şi foarte exacte lui Aron marele preot, cu privire la jertfirea animalelor pentru ispăşirea păcatelor familiei alese a lui Dumtrenezeu - copiii lui Israel. Dumnezeu mi-a arătat o vedenie cu preotul Vechiului Testament, care aducea jertfa de ispăşire pentru păcatele poporului, în vederea iertării păcatelor de la un an la altul. Înainte înțelegeam că preotul era gata să intre în Sfînta Sfintelor dincolo de perdea, pentru că împlinise totul întocmai, respectînd poruncile înainte de a intra atingînd starea de desăvîrşire prin păzirea tuturor legilor şi poruncilor lui Dumnezeu, întocmai. Întotdeauna credeam că aceasta era o pregătire suficientă. Dar Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut că aceasta nu era o înțelegere completă a scopului acestor ceremonii.

Numai Aron, marele preot şi succesorii lui puteau intra în Locul Preasfînt, dincolo de perdea. Acest loc dinăuntrul cortului era numit astfel, din cauza caracterului său sacru. Acolo se afla Chivotul legămîntului acoperit cu capacul ispăşirii.

În vedenie, l-am văzut pe Aron venind cu un viţel care trebuia jertfit numai pentru curățirea preotului. Sîngele acestui viţel trebuia stropit pe Aron şi pe toate obiectele locului în care a intrat. Dar el nu putea să-şi înceapă lucrul în Sfînta Sfintelor înainte de a se fi petrecut altceva!

I s-a spus să ia doi pumni de tămîie pisată mărunt. Aceasta reprezenta biciuirea pe care avea s-o sufere Isus pentru noi. Apoi Aron, a luat nişte cărbuni aprinşi direct din foc, a intrat în Locul Preasfînt şi repede a pus tămîia pe cărbuni. Într-o clipă s-a ridicat un nor de tămîie de bun miros care urca şi era plăcut Domnului. Apoi cînd Dumnezeu a privit în jos l-a văzut pe Aron prin norul care-l reprezenta pe Isus Cristos şi suferința Lui. Numai prin acest act putea să-şi salveze Aron propria Iui viață.

Dumnezeu a zis: “Eu însumi sînt prezent în nor deasupra capacului ispăşirii." De aceea singura persoană din lume despre care s-ar fi putut spune că este neprihănit cu desăvîrşire, era marele preot.

Viața lui Aron era curățită printr-o jertfă substitută în care lovea mînia lui Dumnezeu. Speranța lui de a fi acceptat se baza pe ceea ce reprezenta tămîia - adică Isus! Aron era acoperit pentru că focul judecății l-a lovit pe substitut şi Israelului i s-a dat un nou an de suspendare a sentinței.

Isus, Fiul lui Dumnezeu cel fără păcat, a intrat ca Mare Preot pentru păcatele lumii, neavînd o jertfă ispăşitoare pentru Sine însuşi. Mîinile Lui erau goale! El nu era acoperit. Mînia lui Dumnezeu s-a abătut asupra Lui. Isus a primit lovitura judecății lui Dumnezeu.

Un nor s-a ridicat din tămîia care ardea - adică Isus Cristos şi s-a răspîndit în jurul globului pămîntesc. El a străbătut istoria omenirii în ambele direcții, ajungînd pe de o parte pînă la începuturile vieții pe pămînt şi pe de altă parte pînă la ziua cea mare a venirii Lui! Acest nor s-a răspîndit în spațu şi timp, acoperindu-i pe toți oamenii de

HOME

toate vîrstele care şi-au pus nădejdea în jertfa veşnică, adică jertfa lui Isus.
După ce mi-a arătat această vedenie, Gabriel mi-a spus că cele văzute le voi găsi scrise în Levitic 16:6-12. Apoi mi-a zis că pot să citesc şi despre ceea ce se întîmplă după aducerea jertfei. Sîngele unuia dintre ţapi - jertfa pentru păcatele poporului (care într-un fel îl întruchipa pe Isus), trebuia dus dincolo de perdea şi stropit spre capacul ispăşirii şi înaintea capacului ispăşirii. Acest lucru ispăşea călcările de lege - lege care se găsea în Chivotul legămîntului.

După ce se termina ceremonia jertfei de ispăşire, ţapul cel viu era adus înăuntru. Aron îşi punea amîndouă mîinile pe capul ţapului viu şi mărturisea toate păcatele poporului peste el, punîndu-le pe capul ţapului. Apoi îl izgonea în pustie cu toate aceste păcate pe el. Acesta era ţapul ispăşitor (pentru Azazel) şi el lua toate fărădelegile, ducîndu-le departe într-un loc pustiu, unde nu trăia nimeni. După ce Dumnezeu acoperea păcatele poporului astfel încît să-i poată accepta, ştergea orice păcat.

Dumnezeu vrea să ştim, că atunci cînd El ne acoperă păcatele, nu va lăsa dedesubt, sub acoperămînt o grămadă de păcate putrede şi înăbuşite. El mai întîi le acoperă, pentru ca să ne poată accepta, apoi le ia pe toate şi le aruncă într-un loc unde nu vor mai putea fi găsite niciodată. Păcatele noastre nu numai că sînt acoperite, dar ele sînt şi îndepărtate de noi ca răsăritul de apus.

Din cauza jertfei lui Isus care a acoperit păcatele noastre, ispăşindu-le, Dumnezeu poate să ne privească pe noi şi tot ceea ce se întîmplă în viaţa aceasta în desfăşurarea ei normală, deoarece păcatele noastre sînt ascunse de El. Acesta este modul în care a găsit El cu cale să se îngrijească de noi, pentru a putea fi acceptaţi înaintea Lui în Sfînta Sfintelor unde este prezent, în norul de deasupra capacului ispăşirii.

Cînd mă uitam la vedenia cu jertfa de ispăşire, Gabriel mi-a spus din partea lui Dumnezeu, că noi credincioşii putem fi complect relaxaţi în cunoşinţa glorioasă a faptului că El poartă de grijă într-un mod minunat de toate lucrurile în Împărăţia Lui.

Nu trebuie să ne simţim apăsaţi din moment ce ne-am înţeles poziţia pe care o avem în El. Gabriel mi-a spus că atunci cînd Dumnezeu se uită la noi şi vede credinţa noastră în Isus şi jertfa Lui, El ne vede exact ca pe Isus! Noi sîntem acceptaţi în sîngele Lui şi învăluiţi în jertfa şi dragostea Lui. Apoi mi-a amintit de cele scrise în Efeseni 1:4, 5 şi mi-a spus că intenţia lui Dumnezeu era ca omul să poată fi sfînt şi fără pată în ochii Lui. „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ***ca să fim sfinţi şi fără prihană*** înaintea Lui, după ce în dragostea Lui, ne-a rînduit mai dinainte să fim înfiaţi prin Isus Cristos după buna plăcere a voiei Sale" (Efes. 1:4, 5). Aleluia!

Dumnezeu ne-a dat Cuvîntul şi Duhul Său, pentru ca prin ele să putem ajunge la asemănarea Fiului Său. El vrea ca lumea să ne vadă aşa cum ne vede El, adică să avem chipul lui Cristos!

În Tit 2:11 găsim scris următoarele: “Că harul lui Dumnezeu care aduce mîntuirea pentru toţi oamenii a fost arătat." Nu toţi oamenii au acceptat salvarea, dar jertfa de ispăşire a fost arătată pentru toţi. Pe de o parte, din această jertfă se ridică spre Dumnezeu un mesaj de justificare, înfăţişîndu-ne înaintea Lui neprihăniţi, dar pe de altă parte din El se coboară spre noi un mesaj, şi ne învaţă s-o rupem cu păgînătatea şi cu poftele lumeşti şi să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate şi evlavie" (Tit 2:12).

Apoi Gabriel mi-a spus că din moment ce sîntem deja justifcați, am fost deja acceptați de Dumnezeu, iar aceste lucruri amintite în Tit 2:12 făcute prin propriile noastre eforturi spre desăvîrşirea noastră spirituală nu sînt făcute cu scopul de a fi acceptați de Dumnezeu, ci pentru ca oamenii să poată vedea în noi chipul Său. Aceste lucruri, sînt bune şi de folos pentru oameni." Ei trebuie să-L vadă pe Cristos în noi, aşa cum Îl vede Dumnezeu în noi. Atunci vom deveni cu adevărat o extindere a frumuseții lui Cristos.

El mi-a dat versetele din Coloseni 1:21-22, unde zicea că se află pe scurt mesajul arătat în schița de la începutul acestui capitol. "Si pe voi care odinioară erați străini şi vrăjmaşi prin gîndurile şi prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să *vă înfățişați ÎNAINTEA LUI sfinți, şi fără vină."* Coloseni 1:23; "negreşit *dacă rămîneți şi mai departe* întemeiați în CREDINȚA (în acest acoperămînt), *fără să vă abateți* de la NĂDEJDEA EVANGHELIEI (această Veste Bună)."

„Că pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi hotărît mai dinainte, să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel dintîi născut dintre mai mulți frați. Şi pe aceia pe care i-a hotărtît mai dinainte i-a şi chemat şi pe aceia pe care i-a chemat, i-a şi socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a şi proslăvit" (Romani 8:29-30).

El zice aici că va face să radieze asupra noastră însăşi atmosfera cerului şi ne va da să gustăm puțin de pe acum din ceea ce va fi acolo sus. Iată de ce sînt fericiți credincioşii. Domnul ne-a dat la propriu o monstră minunată din ceea ce a păstrat pentru noi, pentru că El ne-a promis slava Lui.

„Cine va ridica pîră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este acela care-i socoteşte neprihăniți! Cine-i va osîndi? Cristos a murit! Ba mai mult, El a şi înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu şi mijloceşte pentru noi! Cine ne v-a despărți pe noi de dragostea lui Cristos? Necazul, sau strîmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? ... în toate aceste lucruri noi sîntem mai mult decît biruitori, prin Acela care ne-a iubit" (Romani 8:33-37).

Datorită dragostei Sale cele mari, Dumnezeu nu vrea să ne condamne şi nu ne va condamna, Isus însuşi spune în loan 3:16-17: "Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea încît a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veşnică. Dumnezeu în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mîntuită prin El."

Mulți oameni cred că Isus a veni ca să-i judece, dar adevărul este următorul: „Oricine crede în El nu este judecat, dar cine nu crede a şi fost judecat pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu" (Ioan 3:18). Dumnezeu vrea să zică prin aceste versete că lumea aceasta şi-a pierdut cărarea şi are nevoie de o cale de salvare. Trimițndu-L pe Isus, scopul Său a fost să ridice norul condamnărilor şi să ne deschidă o cale pe care să putem merge înspre Dumnezeu şi să intrăm în prezența Lui.

În jurul nostru se găsesc îngeri mari din ceruri, care au grijă de noi şi ne ridică ca nu cumva să alunecăm (Vezi Psalmul 91:11-12). Dumnezeu nu ne-a mîntuit pentru a ne condamna, ci pentru a ne da viață. Planul Său este să ne reaşeze într-un loc de părtăşie

cu El şi pe urmă să ne reaşeze cu El! Acesta este planul lui Dumnezeu. Aleluia!

Deoarece sîntem ai Lui, sîngele ispăşirii continuă să curgă neîncetat, curăţîndu-ne în toată vremea. Curăţirea nu vine doar printr-o mărturisire verbală, pentru că buzele mai pot rosti şi cuvinte care nu au o acoperire reală înlăuntrul nostru. O mărturisire adevărată vine din inimă atunci cînd avem o dorinţă sinceră de a-i fi plăcuţi Lui. Dumnezeu ne iubeşte atît de mult, încît vrea să ştim că nu trebuie să ne simţim stînjeniţi în prezenţa Lui. Să nu fim chinuiţi de teama de a nu greşi cu vorba, gîndul sau fapta. Cînd anumite lucruri mărunte ne abat atenţia, atunci se poate strecura o atitudine răutăcioasă, poate apărea puţină mînie şi deseori uităm să ne cerem iertare pentru aceste lucruri, dar El se uită la inimile şi la intenţiile noastre. Noi sîntem justificaţi după legea nouă pentru ceea ce a făcut Isus, murind pentru noi şi acest sînge preţios continuă să ne spele atît timp cît *vrem să* stăm sub acoperămîntul jertfei Sale ispăşitoare. El ne-a mai dat şi semnale călăuzitoare de la Duhul Sfînt care este întotdeauna prezent pentru a ne ajuta să rămînem sub jertfă.

Astăzi, mesajul final înainte de a răsuna trîmbiţa răpirii, este cel al jertfei ispăşitoare. El conţine planul de mîntuire al lui Dumnezeu conceput înainte de facerea lumii. Dumnezeu vrea ca oamenii astăzi să înţeleagă pe deplin că sînt acoperiţi cu jertfa Fiului şi păcătoşii trebuie să ştie ce intenţii are Dumnezeu cu privire la ei, pentru a-i face să vină la El şi să aibă pace cu El.

Chiar dacă îl refuzi şi îl respingi, nimic nu te poate despărţii de dragostea Lui. El î1 iubeşte chiar şi pe cel mai ticălos, dar în Exod 34:7 ne spune că deşi în îndurarea Sa îşi ţine dragostea pînă în mii de neamuri de oameni, totuşi nu socoteşte pe cel vinovat drept nevinovat; numai credinţa în jertfa Lui va face acest lucru. El iubeşte pe cei vinovaţi şi pe cei ce sînt departe de El şi ei încep să simtă căldura dragostei Sale. Dar numai acest fapt în sine nu dă nimănui un bilet de intrare în cer, ci înseamnă doar că Dumnezeu te aşteaptă cu drag şi că-ţi dă prilejul de a-L alege pe El. Singurul remediu pentru tine este jertfa lui Cristos.

Trebuie de aseenea să ne reamintim că Dumnezeu nu este un Dumnezeu numai al dragostei, ci şi un Dumnezeu al mîniei. Uneori oamenii caută să-şi scuze păcatul, pentru că nu doresc din toată inima să se întoarcă de la rău. Totuşi ei vor să aibă siguranţa acoperirii prin jertfa lui Isus pe care încearcă s-o tragă deasupra lor. Dumnezeu vrea ca oamenii să ştie că locul de adăpost pe care ni l-a pregătit are un capăt dincolo de care acest acoperămînt al jertfei nu mai ajunge.

Lucrurile care dau cel mai mult de furcă credincioşilor nu sînt păcatele lor împotriva lui Dumnezeu, ci lipsurile lor şi atitudinea unuia faţă de celălalt în viaţă de toate zilele. “Ce iese din om aceea spurcă pe om. Că dinăuntru, din inima oamenilor ies gîndurile rele..." (Marcu 7:20-21).

Dacă stăruieşti într-o lipsă, într-o slăbiciune, ea va deveni păcat, ceea ce înseamna răzvrătire împotriva lui Dumnezeu şi răzvrătirea nu mai este acoperită de sîngele lui Isus.

Dacă nu stăruieşti în slăbiciunea respectivă înseamnă că ai ascultat de dorinţele lui Dumnezeu şi atunci rămîi sub acoperămîntul sîngelui....”dacă vă daţi robi cuiva ca să-l ascultaţi, sînteţi robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare care duce la neprihănire" (Romani 6:16).

HOME

Moise şi Aron au trăit cu copiii lui Israel şi privind la ei ca oameni, vedeau că există păcat în tabără. Dar Dumnezeu, de deasupra acoperămîntului vedea ascultare în loc de păcat. „El nu vede nici o fărădelege în Iacov, nici o răutate în Israel..." (Numeri 23:21).

Dumnezeu voia ca Balaam care s-a uitat la Israel din punctul de vedere al omului să-l vadă prin ochii Lui. În capitolul 24 din Numeri, Biblia spune că acum cînd ochii i-au fost deschişi Balaam a văzut ceva cu totul diferit; a văzut pe Israel prin ochii Domnului: „Iată ce zice Balaam, omul cu ochii deschişi, cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, cel ce cade cu faţa la pămînt şi ai cărui ochi sînt deschişi: "Ce frumoase sînt corturile tale, Iacove (nu pline de fărădelege)! Locuinţele tale Israele! Ele se întind ca nişte văi, ca nişte grădini lîngă un rîu, ca nişte copaci de aloe pe care i-a sădit Domnul, ca nişte cedri pe lîngă ape."

Dumnezeu nu face un sistem întins de irigare, astfel ca deschizînd stăvilarele să-i ude pe toţi în acelaşi timp, ci El are grijă cu multă gingăşie de fiecare, individual, dorind să creştem puternici şi sănătoşi în El.

Cînd Domnul i-a vorbit despre acest lucru i-a zis: "Doamne, dacă Tu l-ai acoperit cu îndurarea Ta atît de minunat în vremea aceea, de ce l-ai pedepsit în repetate rînduri, în răstimpul dintre acele jertfe?"

Dumnezeu mi-a explicat că răzvrătirea şi idolatria sînt cele două lucruri care-1 vor scoate pe o de sub acoperămînt. Nu că Dumnezeu ar trage acoperămîntul de deasupra lui, nici că s-ar coborî ca să privească sub acoperămînt, ci omul însuşi iese de sub el. Priveşte la viaţa lui Israel şi vei vedea că ori de cîte ori i-a lovit şi i-a pedepsit Dumnezeu a fost fie pentru răzvrătire, fie pentru idolatrie.

Cînd oamenii îşi pun încredea în orice altceva decît jertfa lui Isus, aleg de bună voie să iasă de sub acest acoperămînt protector. Cînd iau această hotărîre atunci sînt expuşi privirilor lui Dumnezeu şi El le vede păcatele, greşelile şi lipsurile.

Dacă ne punem încrederea în El, păcatele noastre sînt spălate toate prin sîngele Mielului şi Dumnezeu se uită la noi prin sîngele curăţitor al lui Isus. Atunci Dumnezeu vede:

"Sfinţenie în loc de păcate"
"Nevinovăţie în loc de greşeli"
"Desăvîrşire în loc de lipsuri"

POŢI INTRA SUB acoperămîntul jertfei, pocăindu-te de păcatele tale.

POŢI RĂMÎNE SUB jertfă, voiind să-i fii plăcut lui Dumnezeu şi ascultîndu-L chiar pînă şi în gîndurile şi intenţiile inimii tale.

POŢI IEŞII DE SUB acoperămîntul jertfei prin răzvrătire şi idolatrie. „Cît despre mine, eu şi casa mea vom sluji Domnului." (Iosua 24:15).

CAPITOLUL 9

Semnalele de avertizare ale lui Dumnezeu

... S-a întîmplat ziua-n amiaza mare, sîmbătă, înainte de -crăciun.. . uşa biroului bisericii s-a deschis şi îngerul cel mai malt în grad a venit din nou cu un cuvînt special din partea lui Dumnezeu... ,,Aduţi aminte: dacă te simţi moleşit şi rece pe dinăuntru şi dacă simţi ca o povoară gîndul că a mai trecut o saptămînă şi trebuie să mergi la biserică, AI GRJJĂ!
Dacă te gîndeşti că n-ai vrea să-L părăseşti pe Dumnezeu, dar simţi că a lucra ceva pentru El este o sarcină neplacută, dacă nu mai ai bucurie în viaţa ta duhovnicească, AI GRIJĂ!"

Dumnezeu vrea să patinăm cu plăcere pe lacul bucuriei cît timp trăiim pe pămînt, dar în acelaşi timp vrea să ne ferim de locurile marcate cu semnalul: „GHEAŢĂ SUBŢIRE!" Acest lucru este uşor de făcut pentru că semnalele de avertizare sînt foarte clar marcate în Biblie.

Nu trebuie să ne îngrijorăm şi să ne nelinştim în strădania noastră de a trăii o viaţă creştină. Atunci cînd umblăm cu El în lumina Lui, avem o libertate deplină, sîntem eliberaţi pe deplin de frică. Cu El, nu trebuie să ne temem niciodată, deoarece sîntem protejaţi de aripile Lui. inima Lui bate pentru noi în vecii veciilor.

Dumnezeu ne iubeşte atît de mult încît ne oferă totul în cer şi pe pămînt. Ba mai mult, ne face moştenitori împreună cu Cristos. Totuşi, unii aleg să iasă în mod voit de sub acoperămîntul sîngelui lui Isus prin REVOLTĂ şi IDOLATRIE.

A te revolta înseamnă a refuza să fi supus, sau a te împotrivi autorităţii cuiva asupra ta. Dumnezeu este autoritatea noastră.

A te revolta împotriva Lui înseamnă a-ţi întoarce spatele la ceea ce-ţi oferă: ocrotirea, binecuvîntările, dragostea şi promisiunile Sale. În Biblie ni se spune foarte clar care sînt binecuvîntările copleşitoare care se revarsă asupra noastră atunci cînd ne supunem controlului Său absolut şi care sînt blestemele ce vin cînd ne împotrivim sau ne revoltăm împotriva Lui.

Idolatria este o ataşare excesivă, o venerare a unor persoane sau lucruri, o admiraţie care se învecinează cu adoraţia. Idolatrie nu înseamnă numai a te închina unui anumit dumnezeu sau unor imagini în afară de Dumnezeu, ci înseamnă a poftii după propriile noastre pofte şi plăceri în loc să facem voia Lui.

Mesajul revoltei şi al idolatriei sînt semnale de avertizare divină pentru noi. Să fim deci cu luare aminte, ca să putem fi ocrotiţi şi să nu alunecăm departe de Dumnezeu. Gabriel mi-a amintit de cele scrise în 1Cor. 10, unde este vorba despre Moise şi copiii lui Israel - poporul ales al lui Dumnezeu. Să vedem ce anume i-a scos de sub acoperămîntul norului, care este o ilustrare a acoperămînului jertfei lui Cristos? Versetul 1, spune aşa: „Fraţilor, nu vreau să nu ştiţi că părinţii noştri toţi au fost sub nor, toţi au trecut prin mare."

Dumnezeu a făcut totul pentru ei! I-a scos din Egipt care întruchipa lumea; erau ocrotiţi în îndurare şi aveau acest frumos acoperămînt - norul!
Apoi Scriptura zice: „Toţi au fost botezaţi în nor şi în mare pentru Moise şi toţi au mîncat aceeaşi mîncare duhovnicească şi toţi au băut aceeaşi băutură duhovnicească,

pentru că beau dintr-o stîncă duhovnicească ce venea după ei; şi stînca era Cristos. Totuşi, cei mai mulţi dintre ei n-au fost plăcuţi lui Dumnezeu, că au pierit în pustie." Să notăm deci, că deşi au avut experienţe supranaturale şi erau acoperiţi de nor, n-au fost plăcuţi lui Dumnezeu. De ce? „... că au pierit în pustie." De ce? Pentru că „au poftit după lucruri rele!"

S-au revoltat împotriva voiei lui Dumnezeu şi s-au închinat idolului dorinţelor personale!

Ce este un lucru rău? Este a înseta după acele lucruri despre care Dumnezeu spune să le părăsim, deoarece El ştie că în cele din urmă ne vor distruge.

Să vedem ce scrie în Cuvîntul Domnului în continuare: "şi aceste lucruri s-au întîmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele cum au poftit ei. Să nu fiţi închinători la idoli ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a şezut să mănînce şi să bea şi s-au sculat să joace." Să nu curvim cum au făcut unii din ei, aşa că într-o singură zi au căzut douăzeci si trei de mii" (1Cor. 10:6-8).

Ei au căzut în păcatul idolatriei şi au pus altceva în locul lui Dumnezeu. Îl numeau Domn, dar în mod flagrant nu făceau ceea ce le spunea să facă. Acelaşi lucru se întîmplă şi astăzi, pentru că există o învăţătură ce se răspîndeşte pe rotogolul pămîntului, şi anume că a curvii nu este rău! Aceşti învăţători falşi despre care ne avertizează Biblia, spun că a-i interzice cuiva să se distreze este o idee demodată a generaţiei vechi.

Porunca de a nu curvii nu a fost dată în urmă cu o generaţie sau două. Dumnezeu a dat-o poporului Israel cu peste trei mii de ani în urmă. Aşa a hotărît El în planul Său şi aşa l-a lăsat scris în -Cuvîntul Său, pentru că Dumnezeu urăşte acest păcat şi ne aduce la cunoştinţă că; atunci cînd ne revoltăm împotriva Lui, am pornit-o în jos pe drumul care ne scoate de sub acoperămînt.

Un tînăr şi a tînără care trăiau împreună fără a fi cununaţi, după obiceiul moralei moderne, şi-au predat recent viaţa Domnului. Au fost emoţionaţi cînd au descoperit că păcatele lor au fost iertate, dar o vreme au crezut că pot continua să trăiască necununaţi. Ca mulţi alţi tineri din zilele noastre, ei au fost prinşi în capcana unui stil de viaţă care scuză curvia sau alte forme de revoltă şi idolatrie. Slavă lui Dumnezeu că nu după mult timp au fost luminaţi în această privinţă şi s-au căsătorit.

Unii oameni arată o totală lipsă de respect pentru ceea ce spune Dumnezeu. „Să nu ispitim pe Domnul cum l-au ispitit unii din ei care au pierit prin şerpi" (1Cor. 10:9). Dumnezeu şi-a arătat mînia pentru ceea ce au făcut, neascultînd de dorinţa Lui, de aceea a trimis un înger care a nimicit douazeci şi trei de mii dintre ei.

ALARMĂ! „Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă. Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu care este credincios nu va îngădui să fţi ispitiţi peste puterile voastre, ci împreună cu ispita a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda. De aceea preaiubiţii mei fugiţi de închinarea la idoli" (1Cor. 10:12-14). Textul de mai sus vrea să spună că atunci cînd te gîndeşti: „O, eu niciodată nu m-aş comporta astfel!" - Aceasta să fie o alarmă pentru tine, pentru că şi tu poţi cădea în păcat. Adu-ţi aminte că ispitele - dorinţele rele care vin în viaţa ta nu sînt o noutate. Mulţi alţi oameni au avut de a face cu exact aceleaşi probleme înaintea ta şi nici o ispită nu este peste puteri. Încrede-te

HOME

în Dumnezeu care poate să te păzească ca ispitele să nu fie peste puterile tale, pentru că El a promis acest lucru şi va face ceea ce a promis. El îţi va arăta cum să scapi de puterea ispitei ca să te porţi cu răbdare, depăşind-o.

Acoperământul lui Dumnezeu nu scuză păcatul, ci Dumnezeu vrea ca oamenii să audă Vestea cea Bună, pentru a avea la îndemînă puterea ce-i poate ridica din aceste păcate. Numai cei ce nu ţin cont de El şi-şi urmează propriul lor drum se află pe gheaţă subţire, pentru că nu au dat nici o atenţie semnalelor Lui de avertizare. Dumnezeu nu caută motive să te condamne şi de aceea a pus semnale de avertizare. Strigătul inimii Lui este: „Vreau să te mîntuiesc, vreau ca tu să ai viaţă şi s-o ai din belşug!"

ATENŢIE! În Biblie sînt cîteva semnale de avertizare foarte clare, unde Dumnezeu scoate în evidenţă planul Său, acceptarea Sa şi acoperământul Său pentru poporul Lui. El nu şterge avertizările şi chemarea pe care o face poporului Său de a umbla cu El şi de a trăii pentru El. Avertizările pe care le-a dat, sînt tot atît de valabile şi de sigure ca oricînd, dar El vrea ca ele să fe privite cu seriozitate. Dumnezeu vrea ca oamenii care-L iubesc şi doresc să trăiască pentru El să ştie că sînt în mare siguranţă, dar dacă nu-L iau în serios, drumul pe care se află duce la adevărate tulburări şi apăsări.

Oamenii care se supun legilor nu sînt îngrijoraţi dacă din întîmplare la marginea oraşului se găseşte o închisoare. Ei pot chiar să meargă la un poliţist şi să dea mîna cu el, să se uite în ochii lui şi să-L salute prietenos. Ei nu trebuie să se îngrijoreze deoarece s-au supus legilor. Dumnezeu vrea ca şi noi să-L simţim exact aşa!

ATENŢIE! Ai grijă să nu pierzi sensul importanţei lucrurilor spirituale!

Există mulţi, mulţi credincioşi care călătoresc pe drumul letargiei. Letargia sau amorţeala înseamnă a nu da importanţă lucrurilor spirituale. Ea este o trîndăvie plină de moleşeală faţă de Dumnezeu, o lipsă de energie spirituală, apatie în activitate. Lăuntrul nostru este cuprins de letargie atunci cînd zicem: „Este mai uşor să stau acasă. E greu să fiu înflăcărat şi plin de zel pentru lucrurile lui Dumnezeu. Astăzi am altceva de făcut aşa că nu mă voi duce la biserică!"

Remediul lui Dumnezeu este: „Să nu părăsim adunarea noastră cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm unii pe alţii şi cu atît mai mult cu cît vedeţi că ziua se apropie" (Evrei 10:25). Adu-ţi aminte că dacă te simţi amorţit şi rece pe dinăuntru şi dacă te gîndeşti ca la un lucru neplăcut, că a venit încă un sfîrşit de săptămînă şi trebuie să mergi la biserică, ALARMĂ! PERICOL! GHEAŢĂ SUBŢIRE!

ATENŢIE! NECREDINŢĂ!

Dumnezueu vrea să fim foarte conştienţi de ceea ce face El. El vrea să credem în supranatural, pentru că El este Dumnezeul supranaturalului. Dacă în inima ta ai rezerve, ai grijă! Luaţi seama dar, fraţilor ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea şi necredincioasă care să vă despartă de Dumnezeul cel viu" (Evrei 3:12).

Poţi să ai un interes interes real în probleme de biserică şi în a lucra pentru Dumnezeu, dar în gîndirea ta s-a strecurat un duh de neîncredere. Stai rezervat eu necredinţă sau îndoială - ambele fiind duşmani ai lui Dumnezeu. Dacă spui că tu crezi în supranatural şi ai un motiv pentru care crezi şi nouă pentru care nu crezi, cuvintele tale sînt doar nişte ecouri goale. Avertizarea spun că nu crezi într-adevăr în

supranatural şi chiar fără să-ţi dai seama pui sub semnul întrebării, în mintea ta, căile lui Dumnezeu.

Este atît de uşor să stai de o parte, rezervat, zicînd: “Nu pot să mă amestec prea mult. Sînt mai mult sau mai puţin neutru." Nu există teren neutru. Te găseşti fie pe o cale. fie pe alta.

Trebuie să fim ca Petru şi Pavel şi cîţiva dintre ceilalţi ucenici, care L-au urmat pe Isus şi au vrut să-şi pună viaţa la picioarele lui Dumnezeu!

ATENŢIE! “Cel cu inima rătăcită se satură de căile lui" (Prov. 14:14).

Cu mult înainte de a ajunge departe de Dumnezeu eşti interesat numai în lucrurile care te privesc, nu în lucrurile lui Dumnezeu Acesta este un semnal de avertizare.

ATENŢIE! “Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu ca să se înmulţească harul?" (Romani 6:11).

Harul lui Dumnezeu este un acoperămînt minunat, dar nu este o autorizare pentru a păcătui. Harul lui Dumnezeu nu este ceva agonisit de noi, ceva ce se poate cumpăra. O persoană care crede că poate face ce-i place se revoltă împotriva lui Dumnezeu şi patinează pe gheaţă subţire.

ATENŢIE! „... să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu" (2 Cor. 6:1).

Harul lui Dumnezeu este un dar şi nu trebuie primit în zadar. Pavel vorbeşte despre har, referindu-se la ceea ce a făcut Dumnezeu punîndu-ne la dispoziţie acoperămîntul jertfei lui Cristos iată avertizarea: „Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu vă sfătuim să faceţi aşa ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. Că El zice: „La vremea potrivită te-am ascultat, în ziua mîntuirii te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mîntuirii. Noi nu dăm nimănui nici un prilej de poticnire, pentru ca slujba noastră să nu fie defăimată, ci în toate privinţele arătăm că sîntem nişte vrednici slujitori ai lui Dumnezeu!" (2Cor. 5:12 şi 6:1-4). Aleluia!

Să presupunem că tocmai ţi-ai cumpărat o maşină nouă de spălat vase. Eşti emoţionat de toate caracteristicile ei şi de faptul că te va scuti de atîtea ceasuri de muncă în bucătărie şi citeşti instrucţiunile de folosire. Descoperi şi o rubrică intitulată: “ATENŢIE! Pentru maximum de eficienţă, faceţi aşa şi aşa...”

Ce s-ar întîlmpla dacă te-ai gîndi dintr-o dată: „Nu mai pot s-o ţin pentru că s-ar putea defecta". Pentru un moment ţi-ai abătut privirea de la beneficii, fixînd-o asupra avertizărilor şi numaidecît toate beneficiile s-au micşorat în mintea ta!

Beneficiile promise de Dumnezeu sînt aceleaşi pentru cei ce-l iubesc, El le spune clar care sînt promisiunile şi beneficiile Sale, iar echipamentul oferit este superior. Ni se spune cu insistenţă cît de bun este Dumnezeu şi cît de mult reiese interesul Lui faţă de noi din toate promisiunile Sale bune. Nici un cuvînt din aceste promisiuni n-a trecut fără să fi fost împlinit. Garanţia pe care El o dă este nelimitată! Cu toate acestea, Dumnezeu are şi semnale de avertizare puse ca să ne ajute.

Cînd trece un tren pe la pasajele de cale ferată, vom vedea un semnal roşu, pentru ca să ştim să ne ferim şi să nu fim omorîţi! Maşina pompierilor are o sirenă pentru a ne avertiza de apropierea ei. Salvarea sau maşina poliţiei au un avertizor vizibil de

lumină care funcţionează, iar sunetul sirenelor acestor maşini este o avertizare pentru a ne ferii din calea lor.

O febră ne avertizează de prezenţa unei boli, a unei infecţii.

Toate aceste semnale sînt bune. Tot astfel sînt şi semnalele de avertizare ale lui Dumnezeu. Ele sînt tot atît de eficiente pentru a ne păzii de moartea duhovnicească ca şi lumina pusă la un pasaj de cale ferată care previne un accident mortal din punct de vedere pămîntesc. Dumnezeu ne iubeşte atît de mult încît a aşezat semnale de avertizare de-a lungul lacului bucuriei, numai pentru siguranţa noastră.

CAPITOLUL 10

Cînd Dumnezeu va spune "MULŢUMESC"

Cînd îmi vorbea despre judecata sfinţilor, ochii adînci ai acestui înger uriaş erau ca nişte cărbuni aprinşi, vocea lui era răsunătoare, şi clară... inima mea a tresărit cînd l-am auzit zicînd: "JUDECATA CELUI CREDINCIOS NU VA FI O NOAPTE ÎNTUNECOASĂ PRIN CARE VA TREBUII SĂ TREACĂ ÎNAINTE DE A AJUNGE ÎN VEŞNICII, CI VA FI O ZI ÎN CARE DUMNEZEU A VĂZUT DE BINE SĂ SPUNĂ ,,MULŢUMESC" POPORULUI SĂU."

Mă bucur extraordinar de mult pentru că ştiu că Dumnezeu se îngrijeşte îndeajuns de poporul Său, ca să-i asigure călăuzirea şi îndrumarea. De asemenea sînt o responsabilitate profundă în a spune lumii adevărurile pe care Dumnezeu mi le-a aşezat pe inimă. Acestea sînt adevăruri biblice pe care mulţi dintre noi le ştim, dar faptul că Dumnezeu le-a repetat răspicat şi ne-a atras atenţia asupra lor prin mesageri de sus şi prin alte mijioace supranaturale, le dă o greutate în plus.

Experienţele la care Dumnezeu mi-a permis să fiu părtaş nu au fost doar visuri goale sau imaginaţii. De fiecare dată Cuvîntul lui Dumnezeu mi-a fost adus cu mare forţă şi putere.

În prima lui vizită îngerul mi-a vorbit despre trei domeni principale. Primul cuprindea caracterul lui Dumnezeu, dorinţele Lui faţă de oameni şi lucrurile care sînt importante în ochii Lui. Al doilea domeniu conţinea poziţia noastră faţă de Dumnezeu, iar al treilea, pregătirea pentru ziua mare a judecăţii!

Primul domeniu este rezumat în capitolele VEŞTI BUNE PENTRU TINE ŞI FAMILIA TA şi PRIORITĂŢILE LUI DUMNEZEU.

Cu al doilea domeniu ne-am ocupat în capitolul JERTFA ISPĂŞITOARE. Cînd mi se vorbea despre jertfă, am întrebat: „Unde pot să citesc acest lucru în Biblie?" Şi Dumnezeu mi-a zis: „În Biblie stă scris în Numeri" (Numeri 23:21). Apoi mi-a spus exact ce înseamnă acest verset. Mi-a spus că jertfa în care-şi punea încrederea Israel era prototipul jertfei lui Cristos în care ne punem credinţa, şi jertfa aceea îi făcea să fie primiţi de Dumnezeu în răstimpul dintre jertfele anuale.

Am citit de multe ori Biblia de la un capăt la celălalt şi niciodată nu mi-am dat

seama de faptul că El se uită la noi cu alți ochi decît omul. Privirea lui Dumnezeu se găseşte deasupra acoperămîntului. Ochii omului văd ce este sub acoperămînt.

Acest lucru a fost amintit cu ocazia fiecărei vizite cereşti. Dumnezeu vrea să ne cunoaştem poziția față de El. Dacă dorim să trăim pentru El şi dacă-L VREM ca Domn, acoperămîntul sîngelui ne stă la dispoziție şi prin acest acoperămînt ne vede ca pe nişte flori şi ca pe nişte pomi sădiți de El. El ne vede ca pe Cristos, pentru că noi sîntem acceptați prin Cristos, învăluiți şi acoperiți în dragostea Lui.

Al treilea domeniu conține adevăruri cu privire la venirea lui Cristos. Dumnezeu vrea să ştim că ziua despre care vorbeşte apostolul Pavel se apropie. În 2Tim. 1:12 spune: „... că ştiu în cine am crezut. Şi sînt încredințat că El are putere să păzească ce i-am încredințat pînă în ziua aceea." Aceasta va f o zi a frumuseții şi a răsplătirii.

Dumnezeu vrea să fim conştienți de ceea ce are valoare în ochii Lui. Ştiind că atît de mult ține la anumite lucruri, le vom acorda şi noi importanța cuvenită. El zice: „Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți şi rupe orice fel de jug. Împarte-ți pîinea cu cel flămînd şi adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l şi nu întoarce spatele semenului tău" (Isaia 58:6-7).

Pe Dumnezeu Îl interesează în primul rînd oamenii şi doreşte ca şi noi să le arătăm interesul cuvenit. În versetele citate mai sus El ne dă o imagine a inimii Sale, vorbindu-ne despre lucrurile cu adevărat importante!

El a zis că oamenii fac o mulțime de lucruri care sînt “bune”, necesare, lucruri ale acestei vieți care trebuie făcute. Ele au într-adevăr o valoare atît timp cît ne găsim pe pămîntul acesta. Ele au o logică aici, dar nu toate sînt lucruri care vor rămîne. În sensul acesta a specificat scrierea anumitor cărți pentru care oamenii îşi petrec tot timpul lor, cărți care pot fi valoroase, dar nu satisfac nevoile oamenilor.

Performanțele muzicale nu vor rămîne dacă nu sînt direcționate spre a satisface nevoile unei vieți. Chiar predicile cu un bogat conținut informațional pot fi spuse unei MULȚIMI de oameni, dar nu NEVOILOR lor. Acestea pot ajuta la îndrumarea şi motivarea oamenilor şi pot să-i conducă într-o anumită direcție, dar nu vor rămîne într-adevăr.

El a vorbit despre „a da”, zicînd că cel care dă pentru credit îşi va primi răsplata aici, dar nu în cer. Unii oameni care practică dărnicia se simt ofensați dacă nu li se arată recunoştință. Este foarte bine dacă oamenii trebuie motivați, dar acest fel de a dărui nu va fi scris în cartea lui Dumnezeu. El vrea o dărnicie din inimă! Iată exact cuvintele pe care le-a folosit îngerul: „Aceste lucruri pot avea o răsplătire satisfăcătoare în viața aceasta şi ele sînt importante, dar nu vor rămîne."

“Ce va rămîne în veac?” - am întrebat eu.

El a amintit Filipeni 4:17-18, unde Pavel le scria să aducă un dar din sărăcia lor. Nu pentru că El ar fi umblat după darurile lor, dar aşa cum zice: „... umblu după cîştigul care prisoseşte în folosul vostru.” Astfel atunci cînd se va deschide cartea se va vedea că aceşti oameni au făcut ceva deosebit, nu pentru o răsplătire pămîntească, ci pentru Domnul. În Ioan 15:16 porunca lui Isus era ca roada vieții noastre să rămînă.

Dumnezeu vrea să avem ceva ce să fie scris în carte pentru totdeauna, pentru că ne iubeşte atît de mult!

Sînt sigur că acest înger slujitor a fost cu mine de multe ori şi înainte de a-l fi văzut. În timp ce eram foarte, foarte bolnav în spital, cu mulţi ani în urmă, am auzit o voce ce-mi spunea aproape în fecare zi: „Întăreşte lucrurile care rămîn.” Astăzi el îmi vorbeşte despre aceleaşi lucruri. El vrea ca noi să întărim acele lucruri care vor rămîne în veci.

Oamenii sînt ceva special pentru Dumnezeu. Dacă vrei să ştii unde locuieşte Dumnezeu pe pămîntul acesta, uită-te unde sînt oamenii şi-i vei găsii adresa, pentru că Dumnezeu locuieşte acolo unde oamenii suferă. El vrea să-i ajutăm. El se ocupă de nevoile oamenilor. Atunci cînd ne coborîm la nivelul nevoilor umane şi luăm o persoană în inima noastră, îngrijindu-ne de nevoile ei, fapta aceasta este scrisă în cartea veşnică din cer.

Şi alte lucruri pot fi de folos, dar rodul pe care Dumnezeu îl vrea este dragostea ta personală, ajutorul tău personal şi grija ta personală. Cînd vezi că cineva suferă şi inima ta suferă cu adevărat împreună cu el, atunci îi porţi într-adevăr de grijă!

Recent, i-am întrebat pe copiii din biserica noastră: „Cum arată Isus?” Iată ce au răspuns:

> „Isus este Acela căruia îi place să te ajute." „Dacă eşti flămînd îţi va da de mîncare." „Dacă eşti bolnav, El vrea să-ţi dea sănătate." „El te iubeşte!"

Acesta este felul în care înţeleg copiii mesajul de sus.
Dorinţa lui Dumnezeu este ca noi să fim ca Isus pe care-L vom găsi întotdeauna în domeniul nevoilor umane.

Îngerul mi-a vorbit despre felul în care trebuie să ne ocupăm personal de familia noastră - sîngele şi carnea noastră. Nu ceea ce facem pentru ei contează, ci ceea CE SÎNTEM pentru ei. Ce înseamnă ei pentru noi. Unii membri ai propriei noastre familii pot fi cu adevărat “nesuferiţi”, profitînd de pe urma noastră, s-ar putea să ne fi mințit şi noi am zis: “Nu voi mai întreține relații cu ei.” Dumnezeu nu vrea să facem vreun rău acelei persoane. El vrea ca inima noastră să-i iubească şi să-i ajute în toate felurile posibile. Aşa este natura lui Dumnezeu.

Acest mesaj se aplică nu numai la familia noastră ci şi la familia lui Dumnezeu. În Galateni 6:10, este scris că Dumnezeu doreşte să facem bine tuturor oamenilor, dar mai ales fraților în credință. El vrea să-L reprezentăm pe Isus şi să fim ca El. Atunci faptele noastre vor fi înregistrate în cer. Putem să-l ajutăm pe cel însingurat! Putem să-l ajutăm pe cel în suferință! Putem să-l ajutăm pe cel frustrat! Isus a spus: „... ori de cîte ori ați făcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut” (Mat. 25:40). Acestea sînt faptele scrise în cartea noastră.

Îngerul a spus că este mult mai important să fim ca Isus, satisfăcînd nevoile personale ale cuiva, decît să spunem oamenilor despre mîntuire. Acest lucru m-a surprins cu adevărat. Am devenit atît de sclavi ideii că nu facem nimic pentru Dumnezeu dacă nu-L putem mărturisii pe Cristos oamenilor, mînuind Cuvîntul cu iscusință. Dar acest înger a zis: “Cînd îi ajuți pe oameni, devii un cuvînt viu pentru ei care spune: “Eu mă îngrijesc dar şi Dumnezeu se îngrijeşte de tine!”. Aceasta nu

înseamnă că ne înălţăm pe noi înşine, făcîndu-ne deopotrivă cu Isus, ci înseanmă pur şi simplu că Isus Îşi trăieşte viaţa prin noi. Astfel devenim un cuvînt viu pentru ei, nu un cuvînt mort, tipărit, ci un cuvînt viu. Acesta este un lucru pe care putem să-l facem şi este mult mai important decît a mărturisi, a cita Scripturile sau a învăţa pe alţii. În loc să mărturisim, DEVENIM o mărturie prin care oamenii pot să vadă cum este Isus.

Acesta este un lucru pe care poate să-L facă oricine! Nu trebuie să avem un talent special pentru a ne putea strînge comori în cer. Orice credincios poate să depună în banca din cer, în fiecare zi, pentru că sînt oameni care au nevoie de ajutor în fecare zi! Cînd avem grijă de ei aducem inima lui Dumnezeu aproape de ei, de nevoile lor. Cînd facem acest lucru pentru Dumnezeu, ceva se depune în contul nostru!

Aşteptînd venirea lui Isus să mergem să lucrăm ca să fie plină cartea noastră din cer, dar să nu lucrăm numai pentru motivul acesta, ci pentru că aceasta este modalitatea în care bate inima lui Dumnezeu pentru oameni. Dacă ne vom apropia de El, vom simţii şi noi aşa cum simte El. Lucrurile pe care le vom face vor fi scrise în contul nostru în arhivele din cer, pentru că dragostea şi Duhul Său sînt în noi. În Matei 25:35, Isus ne-a învăţat că atunci cînd îl hrănim pe cel flămînd, cînd îi dăm apă celui însetat şi facem un serviciu oamenilor, de fapt pentru El facem toate aceste lucruri. Aici se include o vizită la un ospiciu pentru a îmbărbăta o persoană descurajată sau îngrijirea unui copilaş a cărui mamă este atît de ostenită încît abia mai poate sta în picioare. Atunci cînd în ciuda faptului că sîntem obosiţi, ne arătăm doritori de a împărtăşi povoara cuiva, fără a căuta vreo răsplată, fapta noastră va fi scrisă în cer pentru că am făcut-o ca pentru Isus!

Vom face ce a făcut Isus cînd vom arăta bunătate pentru oamenii deprimaţi care şi-au pierdut încrederea în ei înşişi. Trebuie să-i ajutăm să-şi dea seama de valoarea lor atunci cînd au fost doboriţi şi cînd personalitatea lor a fost strivită.

Lui Dumnezeu Îi pasă de oameni şi singura modalitate prin care oamenii vor ştii că El le poartă de grijă este prin tine şi mine. Iată de ce este atît de important să ştim cum este El. Dumnezeu a zis să nu ne fălim cu bogăţii, cu înţelepciune sau putere, sau cu alte lucruri ale acestei lumi, ci să ne lăudăm că îl cunoaştem pe El care este un Dumnezeu al dreptăţii şi un Dumnezeu plin de bunătate.

Oamenii se înşală adeseori, crezînd că singurele lucruri pe care le faci pentru Dumnezeu sînt numai cele făcute pe plan spiritual. Cînd predicăm, uneori poate fi greu să ajungem la sufletul vre-unui om, dar nu este greu să ajungem la nevoile lor fizice la trupurile şi emoţiile lor. Isus a slujit întotdeauna ţinînd cont atît de nevoile fizice cît şi de cele spirituale.

De exemplu, într-o zi a venit în biroul meu un om care trăia în păcatul homosexualităţii. Am avut o adevărată luptă cu mine însumi, pentru că urăsc foarte mult acest fel de viaţă. El n-a vrut să audă de rugăciune şi nici n-a vrut să admită că avea nevoie de eliberare din acest păcat, dar era flămînd. Nu mîncase de mult. M-am întrebat: "Ce ar face Isus?" Ştiam că Isus l-ar fi tratat pe om aparte de păcatul său, de aceea am făcut şi eu la fel. Dezghiocîndu-l de scîrboşenia lui, am găsit că şi el era o făptură a lui Dumnezeu. Acestui om îi era foame.

Isus a spus: „Dacă vrăjmaşului tău îi este foame, dă-i să mănînce." Trebuie să vă mărturisesc că mi-a fost greu să fac acest lucru, pentru că m-am gîndit că erau

HOME

oameni care meritau mai mult să li se dea hrană decît lui, dar i-am zis: „ştiu ce fel de viaţă duci, nu poţi s-o ascunzi, dar eşti flămînd şi Dumnezeu are în vedere acest lucru, El îţi poartă de grijă, deci şi eu am grijă de tine.” Apoi i-am dat să mănînce.

N-am făcut-o pentru o răsplată, dar ştiu ştiu că gestul acesta de amabilitate este scris în cartea lui Dumnezeu. Atunci cînd simţi, Duhul Sfînt lucrînd în inima ta, primeşti dragoste pentru oameni şi acesta este motivul pentru care acţionezi. „Roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşia, bîlndeţea, înfrînarea poftelor" (Galat. 5:22,23).Toate acestea sînt trăsături de caracter Dumnezeieşti prin care poţi fi de folos oamenilor.

Îmi pare rău că n-am ştiut mai de mult cum simte Dumnezeu cu oamenii şi cît de mult îi iubeşte. Cînd Isus trăia pe acest pămînt, căuta oameni în nevoi şi îi caută şi acum. El are o mulţime de soli care cutreieră pămîntul şi le spune: „Vreau să mergeţi acolo unde sînt suferinţe.” Cînd ai pregătit cu dragoste o mîncare pentru un bolnav, înseninîndu-i ziua prin purtarea ta de grijă, fapta aceasta a fost scrisă în cartea lui Dumnezeu.

Grija pentru cei care nu fac parte din familia lui Dumnezeu este de asemenea importantă. Purtarea noastră de grijă se poate manifesta prin ajutorarea orfanilor şi a văduvelor care nu ştiu pe ce drum s-o apuce, pentru că nu-şi găsesc rostul în lume. Dumnezeu a spus prin acest înger: „Aceasta este religia curată şi nepătată, acestea sînt faptele care vor rămîne şi vor fi înregistrate în arhivele cerului. Am auzit cîteva predici care îţi fac părul măciucă, despre iad, foc şi puciosă, încercînd prin spaimă să-i determine pe oameni să aleagă cerul. L-am auzit pe un om zicînd: „Dumnezeu îţi strînge toate păcatele pe care le păstrează în rezervă împotriva ta şi le ţine deasupra capului tău pentru a te determina determina să mergi drept. Pe urmă a zis cu o voce ca de tunet: „Îţi vei vedea toate păcatele pentru că ele sînt scrise în cartea ta şi sînt păstrate pentru ziua judecăţii. Atunci Dumnezeu va lua un ecran mare şi un proiector şi va arăta lumii întregi toate păcatele tale, incluzînd familia şi prietenii tăi.” Apoi a zis: “Relele pe care le-ai făcut înainte de a fi fost mîntuit sînt toate iertate dar orice faci după ce-l primeşti pe Cristos este păstrat împotriva ta.” Lumea era foarte agitată auzînd un asemenea mesaj şi după cîte se pare cîţiva au fost determinaţi să se apropie de Dumnezeu datorită spaimei. Dar slavă Domnului că acest mesaj nu este adevărat! Îngerul a zis că un asemenea lucru este în contradicţie cu caracterul lui Dumnezeu.

Atunci cînd îţi mărturiseşti păcatele, El le distruge, le şterge şi zice că niciodată nu-şi va mai aduce aminte de ele. Dacă ai fost dus în eroare, crezînd că în ziua aceea glorioasă a judecăţii se vor aduce împotriva ta multe condamnări, am o veste bună pentru tine! Ziua aceea va fi o zi FRUMOASĂ, cînd în loc de o condamnare de judecător Dumnezeu va zice: “MULŢUMESC!” Cristos este temelia noastră pe care nimic n-o poate clătina. Credinţa şi încrederea ta în Isus, te aşează pe o temelie care niciodată nu poate fi distrusă. Dumnezeu ne spune că tot ce am făcut în asemănarea lui Isus va fi permanent şi va dura.

În Luca 3:17, găsim scris că Dumnezeu va separa pleava de grîu. În ziua aceea El va căuta bobul care va rămîne! Îngerul a făcut chiar următoarea afirmaţie: „Pe Dumnezeu nu-L interesează pleava.” Nu-i aduce nici un folos. El îţi va curăţi viaţa de pleavă ca să rămînă numai ceea ce este desăvîrşit, ceea ce este ca Isus. Tot ce-L

interesează este ce găseşte dincolo de învelişul de pleavă - acel grăunte mic. El va da pleava la o parte ca să găsească viaţa din interior care va dăinuii veşnic! Aleluia!

În 1Cor. 3:12, apostolul Pavel se referă la temelia care va rămîne veşnic: "Iar dacă clădeşte cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fîn, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe faţă: ziua -domnului o va face cunoscută, că se va descoperi în foc. Şi focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia." Adică pleava va fi arsă şi va fi dat la lumină ce rămîne pentru totdeauna.

Lucrurile acestei vieţi vor trece în ziua cea mare a judecăţii, dar pentru cel credincios atunci va fi sosit vremea marii răsplătiri. Dumnezeu va aduce laude poporului Său. Nici o persoană prezentă la judecata celor credincioşi nu va auzi nici un cuvînt aspru de condamnare, pentru că Isus a plătit deja pedeapsa noastră prin moartea Sa. Atunci cînd lumina cerului va începe să strălucească înaintea ochilor noştri şi cînd lucrurile de pe pămîntul acesta vor începe să se topească şi să se prăbuşească, se va ridica un trup de credincioşi de la diferite nivele de creştere spirituală şi din diverse medii de viaţă spirituală. Toate lucrurile efemere vor trece şi toţi cei ce au fost plăcuţi lui Dumnezeu vor sta pe această temelie nezguduită în ochii lui Dumnezeu!

Aceasta va fi o zi deosebită pentru Dumnezeu, o zi pe care a dorit-o mult. Aceasta este ziua la care se referă apostolul Pavel, cînd a zis că poate să se încreadă în Dumnezeu, pentru că El îi va păzi lucrurile pe care I le-a încredinţat pînă în ziua aceea. În 1Cor. 4:5, el zice: „De aceea să nu judecaţi nimic înainte de vreme pînă va veni Domnul care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric şi va descoperi gîndurile inimilor. Atunci fiecare îşi va căpăta LAUDA DE LA DUMNEZEU!". În ziua aceea, Dumnezeu îl va lăuda pe fiecare după merite.

Toţi credincioşi vor auzi cuvintele: "Mulţumesc, mulţumesc ai făcut un lucru bun!" Unii fac mai mult decît alţii, dar "FIECARE îşi va căpăta lauda de la Dumnezeu."

Apostolul Pavel spune că în ziua aceea vor fi scoase la lumină lucrurilor ascunse. Toate lucrurile frumoase pe care Dumnezeu le-a scris în contul tău vor fi cunoscute în ziua aceea glorioasă. Dumnezeu nu face nici un lucru care să nu fie important, aşa că gîndeşte-te ce va însemna pentru El să stai înaintea Lui, să-ţi ia mîna, să se uite în ochii tăi şi să-ţi spună "Mulţumesc! Mulţumesc pentru toate lucrurile acelea pe care le-ai făcut pentru Mine!" Fiecare credincios va auzi cuvintele: „Mulţumesc, ai făcut un lucru bun!"

Mintea mea omenească nu putea să înţeleagă cum ar putea Dumnezeu să-mi mulţumească cîndva. Nu voi uita niciodată momentul acela sublim cînd îngerul mi-a spus că în ziua glorioasă a judecăţii, Dumnezeu va rosti cuvinte de mulţumire. Îmi este peste putinţă să pricep că Dumnezeu mă iubeşte atît de mult încît să zică vreodată: "Mulţumesc, Roland Buck!"

L-am rugat pe înger să-mi explice ce se înţelege prin „lucrurile ascunse în întuneric" şi prin "gîndurile inimilor".

Iată răspunsul lui: „Dumnezeu va lumina colţurile ascunse ale inimilor celor care l-au slujit, pentru că l-au iubit fără să aştepte mulţumiri. Şi pentru lucrurile acelea Îl vor auzi pe Dumnezeu spunînd: "Mulţumesc!" "Lucrurile ascunse în întuneric" nu se referă la fapte rele. Îngerul a zis că este vorba despre lucruri frumoase dar ascunse, pe care oamenii nu le-au cunoscut în viaţa ta. Dumnezeu va zice: "bine de tine" şi va

HOME

aminti anumite lucruri pe care nici tu nu le ştii despre tine! El cunoaşte toate gîndurile tale şi chiar şi acele gînduri bune sînt vrednice de laudă!

Nu ştiu cînd va veni Isus. Cum aş fi dorit ca îngerul să-mi dea anumite indicaţii, dar nu mi-a dat. Totuşi, evenimentele care arată venirea Lui se desfăşoară cu rapiditate şi îngerii Îi netezesc calea de zor. Văd cum oamenii sînt mişcaţi şi Dumnezeu le atinge inimile mai mult decît oricînd pînă acum.

Mult mai mulţi sînt mîntuiţi şi se întorc la Dumnezeu cînd ne văd pe noi făcînd lucrurile lui Dumnezeu, coborîndu-ne la nevoile lor, decît atunci cînd le vorbim teoretic despre mîntuire. Oamenii sînt însetaţi din punct de vedere spiritual. Ei doresc să vadă pe cineva care să fie cuvîntul viu, trăiind printre ei. Acesta este un lucru pe care fecare îl poate face, nu numai anumiţi oamenii dotaţi, deoarece noi toţi putem fi o reflectare a dragostei lui Dumnezeu.

Acum cînd ştii că Dummezeu îţi va spun „Mulţumesc!" în ziua aceea, nu te simţi îndemnat să găseşti pe cineva în nevoie şi să-l ajuţi?

Dumnezeu a pus mare accent pe relaţiile familiare. Poate ai anumiţi membrii ai familiei tale cu care nu ai vorbit de mult. De ce nu i-ai suna să le spui: "Sînt emoţionat deoarece Dumnezeu lucrează pentru a unii familiile şi pentru a le atrage la el." Uneori s-ar părea că ne putem apropia mai greu de unii membri ai propriei noastre familii, dar faţă de ei avem cele mai multe ocazii de a ne arată dragostea.

Lumea aceasta are nevoie de Isus. O, de l-ar putea vedea! Lumea Îl poate vedea prin noi.

Îngerul mi-a mai zis că atunci cînd avem grijă de o nevoie a cuiva în locul lui Isus, dorinţele ascunse pe care le avem în această viaţă vor fi împlinite. Îngerul a spus că Dumnezeu pune un mare accent pe capitolul 58 din Isaia, aşa cum reiese din cele relatate mai sus. Am citit îndeajuns acest capitol, era doar scris în Biblie, chiar aşa cum mi-l spusese îngerul:

„Iată postul plăcut Mie; dezleagă lanţurile răutăţii, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriţi şi rupe orice fel de jug; împarte-ţi pîinea cu cel flămînd şi adu în casa ta pe nenorociţii fără adăpost. Dacă vezi pe un om gol, acopere-l şi nu întoarce spatele semenului tău. Atunci lumina ta va răsări ca zorile şi vindecarea ta va încolţi repede; neprihănirea ta îţi va merge înainte şi slava Domnului te va însoţii. Atunci tu vei chema şi Domnul va răspunde, vei striga şi El va zice: "Iată-mă!"

„Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, ameninţările cu degetul şi vorbele de ocară, dacă vei da mîncarea ta celui flămînd, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime şi întunericul tău va fi ca ziua-n amiaza mare! Domnul te va călăuzi neîncetat, îţi va sătura sufletul chiar în locuri fără apă şi va da din nou putere mădularelor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă" (Isaia 58:6-11).

În timp ce Îl oglindeşti pe Isus prin aceste fapte de bunătate, lasă ca mesajul mîntuirii să ţîşnească din tine ca un izvor nesecat, într-o grădină bine udată. Aşa a făcut şi Isus. El n-a uitat niciodată nevoile spirituale ale oamenilor şi nici noi nu trebuie să le uităm! Ambele sînt vitale!

Cînd arătăm dragoste şi grijă faţă de oameni, Dumnezeu scrie faptele acelea în arhivele cerului şi apoi fiecăruia dintre noi îi va zice: "MULŢUMESC!"

Este aproape peste posibilitatea noastră de înțelegere faptul că în ziua aceea mare Dumnezeu ne va saluta cu un „Bun venit” şi ne va zice: “Bine rob bun şi credincios. Mulțumesc!”

CAPITOLUL 11

Misiunea din insulele Filipine

... pe la ora patru dimineața s-a facut lumină şi mi-am deschis ochii... În cameră erau două paturi de campanie. Într-unul dormeam eu, cînd mi-am aruncat privirea spre cel gol, de lîngă mine, l-am văzut pe Gabriel stînd acolo. “ Cum m-ai găsit?” „N-a fost greu deloc să te găsesc, deoarece noi am aranjat să fi aici" - mi-a răspuns Gabriel.

Ai un simțământ ciudat cînd stai într-un aeroport mare cum este cel din San Francisco, în drum spre o țară străină, întrebîndu-te ce se va întîmpla după ce vei fi ajuns acolo. Aşa mă simțeam în acea sîmbătă noapte cînd trebuia să merg spre Filipine.

Cu o săptămînă înainte de plecare, a venit Gabriel să-mi vorbească despre această lucrare, dîndu-mi o asigurare în inimă că ceea ce se înîmplă era plănuit de Dumnezeu însuşi. Mi-a dat numele oamenilor, la inima cărora el lucrase deja şi despre care mi-a spus că-i voi întîlnii. Unii dintre ei nu au avut un rol prea important în această misiune, dar numele lor mi-a fost dat ca o confirmare a faptului că această călătorie era de la Domnul şi că nu era doar o vizită!

Avionul trebuia să plece la miezul nopții şi mai aveam de aşteptat şase ore şi jumătate. În jurul orei 23(11pm) am primit biletul de zbor şi am trecut în sala rezervată celor ce urmau să se îmbarcheze. M-am aşezat şi mă uitam la oameni cum se plimbau de colo pînă colo, în aşteptarea decolării. Din punct de vedere spiritual eram tot timpul foarte atent pentru a observa ce va lucra Dumnezeu şi aveam un sentiment minunat de anticipare.

Lîngă mine se găsea un loc gol pe care s-a aşezat un tînăr filipinez. Am început o conversație interesantă, iar cînd ne-am urcat în avion am constatat că acelaşi om stătea alături de mine! Numaidecît mi-am scos lista cu nume, data de Gabriel, pentru a face o verifcare. Primul nume scris pe listă era SARIANO. Am respirat adînc şi l-am întrebat dacă pronunția corectă a numelui său era Sa-ri-a-no. Aş fi dorit ca şi voi să-i fi văzut înfățişarea! A fost extraordinar de şocat.

S-a uitat la lucrurile care-i aparțineau şi la hainele de pe el pentru a vedea dacă era ceva ce ar fi putut să-l identifice, dar nu era nimic! S-a ridicat repede şi s-a aşezat pe un alt loc în avion, care nu era chiar plin. Avînd două locuri disponibile, al meu şi al lui, am putut dormi tot zborul spre Hawaii.

Înainte de a pleca din Hawaii, stewardesa a anunțat că fiecare pasager trebuie să-şi ocupe locul lui, deoarece se vor urca şi alți pasageri. Aşa că acest tînăr s-a întors fără

tragere de inimă şi s-a aşezat lîngă mine. M-am gîndit că ar fi bine să-l liniştesc deoarece nu voiam să se simtă stînjenit tot timpul zborului care urma să dureze zece ore. Este greu să te simți stînjenit atîtea ceasuri.

I-am spus simplu şi cinstit că-i ştiam numele pentru că mi l-a dat îngerul Gabriel. Cînd i-am zis acest lucru s-a uitat din nou în toate părțile, dar nu mai erau locuri goale şi nu avea unde să meargă! I-am spus că Dumnezeu îl iubeşte şi că această călătorie a lui era mai mult decît o vizită, pentru că el a fost ales ca să ducă familiei sale veşti bune. I-am mai spus că privirea Domnului este îndreptată asupra lui, că El l-a cunoscut şi i-a purtat de grija tot timpul.

Cum m-ar putea cunoaşte Dumnezeu din moment ce eu nu-l cunosc? Mi-a zis el. Eu obişnuiesc să merg la preot şi probabil preotul îi vorbeşte lui Dumnezeu despre mine, dar eu nu-l cunosc pe Dumnezeu!

I-am explicat că Dumnezeu îl cunoaşte, că El 1-a călăuzit şi l-a pregătit pentru această călătorie. Ba mai mult, El mi-a dat numele lui. Apoi i-am spus că Dumnezeu a avut de asemenea grijă ca atunci cînd se vor repartiza locurile la cei trei sute de oameni din avion, scaunual lui să fie lîngă al meu.

În timp ce îi spuneam aceste lucruri ochii i s-au deschis larg de uimire şi mi-a zis:
-Vreți să spuneți că Dumnezeu se interesează cu adevărat de mine, deşi are atîtea de făcut? Vreți să spuneți că El se îngrijeşte într-adevăr de cineva care nici măcar nu-l cunoşte?

Da - i-am răspuns eu –„El vrea să-i dai viața ta, ca astfel să-i arăți recunoştintă pentru grija ce ți-o poartă, deşi El este atît de mare şi tu atît de neînsemnat!

Chiar atunci şi acolo, acest tînăr l-a primit pe Isus ca Mîntuitor şi Domn! Apoi a spus emoționat:

Să vă povestesc acum despre tatăl meu şi despre familia mea: "Îmi amintesc cum tatăl meu obişnuia de multe ori să se uite seara la cerul înstelat şi să zică: „Cu siguranță trebuie să fie un Dumnezeu acolo undeva, o, dacă l-am putea găsi!" Acum mă voi întoarce acasă şi-i voi spune că avea dreptate, există un Dumnezeu şi eu l-am găsit.

Cînd îmi vorbea despre familia sa credeam că se referă la cei mai apropiați ai lui, dar el a continuat: -Toți membrii familiei mele sînt împreună, pentru că trăiesc într-un grup, un fel de trib mai mic. Cîn am plecat de acasă familia mea număra 400 de membri. Nu ştiu cît de mare este acum, probabil 700 sau poate chiar mai mult, dar le voi spune la toți! Ei vor ştii că Dumnezeu îi iubeşte pe fiecare dintre ei!
Acest fapt m-a emoționat profund, apoi m-a întrebat:

-Dacă pe îngeri îi interesează persoana mea, nu credeți că îi interesează şi familia men? Este bine dacă le spun?

Desigur, tocmai aceasta vrea Dumnezeu să faci! Pe Dumnezeu Îl interesează atît de mult familia ta, încît mi-a dat numele tău. Tu te vei întoarce la familia ta ca reprezentant al lui Dumnezeu.

Mişcat adînc, s-a uitat țintă în ochii mei şi mi-a spus:

Aceasta este însărcinarea cea mai serioasă, cea mai importantă pe care am avut-o vreodată. El a ştiut că este un lucru deosebit, pentru că a recunoscut că nu aveam de unde să-i aflu numele, decît de la Dumnezeu şi el a devenit pe loc un misionar.

Călătoria în insulele Filipine era unul dintre cele 120 de evenimente despre care Dumnezeu mi-a spus că vor avea loc. Nu s-a întunplat nimic pînă cu două săptămîni înainte de plecare, cînd am primit o învitație. M-am interesat numaidecît de costul călătoriei şi am estimat-o la 1,730 de dolari. Cînd îmi va da Dumnezeu banii aceştia? N-a trecut mult timp ca să primesc răspunsul, deoarece chiar a doua zi a venit un cec de 1,730 de dolari, dintr-o sursă neaşteptată!

Gabriel a venit în biroul bisericii noastre ca să-mi dea instrucțiunile necesare. Era foarte serios; se plimba înainte şi înapoi, ca şi cînd ar fi fost îngrijorat. El a vorbit despre faptul că Dumnezeu este trist deoarece oamenii sînt indiferenți la porunca de a merge în toată lumea, pentru a vestii Evanghelia. În mod sigur, această călătorie nu era întîmplătoare, spontană, ci era un punct în planul lui Dumnezeu de desfăşurare.

El a zis că predica mea trebuia să fie din Psalmul 96 şi 97: 1, 2: „Cîntați Domnului o cîntare nouă! Cînați Domnului toți locuitorii pămîntului! Cîntați Domnului, binecuvîntarți Numele Lui, vestiți din zi în zi mîntuirea Lui!

Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! Că Domnul este mare şi foarte vrednic de laudă. El este mai de temut decît toți dumnezeii. Că toți dumnezeii popoarelor sînt nişte idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Strălucirea şi măreția sînt înaintea Feței Lui, Slava şi podoaba sînt locaşul Lui cel Sfînt. Familiile popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă şi cinste! Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mîncare şi intrați în curțile Lui! închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți Locuitorii pămîntului! Spuneți printre neamuri: „Domnul împărăteşte! De aceea lumea este tare şi nu se clatină.” Domnul judecă popoarele cu dreptate.

Să se bucure cerurile şi să se veselească pămîntul; să mugească marea cu tot ce cuprinde ea! Să tresalte cîmpia cu tot ce e pe ea, toți copacii pădurii să strige înaintea Domnului! Că El vine, vine să judece pămîntul. El va judeca lumea cu dreptate şi popoarele după credincioşia Lui.

DOMNUL ÎMPĂRĂȚEŞTE! Să se veselească pămîntul şi să se bucure ostroavele cele multe! Norii şi negura Îl înconjoară, dreptatea şi judecata sînt temelia scaunului Său de domnie.”

Duminica a fost o zi neobişnuită. Primul meu serviciu divin a fost la Holiday Inn care aparține de o organizație internațională - Internațional Hotel Ministries. Sala era ticsită de cetățeni de elită. Acest lucru mi s-a părut foarte interesant deoarece eu îmi imaginam insulele Filipine ca pe un loc al sărăciei, un loc unde aş fi putut vedea într-adevăr Evanghelia lucrînd într-un pămînt nedeştelenit. Totuşi mă găseam într-una dintre cele mai frumoase şi mai moderne clădiri în care am fost în viața mea şi aici a avut loc prima mea întîlnire cu filipinezii. Bărbații erau îmbrăcați la costum şi la cravată, iar femeile erau splendid îmbrăcate în rochii lungi, părul lor negru era răsucit într-o frezăînaltă. Aceşti oameni aveau o înfățişare atît de sofisticată de parcă aş fi aterizat într-una din marile oraşe ale Americii. Ei arătau de parcă ar fi fost de ori unde altundeva, numai din insulele Filipine nu!

Al doilea serviciu de evanghelizare l-am ținut duminică seara, la Manila, în Biserica Faith Assembly.

Cînd am intrat în această Biserică n-am mai observat nimic din pompa pe care am văzut-o la serviciul de dimineață, dar aici am găsit oameni care-l iubeau pe Dumnezeu cu adevărat, în ciuda sărăciei lor. Clădirea se găsea într-un cartier unde aveau loc crime şi alte acte de violență. Fiecare fereastră avea zăbrele de fier intocmai ca o închisoare. Ce diferență de circumstanțe față de serviciul de dimineață!

Stăteam la casa de oaspeți a misiunii Wycliff. Era un loc mare îngrădit, unde erau cazați aproximativ 70 de traducători. Dumnezeu mi-a îngăduit să stau acolo, să am părtăşie şi să predic acestor oameni care îşi dedicară viețile pentru a învăța limbile triburilor care nu au o limbă scrisă, dîndu-le o limbă scrisă şi pe urmă traducînd Biblia în acele limbi. Dumnezeu a aranjat astfel lucrurile ca să pot întîlni poate cel mai important grup din țară care ținea legătura cu triburile cele mai îndepărtate şi izolate. Printre ei erau medici, piloți, profesori universitari, învățători şi alți lideri are îşi unificau eforturile pentru a intra în contact cu populația de pe insule.

Mai tîrziu, într-o seară, în timpul unui serviciu de evanghelizare, am vorbit unui grup de misioriari despre vizitele îngerilor. În timp ce le vorbeam mi-am dat seama că acest lucru poate fi atît de nou pentru ei, încît ar putea fi puțin cam greu de acceptat. Şi Dumnezeu ştia acest lucru şi ştia exact ce să facă în situația respectivă. În timpul rugăciunii conducătorul -Şcolii Biblice a simțit o mînă grea pe umărul lui şi s-a gîndit că probabil cineva şi-a pus mîna peste el cu scopul de a se ruga pentru el. S-a uitat în jur, dar n-a văzut pe nimeni! Atunci a exclamat în auzul tuturor: „Acest lucru este adevărat, este adevărat! Dumnezeu 1-a confirmat! Eu ŞTIU că mîna acestui înger este pe umărul meu, deşi nu-1 pot vedea!" Aproape toată noaptea nu s-a culcat, ci a stat de vorbă cu soția lui despre cele întîmplate. Eu nu l-am văzut acolo pe Gabriel, dar era interesant să ştiu că a găsit drumul spre Filipine şi că era prezent.

Cînd am primit programarea serviciilor de evanghelizare pe timpul şederii mele în insule, am fost necăjit deoarece am văzut că şapte zile urmau să fie petrecute doar în două biserici. Pînă în acel moment nu mă gîndeam îndeosebi ce anume voi face, dar această programare m-a surprins foarte mult. M-am întrebat de ce am făcut un drum aşa de lung doar pentru atît! Dacă tot ce aveam să fac era doar să predic în două biserici, acest lucru l-aş fi putut face şi acasă în Idaho.

Am vorbit cu oamenii din casa de oaspeți Wycliff şi ei mi-au provestit întîmplări interesante despre triburile care nu ştiau nici o boabă de engleză. Ei nu cunoşteau deloc civilizația, purtau arcuri şi săgeți otrăvitoare şi mulți dintre ei erau îmbrăcați doar foarte sumar, purtînd o legătură în jurul coapselor. Mă interesau foarte mult întîmplările auzite şi simțeam că acesta ar putea fi scopul călătoriei mele. Această parte s-a dovedit a fi importantă, dar nu în felul în care mă aşteptam.

Luni m-am întîlnit cu un medic, un profesor universitar şi doi piloți. Ei tocmai se întorceau din Mindanao unde există un trib care a fost descoperit doar în urmă cu un an şi jumătate. Tribul se găseşte departe în junglă; în timpul şederii acestui grup acolo, profesorul a reuşit să stabilească o punte de comunicare cu ei. Cînd le-am explicat că Dumnezeu m-a trimis la filipinezi, ei mi-au zis: „Am vent aici să ne odihnim puțin, dar renunțăm la odihnă, hai să mergem înapoi mîine! Vrem să te luăm cu noi! Aici este mîna lui Dumnezeu!"

Am fost adînc emoționat, pînă în momentul în care mi-am dat seama că era

HOME

imposibil să p1ec, deoarece eram programat în altă parte. Am încercat să mă gîndesc la anumite posibilități de a-mi schimba programarea pentru a putea pleca. Ei aveau un avion cu care mă puteau lua pînă la cîmpul de aterizare cel mai apropiat de tribul respectiv. Pe acest cîmp de aterizare aveau un elicopter care mă putea duce pînă în inima junglei. Ei insistau să merg, dar nu puteam, pentru că această călătorie nu era inclusă în programarea stabilită inițial.

Luni seara m-am dus la culcare şi m-am gîndit că am luat-o înaintea lui Dumnezeu, spunîndu-le să-mi facă o programare. Dumnezeu ar fi vrut ca eu să merg în junglă şi să ajut acest trib de curînd descoperit, dar am ratat ocazia. Nu pot ieşi din încurcătură, deoarece adunările la care trebuie să particip pentru a predica, au fost deja anunțate.

Nu puteam adormi din cauza căldurii şi a umezelii, iar gîndurile continuau să mă biciuiască atît de rău, încît mă răsuceam, zbătîndu-mă şi luptînd cu aceste probleme, pînă cînd tot cearceaful s-a adunat sub mine. În sfîrşit pe la ora două noaptea am adormit.

În zori, spre ora patru camera s-a luminat şi mi-am deschis ochii. Casa de oaspeți era mobilată foarte simplu şi în camera mea erau doar două paturi de campanie. Eu dormeam într-unul şi cînd m-am uitat spre celălalt care era gol l-am văzut pe Gabriel şezînd acolo cu Chrioni, îngerul care-l însoțea în călătorie. Eram atît de somnoros încît am zis: „Cum de m-ai găsit aici?" În mod normal nu i-aş fi pus o asemenea întrebare, dar eram atît de buimăcit, încît am uitat că atunci cînd Dumnezeu trimite pe cineva într-o misiune, pentru a-L reprezenta, nu trebuie să-i pună întrebări.

Gabriel a zis: "Nu ne-a fost greu să te găsim, pentru că noi am aranjat ca tu să fii aici. Noi am avut un scop. Vrem să intri în contact cu oamenii de aici în aşa fel, încît ei să poată prinde bine mesajul pe care-l ai şi să-l poată duce mai departe în sferele în care trăiesc." Aceste cuvinte m-au făcut să mă simt mai bine, apoi a adăugat: „Motivul pentru care am venit este faptul că Dumnezeu a simțit îngrijorarea din inima ta, şi anume, că ți-ai pierde vremea aici cu aceste biserici. El vrea să-ți spunem să nu fi îngrijorat de acest program pentru că el este aranjat în aşa fel, încît orice persoană cu care te vei întîlnii este selectată de Dumnezeu. Ei au fost selectați personal de El pentru a auzii ceea ce ai de spus.

A fost interesant pentru mine să-mi dau seama că indiferent de locul în care mă găseam, oricine ar fi fost acolo era condus în locul acela de Dumnezeu, aşa că nu m-am mai îngijorat. Mă întrebam pe cine va aduce Dumnezeu în calea mea şi am început să privesc în jur, anticipînd cele ce aveau să se întunple. Am fost chiar ispitit să încerc să fac eu unele lucruri, dar nu le-am făcut. M-am hotărît să aştept şi să observ ce va lucra Dumnezeu în cursul normal al desfăşurării evenimentelor.

În timp ce mă aflam în Manila am vorbit şi la Şcoala Avansată de Teologie al Estului Îndepărat şi mi-am dat seama că şi acest punct figura în planul lui Dumnezeu. Tinerii care frecventează această Şcoală Biblică provin din sud-estul Asiei şi prin ei, şcoala exercită o înrîurire spirituală asupra acestei părți a lumii. Dumnezeu a aranjat lucrurile în aşa fel, încît acest mesaj să înainteze din inima insulelor Filipine prin lucrătorii de la Wycliff şi acum El a aranjat ca mesajul să ajungă în diferite locuri în Asia. Acolo se aflau şi studenți din Burma, închis acum pentru misioriarii din Vest.

Am plecat la Iloilo unde sponsorii mei m-au plasat în cel mai bun hotel care era.

HOME

Hotelul era la cîteva mile de piață şi eu mă întrebam ce se va întîmpla aici. Mă gmdeam: „Ei bine, dacă ceea ce mi-au spus îngerii este adevărat (şi cine s-ar putea îndoi de acest fapt), atunci îmi vor scoate oameni în cale. Nu ştiu pe cine vor aduce, dar cel puțin sînt convins că ei ştiu unde mă găsesc eu."

N-am stat prea mult în camera mea. Am coborît în hol şi m-am aşezat acolo, uitîndu-mă cu băgare de seamă la toate lucrurile şi la toți oamenii, pentru că doream să fiu la locul potrivit, la timpul potrivit. În prima seară nu s-a întîmplat nimic.

A doua zi dimineața am coborît să iau micul dejun şi planul minunat al lui Dumnezeu a început să se împlinească. Doi oameni de afaceri erau aşezați la o masă şi mi-au zis: „V-am văzut aseară şi ne-am întrebat, ce faceți aici. Nu arătați a turist! Aşezați-vă la masa noastră şi spuneți-ne ce faceți aici."

M-am aşezat şi am început conversația zicîndu-le: "Domnilor, eu nu ştiu din ce mediu proveniți, deci nu ştiu dacă veți primi sau nu ceea ce vă voi relata, dar un înger mi-a spus că toți oamenii cu care voi vorbi sînt selectați în mod special de Dumnezeu pentru a auzi ceea ce am de spus, aşadar, cred că şi dumneavoastră ați fost selectați de Dumnezeu."

S-au uitat la mine ca şi cum n-ar prea fi crezut ce le spuneam, de aceea am continuat: „Iată dovada faptului că ați fost selectați: -mediul din care proveniți, pregătirea pe care o aveți au fost direcționate de Dumnezeu, şi acum El vă cere socoteală de aceste lucruri. El nu face nimic la întîmplare şi v-a ales pentru ceva special. Nu ştiu pentru ce anume, dar ştiu că v-a ales. Acesta este planul Său şi scopul Său. El vrea să-I puneți la dispoziție ceea ce aveți şi ceea ce v-a dat, pentru că tot ce aveți v-a fost dat de Dumnezeu, indiferent dacă-L cunoaşteți sau nu."

Aceşti oameni s-au uitat unul la altul, apoi unul dintre ei a zis: „Pare ciudat, dar noi credem ceea ce spuneți, deci dacă am fost selectați, care ar fi pasul următor?"

Ştiam care este pasul următor, dar credeam că voi mai avea de predat puțin. Spre bucuria mea, ei erau gata să meargă mai departe. Le-am zis: "Dumnezeu vrea să-i spuneți: Bine Doamne, iată-mă sînt aici. Sînt bucuros că te îngrijeşti îndeajuns de mine şi că vrei să faci ceva cu viața mea. Sînt gata să fac ceea ce vrei Tu şi iată viața mea. Te primesc!"

Aceşti oameni, fără nici o urmă de îndoială în inimile lor, simțeau că ceea ce le spuneam era direct de la Dumnezeu şi fără nici o ezitare amîndoi şi-au ridicat mîna şi au zis: „Doamne, vrem să ne punemn mîna în a Ta. Dacă din ceea ce ne-ai dat, ar putea să-ți fie ceva de folos, acel lucru Ți-L dăruim. Vrem să ne foloseşti!"

Le-am vorbit cîteva minute, pe urmă, împreună i-am vorbit lui Dumnezeu. Ne-am închinat şi L-am proslăvit, pentru că El lucrează într-un mod supranatural. Apoi ei mi-au spus că se află în Filipine în vederea unei misiuni speciale. Erau specialişti în probleme de politică şi administrație guvernamentală şi mi-au spus că doreau să-şi predea tot restul vieții lor în mîna lui Dumnezeu, pentru a-i ajuta pe oameni.

Le-am amintit spusele îngerului care mi-a făcut de cunoscut faptul că misiunea mea va fi în domeniul eliberării. Le-am spus că Dumnezeu zîmbeşte asupra insulelor Filipine şi aduce eliberare sufletului, duhului şi trupului. El ridică păstori care vor ajuta sufletele oamenilor liberi. Filipinezii sînt săraci şi apăsați. Aceşti oameni au fost asupriți timp de sute de ani: mai întîi de chinezi, apoi de spanioli, de americani, apoi

HOME

de japonezi, apoi din nou de americani şi acum de guvernul filipinez. Ei au fost sub călcîiul mai multor asupritori şi Dumnezeu vrea să-i elibereze!

Oamenii aceia mi-au zis: „Noi sîntem în măsură să facem acest lucru. Vom pune cîteva roți în mişcare pentru a influența în bine situația poporului." Nu puteam decît să exclam "Aleluia!" -Ştiam că Dumnezeu avea pe inimă nevoile acestor oameni, a ființei lor în întregime şi că El zîmbea asupra lor.

Luni dimineața am întîlnit un om în holul hotelului. Se uita la mine insistent, de aceea m-am gîndit să mă duc la el să văd dacă a fost selectat de Dumnezeu. Arăta ca un american şi am intrat în vorbă cu el, zicîndu-i: "Arătați ca un american." După ce am aflat că era german i-am spus că un mare număr de americani sînt de origine germană. El m-a întrebet: „Ce faceți aici?" Aleluia! Dumnezeu mi-a dat o ocazie similară cu cea pe care am avut-o cînd am vorbit cu cei doi oameni de afaceri.

Am început la fel: -Nu ştiu dacă veți crede sau nu, dar un înger mi-a spus că oamenii cu care voi vorbi în Filipine au fost selectați de Dumnezeu pentru o lucrare specială. Nu ştiu cum veți primi aceste cuvinte, dar dumneavoastră ați fost selectat să auziți ceea ce am de spus.

Apoi am continuat spunîndu-i şi lui că Dumnezeu are nevoie de pregătirea şi de cultura pe care le are. Acest om şi-a deschis inima şi mi-a spus:

Niciodată nu mi-am dat seama că Dumnezeu se îngrijeşte cu adevărat atît de mult de ceea ce fac, dar mi-ar place să am un scop mai deosebit în viață.

I-am spus că Dumnezeu are nevoie de talentele lui, de pregătirea şi abilitățile lui şi că El doreşte să-şi predea viața în mîinile Lui. Fără nici o întrebare l-a acceptat pe Dumnezeu numaidecît! Apoi am observat că plîngea cu sughițuri şi-i vorbea încet lui Dumnezeu. Privea în sus cu mîinile ridicate şi zicea:

Am vent în Filipine numai de o zi şi deja am un şef nou! L-am întrebat cu ce ocazie se află aici. El fusese trimis de ONU pentru ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare cu misiunea de a identifica şi dezvolta noi surse de aprovizioriare, în vederea rezolvării problemei de subnutriție. Oamenii selectați de Dumnezeu erau părtaşi la lucrarea de eliberare a acestor oameni săraci.

Dumneavoastră, în poziția pe care o ocupați - i-am zis eu - veți putea coritribuii la eliberarea filipinezilor de sub plaga foametei. De fapt, aceasta este specialitatea mea de ceea mă dăruiesc Domnului pentru aceasta!

Din Iloilo m-am dus în insula Negros cu vaporul. Hotelul meu era în central oraşului şi n-am spus nimămui, nici chiar pastorului cu ce mă ocupam în timpul zilei. M-am uitat la oameni şi inima mi-a fost lipită de ei. Aş fi vrut să intru în vorbă cu mai mulți, dar n-am găsit nici măcar unul care să vorbească o engleză desluşită. În cele din urmă am găsit un tînăr care vorbea destul de bine sau cel puțin se descurca. Avea 21 de ani şi a stat cu mine tot timpul şederii mele în insula Negros. Dacă ieşeam din hotel la 5:30 dimineața, îl găseam şezînd pe trepte, aşteptîndu-mă. Dumnezeu în mod divin 1-a pus acolo ca interpret, pentru a-mi permite să comunic cu oamenii, deoarece cei cu care aş fi vrut să intru cu adevărat în contact (adică oamenii de rînd), nu puteau să mă înțeleagă de loc.

În prima zi, în timp ce coboram de-a lungul unei străzi, am observat că o doamnă bine îmbrăcată plîngea. acoperindu-şi fața cu un ştergar. Am aflat că era proprietăreasa

HOME

unei prăvălii de acolo. Vedeam cum umerii i se ridicau în ritmul hohotelor de plîns.

-"De ce plîgeți doamnă", am întrebat-o eu. Ea nu a răspuns, ci a continuat să plîngă în hohote, de aceea i-am zis:- "Eu sînt aici ca să vă ajut sînt pastor, şi vreau să vă ajut. Dumnezeu vă iubeşte şi-i pasă de nevoile dumneavoastră". Am aşteptat pînă tînărul a tradus cele spuse de mine.

-"Spune domnului că nu este important". A răspuns ea.

-"Orice este important pentru dumneavoastră, este important şi pentru Dumnezeu". Atunci ea şi-a scos ştergaru1 cu care îşi acoperise fața. Plînsese mult şi ochii i se înroşiră. M-am rugat ca Dumnezeu să-şi întindă mîinile Lui atotputernice şi s-o ajute în nevoile ei, oricare ar fi fost ele. Cînd şi-a ridicat capul părea că norii s-au dus şi a răsărit soarele.

-"Întreabă-l" - a zis ea tînărului – "nu cumva numele lui este Isus? Am plîns de multe ori pînă acum şi niciodată nu i-a păsat nimănui, dar acestui om i-a păsat!"

Într-un fel eu încălcam regulile pe care trebuie să le respecte un misionar sau un turist, pentru că ți se spune că nu este voie să faci cutare, sau cutare lucru şi se presupune că nu te vei amesteca în treburile nimănui. Nu mi-am dat seama, dar oamenii din piața aceea aglomerată au început să se adune în jurul meu ca să vadă ce se întîmplă. În scurt timp s-a zvonit în piață că mie îmi păsa de oameni!

A doua încălcare a avut loc cînd am văzut o femeie bătrînă cărînd un coş mare plin cu orez, cîntărind aproximativ 35kg. Era foarte în vîrstă şi mergea greu, tîrîndu-şi picioarele, de aceea am întrebat-o cît de departe trebuia să ducă coşul. Mi-a răspuns că avea de făcut un drum de aproximativ două mile. Probabil că l-aş fi putut ruga pe tînărul meu interpret să ducă el coşul femeii, dar l-am luat eu şi l-am cărat. Lumea a văzut acest lucru şi oamenii au început să şuşotească.

Cînd m-am întors în piață lumea a început să se adune în jurul meu şi m-au rugat frumos să le vorbesc. Şi aşa le-am vorbit de mai multe ori într-un mod simplu, despre dragostea lui Dumnezeu şi despre grija pe care o are El față de oameni. În timp ce le vorbeam am observat că mulți au fost vindecări de multe boli, inclusiv cîțiva care aveau membrele distorsionate din cauza artritelor. Eu nu le-am vorbit despre vindecare, nici nu m-am rugat pentru ei în sensul acesta, ci le-am vorbit doar despre sus şi despre grija Lui deosebită față de ei. Au fost şi cîțiva surdo-muți care au fost vindecați fără vreo rugăciune, dar Domnul îi vindecase şi ei puteau să audă şi să vorbească!

Dumnezeu a dovedit că oamenii aceia au fost selectați de El, pentru că după această întîmplare au început să vină la mine la hotel în mare număr. Veneau în fiecare zi, cît timp am stat acolo, iar eu mă rugam pentru ei şi le predicam în holul hotelului.

Apoi am primit ştirea că un taifun ucigător urma să se abată asupra localității Bocolod în jurul orei 8 seara. Ploaia cădea deja cu violență. Le-am spus oamenilor să se adune la biserică, pentru că această clădire era mai solidă decît casele lor şubrede care ar fi fost luate uşor de vînt. Timp de cîteva ore credeam că taifunul s-a şi abătut asupra localității. Se auzea un sunet ca de avioane cu reacție, dar acest zgomot era cauzat doar de vînturile ce precedau taifunul care urma să se abată în toată plinătatea forței.

Le-am spus oamenilor să nu se îngrijoreze, deoarece pentru Dumnezeu nu era o

problemă să supună taifunul şi să-i modifice traiectoria. La urma urmei, Dumnezeu este tot Dumnezeu! Aceşti oameni au trăit întotdeauna cu frică. În fiecare an se abat asupra Filipinelor aproximativ 20 de taifunuri şi acesta pe care-l anunţaseră era unul dintre cele mai puternice, cum n-au mai fost de mulţi ani. Ei îl numeau „ucigător" şi le era frică de el.

În jurul orei 7:30 seara ne-am adunat în faţa bisericii şi ne-am închinat lui Dumnezeu. L-am rugat cu toţii să direcţioneze acest taifun pe o altă traiectorie pentru că în scurt timp urma să se abată asupra oraşului. Slavă Domnului! El a intervenit şi taifunul a trecut pe lîngă oraş, deasupra unei regiuni nepopulate. Aleluia!

Centrul taifunului care ar fi distrus casele şi clădirile, nici n-a atins oraşul. Nici capitala nu a fost atinsă. Taifunul a trecut pe lîngă ea, deasupra unei regiuni slab populate. Dacă Manila care are o populaţie atît de densă, ar fi fost atins, fără exagerare ar fi fost sute de mii de morţi. Ploaia şi vîntul au lăsat 270,000 de familii fără adăpost, dar taifunul ucigător a trecut deasupra cîmpiilor de orez. Orezul a fost în mare parte distrus, dar oamenii au scăpat cu viaţă. Este minunat să-L vezi pe Dumnezeu la lucru!

În ultima noapte cînd mă pregăteam să mă întorc acasă prin Manila, am primit vestea că zborurile sînt anulate. M-am gîndit: „Oare cît timp v-a dura taifunul Rita?" Ce se va întîmpla cu locul meu rezervat pentru zborul spre Manila? Nu va mai fi valabil? Dar cu cel rezervat pentru întoarcerea mea în Statele Unite? Nu peste mult am aflat că din cauza taifunului multe zboruri au fost anulate şi pasagerii în cauză au fost reprogramaţi pentru zilele următoare. De aceea rezervările anterioare s-au anulat. Toate locurile erau ocupate pînă miercuri. M-am întrebat cît timp va trebui să aştept pentru a obţine alte locuri. Pe urmă m-am gîndit: „De ce să mă îngrijorez? Dumnezeu ştie! El m-a adus aici!"

Străzile erau inundate şi rafalele de vînt ajungeau la o viteză de 196 mile oră. La ora unu a sunat aeroportul din Manila şi mi s-a spus că nu erau speranţe pentru a obţine locuri mai repede de şapte pînă la zece zile. Mi-am amintit de unul dintre oamenii pe care Dumnezeu mi l-a scos în cale şi care mi-a dat cartea lui de vizită. El mi-a spus că dacă voi avea vreodată nevoie de ajutor să apelez la cartea lui de vizită. Cînd am pomenit de numele lui au început să se pună în mişcare roţile. S-a intervenit pentru mine pentru a fi servit cu prioritate şi în timp de cîteva minute mi s-a oferit un bilet. Dumnezeu ştia că voi avea nevoie de acest ajutor.

Am sosit le Manila către amiază. Copacii erau răsturnaţi şi multe clădiri erau distruse. Zeci de mii de oameni căutau să-şi facă loc de trecere. Iundaţia era atît de mare, încît de sus din avion, părea că oraşul pluteşte în mare. Eu eram singurul pasager căruia i s-a eliberat un loc pentru Statele Unite, fără să-l fi avut rezervat mai dinainte. Mulţumesc lui Dumnezeu că l-a scos pe acel membru al guvernului în calea mea. Numele meu nu se găsea pe listă. Am fost înregistrat ulterior ca un pasager special.

Post scriptum: TOATE numele pe care mi le-a dat Gabriel au fost identificate în timpul aceste călătorii în Filipine!

CAPITOLUL 12

Mihail Şi îngerii lui

Într-o luni dis-de-dimineaţă am auzit zgomote puternice la parter… M-am dus să văd ce putea să fie… Niciodată nu voi uita priveliştea care a apărut în faţa ochilor mei. Casa mea servea drept post de comandă şi de acolo era condus un război al îngerilor.., Se primeau ordine, şi se dădeau comenzi...
Acest atac a fost destul de serios din moment ce Mihail însuşi – căpetenia tuturor îngerilor luptători - era prezent.

Într-o luni pe la ora două noaptea am fost trezit de nişte zgomote care veneau de la parterul casei mele. Numaidecît am pornit să văd care era cauza. După ce am coborît am văzut una dintre cele mai impresionante privelişti pe care le-am văzut în viaţa mea. În camera de zi erau patru îngeri mari luptători şi în casa mea avea loc o acţiune extraordinară. De fiecare dată cînd Dumnezeu s-a revelat prin vizitele îngerilor a fost ceva sublim, dar de data aceasta priveliştea era mai impresionantă, pentru că sufletul îmi era plin de o adevărată venerație față de importanța lucrării desfăsurate de Dumnezeu sub ochii mei.

Jos la baza scărilor m-a întîmpinat Gabriel şi mi-a spus să intrăm într-una din camere. Apoi mi-a zis: „Nu vreau să te înfric, dar satana a început un atac împotriva ta. Aşa cum Dumnezeu Îşi are organizaţia Sa de îngeri, tot aşa şi satana îşi are organizaţia lui, în frunte cu căpeteniile întunericului. Îngerii lui nu sînt aşa de mulţi la număr şi nici aşa de puternici ca îngeri lui Dumnezeu. Ei nu sînt omniprezenți; soarta lor este deja hotărîtă.”

Gabriel îmi spunea că vrea să-mi dea această asigurare pentru ca eu, la rîndul meu să pot îmbărbăta poporul lui Dumnezeu, amintindu-le ca trăim în vremuri deosebite. Eram foarte atent la vorbele lui. El a zis că satana este conştient de faptul că Dumnezeu are de făcut o lucrare în Boise, de aceea a trimis în această zonă nişte căpetenii de-a lui. Ei aveau misiunea de a răni şi de a-i prăda pe oameni de cele sfinte, umplîdu-le minţile cu lucrurile lumii, pentru a ascunde de ochii lor lucrarea lui Dumnezeu.

Gabriel mi-a amintit de vremea cînd Israel urma să fie eliberat din ţinutul Egiptului. Atunci căpeteniile întunericului au încercat să oprească sau să întîrzie lucrarea Domnului, omorîndu-i pe toţi copiii de parte bărbătească, sperînd că printre ei va fi şi Moise. Tot aşa au procedat şi la naşterea lui Isus.

Mi s-a părut foarte interesant faptul ca satana nu ştie exact ce se va întîmpla. El nu poate prezice viitorul în ansamblu şi nu poate citi gîndurile oamenilor. Este foarte furios pentru că nu ştie exact ce urmează să se întîmple, dar speră să împiedice cumva orice lucrare a lui Dumnezeu! Gabriel a zis că din moment ce Duhul Sfînt controlează şi îndrumă totul pe pămînt, nu-i va îngădui să facă acest lucru. Cînd Duhul vede că activitatea satanei începe să fie periculoasă, trimite oştiri de îngeri pentru ca pericolul să fie înlăturat.

Atenţia mi-a fost atrasă în mod deosebit de unul dintre îngerii de acolo. Era uriaş şi

avea o înfățișare de războinic! În timp ce mă uitam la el mi-am dat seama că în ciuda impetuozității sale semăna foarte mult cu Gabriel! Niciodată nu voi uita ochii acestui înger uriaş pentru că păreau ca două vîrtejuri de foc. În timp ce îi admiram forța şi măreția, Gabriel mi-a spus foarte simplu că Dumnezeu 1-a trimis pe cel mai puternic înger luptător pentru a sili pe acele căpetenii ale întunericului să bată în retragere. Aşa am făcut cunoştință cu MIHAIL. Ceea ce vedeam îmi inspira atîta venerație, încît abia puteam respira.

Efectiv este imposibil să descriu radiația şi strălucirea pe care le emana prezența lor. Simțeam cum emana din ei milă, dragoste şi roadele Duhului Sfînt. Pentru că atmosfera cerului este natura lui Isus. Toate aceste ființe cereşti au o natură asemănătoare şi emană o compasiune extraordinară.

Gabriel mi-a spus că în noaptea aceasta se dădea o bătălie şi aceşti îngeri luptători din camera de zi îndrumau armatele cereşti care respingeau forțele întunericului. Mihail şi cei trei căpitani care erau cu el primeau mesaje de la Duhul Sfînt şi apoi dădeau ordine căpeteniilor cereşti într-o limbă necunoscută mie.

Gabriel mi-a mai spus că Dumnezeu i-a încredințat lui Mihail cîteva cuvinte pentru mine. Am ascultat cu înfiorare! Era altceva! Cu nici un chip nu puteam pune la îndoială realitatea acestui fapt.

Mihail a zis că pînă la timpul hotărît cînd satana va fi legat, Dumnezeu îngăduie aceste lupte şi pînă atunci îngerii vor împrăştia şi vor respinge în conitinu forțele întunericului. Mi-a spus că nu era nimic de temut pentru că îngerii erau mai puternici decît vrăjmaşul, protejîndu-i şi păzindu-i pe cei aleşi. Aleluia!

Mihail a vorbit cu mine foarte pe larg despre lucruri pe care nu le-am înțelegeam bine pînă atunci. Cînd Dumnezeu ne face de cunoscut adevărul, noi trebuie să punem la o parte micile noastre cutii de doctrină. Mihail a spus: "Pînă la vremea hotărîtă misiunea noastră nu este să-l distrugem pe satana, ci să împrăştiem forțele întunericului, să le respingem, să le biruim şi să păzim poporul Domnului de atacul lor.

Apoi a zis: "Am o misiune pe care aştept s-o împlinesc cu nerăbdare. Atunci nu va mai trebuii să-i arăt respect lui lucifer. Această lucrare este să mătur cerurile de prezența satanei şi a îngerilor săi. Nu vom lăsa nici unul măcar!"

El a continuat „Poate că nu ştii, însă există o forță a întunericului care zi şi noapte acuză poporul Domnului de lucruri pe care Dumnezeu le-a iertat deja. Satana nu vede lucrurile aşa cum le vede Dumnezeu. El ştie că acele păcate sînt iertate, însă oricum, continuă să aducă pîră împotriva aleşilor Lui. Dar - a zis Mihail - cerurile vor fi curățite! lucifer va încerca să lupte, dar nu are şanse de cîştig. Dacă vrei să citeşti despre cele ce se vor întîmpla, deschide la Apocalipsa capitolul 12, versetele 7-10."

Pentru prima data mi-am dat seama că Mihail avea îngeri în subordine. Cuvîntul zice: „În cer s-a făcut un război. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Şi balaurul şi îngerii lui s-au luptat şi ei, dar n-au putut birui şi locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi numit diavolul şi satana, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pămînt şi împreună cu el au fost aruncați şi îngerii lui.

Şi am auzit în cer un glas tare care zicea: „Acum a venit mîntuirea puterea şi împărăția Dumnezeului nostru şi stăpînirea Cristosului Lui; pentru că pîrîşul fraților

HOME

noştri care zi şi noapte îi pîra înaintea Dumnezeului nostru a fost aruncat jos. Ei l-au biruit prin Sîngele Mielului şi prin cuvîntul mărturisirii lor şi nu şi-au iubit viaţa chiar pînă la moarte. De aceea bucuraţi-vă ceruri şi voi care locuiţi în ceruri! Vai de voi pămînt şi mare! Că diavolul s-a pogorît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindcă ştie că are puţină vreme" (Apocalipsa 12:7-12).

Satana şi îngerii lui nu pot face nimic pentru a strica planul lui Dumnezeu. În timpul necazului cel mare, zilele vor fi îngrozitoare deoarece toţi îngerii căzuţi vor fi pe pămînt. Slăvit să fie Dumnezeu că El ne va lua înainte de a se întîmpla aceste lucru!

Mihail a accentuat faptul că în cerurile întinse nu va mai fi nici un loc, cît de mic, pentru vre-un demon, pentru nici unul măcar! El a zis că această sarcină îi revine lui şi este gata să pornească la acţiune îndată ce v-a sosi momentul hotărît.

Gabriel mi-a spus să împărtăşesc aceste veşti aleşilor Lui, pentru a-i încuraja. Dumnezeu are ochii îndreptăţi asupra lor. Ba mai mult, El are ochii îndreptaţi asupra întregii lumi. El n-a abandonat lumea noastră, n-a dat-o pe mîinile satanei şi vrea ca noi să vedem lucrurile aşa cum le vede El. Uneori situaţiile par întunecate şi grele, dar Dumnezeu vrea ca noi să ştim că El este la cîrma tuturor lucrurilor.

Amîndoi îngerii Gabriel şi Mihail mi-au mai spus că duminica trecută c căpeteniile întunericului erau atît de aproape, încît îngerii luptători au staţionat în biserica noastră în timpul serviciului de evanghelizare, pentru a se asigura că vrăjmaşul nu va putea intra. Aleluia! M-am bucurat cînd mi-au zis că aceşti îngeri vor rămîne acolo atît timp cît va fi nevoie.

Mihail venise direct din prezenţa lui Dumnezeu, de aceea casa mea era inundată de o asemenea putere, încît nu mi-am recîştigat vlaga decît spre seară. Trupul omenesc nu este făcut ca să reziste la forţa care radiază dintr-un înger ca Mihail şi desigur că acest fapt a avut o mare influenţă asupra mea!

Este greu pentru mintea omenească să înţeleagă ce se întîmplă în zilele noastre şi sună ciudat, dar Creatorul cerului şi al pămîntului face o lucrare deosebită. Aceşti îngeri puternici nu pot veni, nu pot apărea, nu pot vorbi, pînă cînd Dumnezeu nu le spune: „Du-te!" Şi astăzi El le dă porunca aceasta!

Mi-am dat seama că Mihail avea o înfăţişare mai de temut decît Gabriel, deşi exista o asemănare evidentă între ei. Avea trăsături frumoase, fÎne şi era îmbrăcat cam la fel cu Gabriel. Tunica lui albă avea o broderie elegantă de aur şi purta un brîu lat de aur. Era încălţat cu un fel de sandale şi picioarele lui aveau o culoare mai închisă. Daniel zice: „..şi picioarele semănau cu nişte aramă lustruită." Mîinile şi bratele de asemenea îi străluceau. Pielea lui era neobişnuită pentru că avea culoarea aramei strălucitoare. Trupul lui radia datorită şederii sale în prezenţa lui Dumnezeu. Înfăţişarea lui inspira atîta autoritate, încît îmi dădeam seama ce ar fi însemnat pentru orice forţă vrăjmaşă să vină împotriva lui!

Părul lui avea o culoare deschisă, era aproape ca inul. Ca vîrstă, părea să fie de aproximativ 25 de ani, de aceea e greu să înţelegem că este mai bătrîn decît pămîntul!

Celălalt înger luptător purta un fel de tunică maro, strînsă legat cu un fel de şireturi şi nişte pantaloni foarte largi.

Îngerii lui Dumnezeu au ranguri diferite. Gabriel este cel mai înalt în grad şi stă în

HOME

prezența lui Dumnezeu, avînd rolul de coordonator al evenimentelor. Ierarhia cerească este foarte bine structurată şi este foarte frumoasă!

Duhurile slujitoare sînt îngerii care locuiesc chiar aici pe pămînt, împreună cu noi. Dumnezeu spune că ei tăbărăsc în jurul nostru şi ne ajută tot timpul, ferindu-ne de primejdii şi necazuri. Ei cunosc dificultățile, tensiunile şi apăsările vieții şi sînt în jurul nostru pentru a ne ajuta. Aceşti îngeri aduc aproape de noi inima lui Dumnezeu, dragostea, grija şi interesul Lui. Locuiesc în comunități îngereşti şi pot apărea ca oameni obişnuiți. Nu au strălucirea puternică a îngerilor din cer. Serafimii şi heruvimii sînt alte două categorii de îngeri. Chiar acum Dumnezeu a trimis pe pămînt nişte forțe îngereşti, conduse de Gabriel, cu o misiune deosebită şi anume; de a-i căuta pe cei pierduți, de a nu ține cont de împotrivirile lor, ci de a-i conduce spre cei credincioşi care le vor vestii mesajul mîntuirii lui Dumnezeu..

Mihail este capul tutror îngerilor luptători care se războiesc cu forțele întunericului. Chrioni e un căpitan al oştirii Domnului şi este unul dintre îngerii luptători de frunte. Mulți îngeri au un rang sau o poziție în armata cerească, asemănătoare cu cea a unui general sau a unui căpitan. Fiecare îşi are responsabilitățile lui, avînd în subordine un grup de îngeri. Cînd lucifer a căzut a luat cu sine o parte a îngerilor de diferite ranguri. Aşadar, şi el are îngeri în subordine, ceea ce înseamnă că şi între demoni există o ierarhie.

Cuvîntul vorbeşte despre căpetenii ale întunericului. Ei sînt cei mai înalți în rang în oştirea satanei. Ori de cîte ori satana a aflat că Dumnezeu vrea să facă vreo lucrare deosebită de-a lungul istoriei, el şi-a adunat căpeteniile şi a folosit toate strategiile posibile, adoptînd o tactică specială de întîrziere, pentru a aduce pagube lucrării Domnului.

De exemplu, în cazul lui Daniel căpeteniile întunericului ar fi vrut, dacă ar fi fost posibil, sa oprească mesajul pe care Dumnezeu a vrut să i-l trimită prin Gabriel. Demoni adunați l-au ținut pe loc timp de 21 de zile, întîrziind mesajul. În cele din urmă, Duhul Sfînt l-a trimis pe Mihail care datorită forței spirituale extraordinare pe care o posedă, a putut respinge toate acele întărituri ale întunericului. Apoi Gabriel a trecut. Cînd i-a vorbit lui Daniel, Gabriel a zis: „... căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotrivă 21 de zile, însă iată că Mihail una dintre căpeteniile cele mai de seamă mi-a venit în ajutor şi am ieşit biruitor.. ."

Dumnezeu lucrează şi astăzi! El si-a ales un loc unde să-şi trimită Cuvîntul şi mesajul pentru vremea zilelor noastre, exact aşa cum a făcut şi în timpul lui Daniel. Fără îndoială, Boise, Idaho este un asemenea punct de contact cu îngeri. Satana şi-a dat seama de acest lucru. El nu ştie exact ce se întîmplă, dar a concentrat în această zonă forțe de-ale întunericului pentru a încerca să oprească lucrarea. Însă biruința nu va fi de partea lui.

Noaptea tîrziu, cînd erau gata de plecare Mihail şi un alt înger au deschis uşa glisantă care dă spre curtea din spate. intre timp, afară ninsese mult şi zăpada era de aproximativ 15cm(6inch). Îngerii au făcut trei paşi uriaşi de peste 1,50m(5ft), înaintînd vreo 5m(15ft+). şi lăsînd urme adînci în zăpadă. Apoi dintr-odată au dispărut - s-au făcut coplect nevăzuți. Tot ce a rămas erau doar urmele lor uriaşe în zăpadă!

CAPITOLUL 13

Îngerii la datorie

Ce au facut îngerii în răstimpul dintre aparţiile lor menţionate în Biblie... s-au odihnit... sau ce s-a întîmplat cu ei?

Noi sîntem ocupaţi tot timpul, risipindu-i pe vrăjmaşii lui Dumnezeu, şi întregind bucată cu bucată planul Lui. . . . Eu aveam în subordine o oştire cerească, avînd poruncă de la Dumnezeu să dărîmăm zidurile Ierihonului... ,,Şi aşa am şi făcut!" Iată ce mi-a spus Chrioni, marele înger luptător...şi multe altele.

În zilele noastre are loc o avtivitate spirituală reînoitoare! Se întîmplă lucruri ciudate! Mulţi oameni sînt treziţi la viaţă! Mulţi vrăjmaşi de-ai lui Cristos părăsesc tabăra duşmană şi trec de partea lui Dumnezeu. Se aud voci noi, proclamînd Vestea cea Bună. Ceea ce vedem este o dovadă a faptului că o oştire cerească se află la lucru.

Am auzit multe mărturisiri din gura unor oameni care au fost foarte departe de Dumnezeu şi care I s-au împotrivit cu încăpăţînare, deşi prieteni de-ai lor şi membri de-ai familiilor lor le-au vorbit mult înainte şi alţii s-au rugat pentru ei. Se părea că ei ar fi fost cei din urmă care ar fi putut veni la Cristos, dar în planul minunat a lui Dumnezeu, El a hotărît să trimită vorbă printr-un trimis divin, ceea ce i-a determinat să se întoarcă. Treziri spirituale au loc în toate domeniile de activitate, chiar şi în lumea sportului, în lumea afacerilor şi în lumea politică. Oamenii se întorc la Dumnezeu, găsindu-L foarte real. Oştirile cereşti ale îngerilor sînt în acţiune!

Întregul studiu despre îngeri este frumos! Capitolul 13 din Judecători pune în evidenţă un adevăr emoţionant în legătură cu ei. ,,Copiii lui Israel au făcut iarăşi ce nu plăcea Domnului şi Domnul i-a dat în mîinile Filistenilor, timp de 40 de ani. Era un om în Torea, din familia Daniţilor care se chema Manoah. Nevastă-sa era stearpă şi nu năştea."

În planul lui Dumnezeu erau prevăzuţi şi cei 40 de ani, dar în acest răstimp El a pregătit o familie prin care putea elibera poporul. „Îngerul Domnului s-a arătat femeii şi i-a zis: Iată că tu eşti stearpă şi n-ai copii, dar vei rămînea însărcinată şi vei naşte un fiu. Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare şi să nu mănînci nimic necurat. Că vei rămînea însărcinată şi vei naşte un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, Pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele mamei lui; şi el va începe să izbăvească pe Israel din mîinile Filistenilor.

Femeia s-a dus şi a spus bărbatului ei: "Un om a lui Dumnezeu a vent la mine şi avea înfăţişarea unui înger al lui Dumnezeu, o înfăţişare înfricoşătoare. Nu l-am întrebat de unde este şi nici nu mi-a spus care-i este numele, dar mi-a zis: "Tu vei rămînea însărcinată şi vei naşte un fiu; şi acum să nu bei nici vin, nici băutură tare şi să nu mănînci nimic necurat, pentru că acest copil va fi închinat Domnului din pîntecele maicii lui pînă în ziua morţii lui.

Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: ,,Doamne, Te rog să mai vină odată la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, şi să ne înveţe ce să facem pentru copilul care se va naşte! Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah şi îngerul lui Dumnezeu a vent iarăşi la femeie. Ea şedea într-un ogor şi Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea. Ea a alergat repede să dea de veste bărbatului ei şi i-a zis: „Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine mi s-a arătat iarăşi."

Manoah s-a sculat, a mers după nevastă-sa, s-a dus la omul acela şi i-a zis: „Tu ai vorbit femeii acesteia? El a răspuns: Eu."

Manoah a zis: „Acum dacă se va împlini cuvîntul tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil şi ce va fi de făcut?"

Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus. Să nu guste nici un rod din viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare şi să nu mănînce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit."

Manoah a zis îngerului Domnului: „Îngăduie-mi să te opresc şi să-ți pregătesc un ied." Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă m-ai opri n-aş mînca din bucatele tale, dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s-o aduci Domnului." Manoah nu ştia că este îngerul Domnului. Şi Manoah a zis îngerului Domnului: „Care-ți este numele ca să-ți aducem slavă cînd se va împlini cuvîntul tău?"

Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentru ce îmi ceri numele? El este minunat." Manoah a luat iedul şi darul de mîncare şi a adus jertfă Domnului pe stîncă. S-a făcut o minune în timp ce Manoah şi nevastă-sa priveau. Pe cînd flacăra se suia de pe altar spre cer, îngerul Domnului s-a suit în flacăra altarului. Văzînd lucrul acesta Manoah şi nevastă-sa au căzut cu fața la pămînt" (Judecători 13:1-20).

Aceasta este o întîmplare frumoasă, potrivită şi pentru vremurile noastre. Dumnezeu a avut grijă ca mesajul adus de înger să fie împlinit.

Îngerii pot apărea ca nişte oameni obişnuiți, dar pot fi prezenți şi fără a fi percepuți. În această întîmplare îngerul a apărut în aşa fel, încît să poată fi văzut cu ochii omeneşti. Biblia ne spun că îngerii sînt mesagerii lui Dumnezeu şi ei ascultă numai de poruncile Lui. Manoah s-a rugat spunînd: ,,Doamne, trimite îngerul." Acest verset ne arată clar că nu trebuie să ne rugăm la îngeri, nici nu le putem porunci să facă ceva. Apoi mai vedem că îngerul a stat cîtva timp cu ei, conversînd şi chiar învățîndu-i ce trebuie să facă.

Niciodată nu trebuie să ne închinăm îngerilor. Ei sînt predestinați şi creați în aşa fel, încît în nici o părticică a ființei lor nu este vre-un loc pentru slavă sau cinste. Ei se numesc oştirea Domnului şi scopul lor este de a-L sluji pe Dumnezeul cel veşnic. În Biblie sînt multe pasaje frumoase în care ni se relatează întîmplări cu îngeri. Deoarece Chrioni a luat parte la multe din aceste evenimente, mi-a povestit cîteva din ele, făcîndu-le vii pentru mine.

În Iosua 5:13-14, ni se spune că Israel tocmai trecea Iordanul şi era gata să pună mîna pe țara promisă, Iosua a ieşit şi a văzut un om cu o sabie în mînă şi l-a întrebat dacă era dintre ai lor sau dintre vrăjmaşii lor. Îngerul a zis: ,,Nu, ci eu sînt Căpetenia oştirii Domnului şi acum am venit." (O, Iosua, în jurul meu şi în spatele meu sînt miliarde de îngeri încolonați. Tu nu-i poți vedea, dar este o întreagă oştire de îngeri, şi eu sînt căpitanul!)

Cineva m-a întrebat dacă acest text se referă la Isus, de aceea l-am întrebat pe Chrioni şi el mi-a spus că această Căpetenie a oştirii Domnului nu era Isus, ci el (Chrioni). Atunci cînd Iosua a căzut cu faţa la pămînt ca să se închine, Chrioni i-a zis să-şi scoată încălţămintea că „locul pe care stai este sfînt" (Iosua 5:15). Acelaşi lucru i-l spusese şi lui Moise îngerul Domnului din rugul aprins (Exod 3:4-5).

Chrioni a spus că Dumnezeu în planul Său măreţ a schiţat totul mai dinainte în cele mai mici detalii. Ierihonul a fost prima cetate care trebuia cucerită. Datorită faptului că Israelul a obţinut aici o mare biruinţă, printr-o adevărată minune, ceilalţi împăraţi şi oştile lor au fost cuprinşi de teamă înaintea Israeliţilor şi au ştiut că Domnul este de partea lor. Dumnezeu îl trimise pe Chrioni cu o oaste cerească şi cu porunci speciale privind lerihonul. Dumnezeu ştia exact cum va fi cucerită această cetate.

Dacă am reuşi să ne întoarcem în timp şi să aruncăm o privire în planul de bătălie întocmit de Dumnezeu şi înmînat oştirii cereşti, poate că am găsi scris cam aşa ceva: ,,Copiii lui Israel sînt aliaţii noştri. Ei vor mărşălui în jurul zidurilor timp de şapte zile şi în ultima zi vor încorijura zidurile de şapte ori. Eu le-am dat deja porunci cu privire la ceea ce au de făcut, de aceea v-a trebui să coordonăm ceea ce vor face ei cu ceea ce avem noi de făcut. Preoţii trebuie să sufle în trîmbiţe şi poporul trebuie să strige. Cînd veţi auzi strigătele lor să dărîmaţi zidurile!

Chrioni mi-a spus că îngerii s-au postat sus pe ziduri, aşteptînd strigătele. Poporul Israel nu ştia ce se petrecea în realitate, doar Dumnezeu ştia şi îngerii. Cînd au auzit strigătele fiecare înger s-a opintit cu toată puterea şi zidul acela mare şi gros S-A PRĂBUŞIT! Zidul Ierihonului era destul de gros ca să poţi clădi o casă pe el şi dacă ar fi fost doar răsturnat, ar fi rămas tot zid, pentru că era aproximativ la fel de gros cît de înalt. Dumnezeu a zis Îngerilor: „Dărîmaţi-l!" şi Biblia ne spun că ,,zidul s-a prăbuşit" (Iosua 6:20). Astfel poporul a putut intra în cetate „fiecare drept înainte".

Aceasta era o acţiune a îngerilor. Parcă mi-l imaginez pe Chrioni uitîndu-se la planul primit şi notîndu-şi un detaliu special pe care Dumnezeu 1-a avut în vedere pentru o mică parte a zidului. Atunci cînd Rahav i-a ascuns pe cei doi spioni trimişi să iscodească ţara promisă, Dumnezeu i-a făcut o promisiune, asigurînd-o că o va scăpa pe ea şi familia ei. Parcă-1 văd pe Chrioni ordonînd cîtorva îngeri să mergă în partea aceea a zidului pentru a-1 susţine, în timp ce ceilalţi vor dărîma restul zidului.

Cineva mi-a spus recent că excavările actuale arată că zidurile s-au prăbuşit de parcă ar fi fost rase. Gîndiţi-vă la presiunea pe care îngerii au exersat-o asupra lor. Mi s-a spus de asemenea că în urma săpăturilor arheologice făcute la vechiul Ierihon s-a găsit partea zidului intactă - partea unde a fost casa lui Rahav. Aleluia!

Ştiind că îngerii care au participat la cucerirea Ierihonului sînt şi astăzi în jurul nostru şi lucrează cu noi conform îndrumărilor Duhului Sfînt, Biblia devine pentru noi mai vie, mai reală.

Cerul veşnic este plin de îngeri care sînt la dispoziţia lui Dumnezeu. Chiar dacă El ar putea face totul singur deoarece este Dumnezeu, totuşi are îngeri şi oameni care lucrează tot timpul împreună cu El.

Îngerul Domnului 1-a oprit pe Balaam să blesteme pe Israel! El era ispitit să-l blesteme pentru nişte bani, dar Dumnezeu a spus îngerului să nu-l lase să facă acest lucru. Parcă mi-l imaginez pe Balaam încercînd să blesteme pe Israel, dar de fiecare dată

cînd începea, îngerul făcea să i se mişte limba astfel încît să iasă o binecuvîntare. Probabil că Balaam s-a întrebat: „Oare ce-i cu mine? Îmi pierd mințile?" Şi pe urmă ar fi vrut din nou să înceapă un blestem, dar din nou ieşea o binecuvîntare!

Nu şi-a dat seama că acolo era un înger mare care-i punea o altă „vorbă" în gură şi Israelul a fost binecuvîntat. Aceasta era o poruncă atît de insistentă din partea lui Dumnezeu, încît a făcut-o şi pe măgăriță să vorbească. Acest fapt l-a înfricoşat foarte tare pe Balaam. El a încercat s-o silească la drum, dar măgărița stătea pe loc cu încăpățînare şi i-a zis: „Nu sînt eu oare măgărița ta pe care ai călărit tot timpul pînă în ziua de azi?"

De ce a îngăduit Dumnezeu ca o asemenea relatare să fie scrisă în Biblie? Pentru că s-a întîmplat ceva! Măgărița a vorbit datorită prezenței îngerului Domnului, chiar dacă nu ştia vorbi. Iată cîteva versete din Biblie care ne vor ajuta să ne conştientizăm de faptul că îngerii sînt prezenți în jurul nostru şi că putem aştepta ajutorul lui Dumnezeu prin armata Lui cerească.

Un înger a venit la Zaharia şi Elisabeta cu mesajul că se va naşte Ioan Botezătorul (Luca 1:11-20).

Îngerul Gabriel a veni la Maria şi i-a zis că se va naşte Isus, Fiul lui Dumnezeu (Luca 1:26-35). Acesta era planul lui Dumnezeu care se împlinea exact la timp, aşa cum îl concepuse El şi cum l-a scris înainte de întemeierea lumii.

El a îngăduit să treacă exact atîta timp cît prevăzuse, astfel ca în ziua hotărîtă să fie totul gata. Isus s-a oferit ca o jertfă exact în ziua stabilită de Domnul mai dinainte pentru aceasta. Este clar faptul că Dunmezeu nu a luat această hotărîre doar cu cîțiva ani înainte ca evenimentul să fi avut loc.

El i-a îngăduit lui Daniel să arunce o privire în viitor, zicîndu-i: „Daniele, am să-ți arăt cîteva dintre planurile Mele. Israel se va duce în captivitate pentru 70 de ani. Cînd se vor împlini cei 70 de ani, un împărat va da un decret în vederea rezidirii Ierusalimului. Dacă din acest moment vei începe să numeri 483 de ani, vei descoperi un om care nici măcar nu s-a născut." El i-a spus despre marşul lui Alexandru cel Mare şi despre cei patru generali ai lui care vor urma după el în locul celor patru fii ai săi, pentru că Dumnezeu aşa plănuise mai dinainte, dar a zis El: „La sfîrşitul celor 483 de ani Isus Îşi va da viața pentru lume. El va muri, dar nu pentru Sine, ci pentru păcatele lumii!"

În tot ce face Dumnezeu El ne spun că ne iubeşte, se îngrijeşte de noi, ne vrea şi ne va ajuta!

Un înger i s-a arătat lui Iosif pentru a-l avertiza: „După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif şi-i zice: -Scoală-te ia Pruncul şi pe mama Lui, fugi în Egipt şi rămîi acolo pînă îți voi spune eu; că Irod are să caute Pruncul ca să-L omoare."

După ce Isus a fost botezat în rîul Iordan, cuvîntul spune: „Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie ca să fie ispitit de diavolul. Acolo a postit 40 de zile şi 40 de nopți; la urmă a flămînzit. Ispititorul s-a apropiat de El şi i-a zis: Dacă eşti Fiul lui Dunmezeu porunceşte ca pietrele acestea să se facă pîini." Isus a răspuns şi a zis: „Este scris: Omul nu trăieşte numai cu pîine, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu."

Atunci diavolul l-a dus la sfînta cetate, l-a pus pe straşina Templului şi i-a zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu aruncă-te jos; că este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; şi ei Te vor lua pe mîini ca nu cumva să Te loveşti cu piciorul de vreo

piatră.” „De asemenea este scris” a zis Isus: „Să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău.” Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, i-a arătat toate împărăţiile lumii şi strălucirea lor şi i-a zis: „Toate aceste lucruri Ţi le voi da Ţie, dacă Te vei arunca cu faţa la pământ şi Te vei închina mie.” Pleacă satano, i-a răspuns Isus. ,,Că este scris: Domnului, Dumnezeului tău să te închini şi numai Lui să-i slujeşti.”

Atunci diavolul l-a lăsat şi deodată au venit la Isus nişte îngeri şi au început să-i slujească” (Mat. 4:1-11).

În Luca 22:43, citim de asemenea că un înger din cer a venit şi L-a întărit pe Isus şi i-a slujit pe Muntele Măslinilor în ceasul Lui de încercare.

Îngerii sînt menţionaţi în toată Biblia, începînd din Genesa şi terminînd cu Apocalipsa. În Genesa 24:7, spune că Dumnezeu a trimis un înger înaintea lui Eliazar pentru a căuta o nevastă lui Isac. În Exod 23:20, citim în felul următor: „Iată Eu trimit un înger înaintea ta ca să te ocrotească pe drum şi să te ducă în locul pe care L-am pregătit.” El a trimis îngerii pentru a netezi drumul, la ieşirea din Egipt.

În Psalmul 34:7, Duhul Sfînt şi David scriu aceste cuvinte: „Îngerul Domnului tăbărăşte în jurul celor ce se tem de El şi-i scapă din primejdie.”

Gîndiţi-vă la Daniel care a fost aruncat în groapa cu leii (Daniel 6:22). Împăratul era sigur că Daniel va fi sfîşiat de lei şi pînă dimineaţa nu va rămîne nimic din el. Împăratul nu a dormit în noaptea aceea pentru că era chinuit de gîndul că Daniel va fi sfîşiat de lei. El s-a gîndit la fapta lui îngrozitoare, de aceea primul lucru pe care l-a făcut dimineaţa a fost să alerge, să privească în groapă şi să strige: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău căruia Îi slujeşti necurmat să te scape de lei?” În fond, el nu aştepta vre-un răspuns, dar s-a gîndit oricum că va încerca. „Şi Daniel a zis împăratului: „... Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său şi a închis gura leilor care nu mi-au făcut nici un rău” (Daniel 6:20-22).

Îngerii lui Dunmezeu sînt puternici! Ei sînt nelimitaţi în putere deoarece fac lucrarea lui Dumnezeu. Dacă un singur înger a putut să închidă gura leilor, gîndiţi-vă ce pot face oştirile cerului care sînt azi la lucru!

Ori de cîte ori în planul lui Dumnezeu s-a deschis un nou capitol, îngerii Lui au devenit vizibili, ducînd mesaje pe pământ. În zilele noastre oameni din toate colţurile lumii au fost vizitaţi de îngeri vizibili.

Acest fapt ar trebui să ne spună ceva. În planul lui Dumnezeu se deschide un capitol nou, şi anume, Isus este pe punctul de a veni. Aleluia! Se pregăteste cea mai mare lucrare de mîntuire care s-a dus vreodată la îndeplinire în univers. Îngerii Lui sînt la lucru!

Am fost puternic mişcat cînd un frate, pe nume John Weaver păstorul Centrului Creştin, Bozeman, Montana, mi-a spus despre faptul că a fost vizitat de două ori de îngeri. Cînd a venit prima dată îngerul i-a dat instrucţiuni. El a crezut că a fost un vis şi că oamenii vor rîde de el, dar îngerul a venit iarăşi peste două săptămîni, în timp ce mergea cu maşina spre casă, de la adunare.

Maşina mergea, uşile şi ferestrele erau închise, locul din faţă de lîngă el era gol, cînd dintr-o dată l-a văzut pe înger, şezînd lîngă el. A vorbit puţin cu el amintindu-i de însărcinarea pe care i-o dăduse Dumnezeu cu două săptămîni în urmă. Cînd păstorul Weaver a zis că va face tot ce i-a spus Dumnezeu, îngerul a ieşit din maşină tot aşa cum a intrat, chiar dacă viteza maşinii era cam de 80 km. pe oră. Pur şi simplu

HOME

s-a făcut nevăzut! Dacă îngerul care l-a vizitat pe Manoah a putut păşi într-o flacără şi pe urmă a dispărut, de ce nu s-ar fi putut ca un înger să iasă dintr-o maşină în viteză fără să i se întîmple ceva?

În Biblie citim că Dumnezeu nu s-a schimbat. Cuvîntul spune că unii oameni au stat de vorbă cu nişte ,,străini", fără a ştii că erau îngeri. Nu-i cunoşti întotdeauna cînd îi vezi, dacă nu cumva se întîmplă să-i vezi călcînd într-un foc, ridicîndu-se într-o flacără, ieşind dintr-o maşină în viteză fără să se lovească, sau trezîndu-te în miezul noptii, dar ei sînt printre noi.

Niciunul dintre îngeri nu a murit vreodată, nici nu i-au slăbit puterile. Ei sînt neschimbați! Dumnezeu i-a trimis să ne ajute şi să tăbărască în jurul nostru. Psalmul 91 cu 11, ne spune că Domnul ne-a dat în grija îngerilor. Ei vin atît de repede ca porunca sau ca gîndul lui Dumnezeu. Ei pot apărea ca un om obişnuit de pe stradă, ca o figură estompată, aproape invizibilă, sau pot apărea în frumusețea lor strălucită. De un lucru poți fi sigur: poți face o distincție clară între îngerii adevărați şi imaginația ta. Nu trebuie să te străduieşti ca să-i vezi; ei îți vor face de cunoscut în mod clar că ei sînt îngeri adevărați, dacă asta le este misiunea.

Îngerii ne pregătesc calea tot aşa cum au pregătit-o pentru oamenii din Biblie. Dumnezeu vrea ca să fim conştienți de faptul că El nu este undeva într-un colț, lipsit de posibilitatea de a ne ajuta, ci îngerii Lui au fost trimişi cu însărcinarea de a purta de grijă poporului Său.

,,După ce au mărturisit despre Cuvîntul Domnului şi după ce l-au propovăduit, Petru şi Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale Samaritenilor. Un înger al Domnului a vorbit lui Filip şi i-a zis: ,,Scoală-te şi du-te spre miazăzi, pe drumul care pogoară spre Ierusalim la Gaza, Şi care este pustiu" (Fapte 8:25-27). Care a fost scopul îngerului atunci cînd i-a zis să meargă în locul respectiv? Să-l poată întîlni pe famenul Etiopian şi să-l conducă la Isus. Dumnezeu lucrează la fel şi astăzi!

Ar fi emoționant să vezi ce lucrează îngerii chiar acum cu cei dragi ai tăi, nemîntuiți. Tu probabil crezi că nimic în cer sau pe pămînt nu i-ar putea mişca şi nu i-ar putea întoarce la Dumnezeu, dar El a şi trimis îngeri care-i îndeamnă de zor şi-i urmăresc tot timpul, pentru că Dumnezeu vrea să-i cîştige pentru El. Îngerii au o lucrare deosebită din partea lui Dumnezeu pentru a te ajuta pe tine, pe prietenii tăi, pe rudele tale că să-L găsiți.

Dumnezeu ne iubeşte atît de mult, încît a pregătit totul pentru eliberarea şi ajutorarea noastră. El a trimis pe Duhul Sfînt ca să fie cu noi, să ne învețe şi să vegheze asupra noastră. Îngerii tăbărăsc în jurul nostru! Cum aş putea să mă pierd? Îngerii sînt la datorie şi astăzi! Aleluia!

CAPITOLUL 14

Domnul va veni din nou

... Cînd mă gîndesc la venirea lui Isus, îmi amintesc de spusele lui Gabriel: „Acum în curţile cerului sînt mari pregătiri. Nu au mai fost asemenea emoţii şi o asemenea activitate de cînd a înviat Isus din morţi şi s-a întors în ceruri!

Unde ne găsim pe calendarul lui Dumnezeu?

Dacă toată istoria omenirii, începînd cu Adam şi Eva, ar putea fi plasată pe cadranul unui ceas, cred că noi ne-am afla chiar pe la sfîrşitul ceasului al 11-lea, aproape de momentul în care ceasul va bate ora 12. După cîte ştim, sînt multe semne care ne arată că ne apropiem cu rapiditate de sfîrşitul vremurilor.

Domnul vine! El nu ne-a spus cînd, dar ne-a spus că putem cunoaşte vremurile şi anotimpurile. Anotimpurile le putem cunoaşte, deoarece fiecare îţi are caracteristicile ei specifice. Primăvara, iarba începe să înverzească şi rădăcinile încep să arunce vlăstari. Vara, florile înfloresc. Toamna, toată natura se îmbracă în portocaliu şi maro. Iarna aduce frigul şi zăpada. Anotimpul deci, îl poţi recunoaşte după semnele lui exteriore.

Nu ştim cît timp ne-a mai rămas, dar ştim un lucru, şi anume, că Dumnezeu ne-a îngăduit să trăim în cele mai mari şi mai emoţionante zile din toată istoria - zile în care mulţi oameni din toate colţurile globului pămîntesc se deschid spre Dumnezeu şi spre lucrarea Sa. Oameni de toate credinţele, de pe toate căile vieţii, de toate naţionalităţile aud chemarea şi se trezesc!

Oamenii descoperă că cel mai important lucru pe care ne putem bizui este Cuvîntul veşnic al lui Dumnezeu! Pretutindeni în lume, în inimi apare o foame crescîndă pentru o înţelegere mai profundă a promisiunilor lui Dumnezeu. Oamenii îşi dau seama că Dumnezeu nu Îşi va desminţi niciodată caracterul şi nu Îşi va călca Cuvîntul!

„... Mă duc să vă pregătesc un loc. Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu să fiţi şi voi" (Ioan 14:2,3).

ISUS A SPUS CA SE VA ÎNTOARCE!

„Vor fi semne în soare, în lună şi în stele. Şi pe pămînt va fi strîmtorare printre neamuri care nu vor ştii ce să facă la auzul urletului mării şi al valurilor; Oamenii îşi vor da sufletul de groază, în aştesptarea lucrurilor care se vor întîmpla pe pămînt; că puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor, cu putere şi slavă mare. Cînd vor începe să se întîmple aceste lucruri, să vă uitaţi în sus şi să vă ridicaţi capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie"(Luca 21:25-28).

„Şi cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer, pe cînd se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb şi au zis: „Bărbaţi galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus care s-a înălţat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaşi fel, cum l-aţi văzut mergînd la cer" (Fapte 1:10-11).

Acelaşi Isus care s-a înălţat la cer se va întoarce pe pămînt! Desigur, eu nu ştiu cum şi cînd, dar ştiu cu toată certitudinea că se va întoarce. Dumnezeu are o veşnicie plină de

lucruri ascunse despre care nu ne-a spus numic, dar un lucru ni l-a spus clar, şi anume, că El se va întoarce!

Ucenicii au simțit o adevărată urgență în legătură cu pregătirea pentru a doua venire a Domnului. Ei doreau cu ardoare momentul în care „... însuşi Domnul cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trîmbița lui Dumnezeu Se va pogorî din cer..." (1Tes. 4:16).

Pavel a spus că dacă credem că Isus a murit şi a înviat, credem şi că El se va Întoarce! El ne-a îndemnat să ne mîngîiem unii pe alții cu aceste cuvinte: „Mîngîiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte" (1Tes. 4:18).

Avem un subiect de discuție emoționant cu semenii noştri. Cînd îi vedem privind în jos cu descurajare, să le spunem: „Îmbărbătează-te, Domnul vine!"
Această încredere pozitivă o găsim în multe locuri în scrierile lui Pavel. El a zis că Dumnezeu are grijă de toate lucrurile, aşa că nu trebuia să ne îngrijorăm, să fim într-o permanentă încordare, întrebîndu-ne dacă vom fi gata sau nu la venirea lui Cristos. Şi aceasta face parte din Vestea cea Bună. Pe cărare pot fi multe urcuşuri şi coborîşuri, dar dacă vă veți pune mîna într-a Lui şi dacă-L veți sluji, faceți parte din familia lui Dumnezeu şi El vă va păzi „duhul vostru, sufletul vostru şi trupul vostru, ... întregi şi fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Cristos". Cel ce v-a chemat este credincios şi va face lucrul acesta (1Tes. 5:23, 24).

Unul dintre cele mai frumoase lucruri în legătură cu aceste mesaje aduse din inima lui Dumnezeu este că prin ele poporul Domnului găseşte puteri pentru noi biruințe. Oamenii se pot relaxa, se pot opri din luptă pentru ca viața Lui să curgă prin ei. Această curgere a vieții Lui prin tine va avea grijă de toate problemele şi situațiile care te tulbură. Cînd ne vom aținti privirile spre răspunsul care este Isus în loc de problemă, vom găsi că este uşor ca viața Lui să curgă prin noi.

Iacov a vorbit despre acest lucru în capitolul 5, versetele 7 şi 8: „Fiți îndelung răbdători fraților, pînă la venirea Domnului. Iată că plugarul aşteaptă roada scumpă a pămîntului si o aşteaptă cu răbdare, pînă primeşte ploaie timpurie şi tîrzie. Fiți şi voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, că venirea Domnului este aproape." El poate că nu va veni atunci cînd crezi tu, pentru că mai sînt cîteva lucruri care trebuie duse la îndeplinre, dar fii cu răbdare, EL VINE!

Petru a vorbit despre vremea în care se va arăta Isus din cer. În 1Petru 1:13, El zice să nu te îngrijorezi, ci să fi sigur de faptul că atunci cînd va veni Isus va aduce cu Sine mult har. Nu trebuie să ne uităm la slăbiciunile, loviturile şi greutătile care ne încorijoară, ci trebuie să privim spre harul acela deosebit care ne va fi adus la arătarea lui Isus Cristos. Şi taina este aceasta: „Hristos în voi nădejdea slavei" (Col. 1:27).

Ioan a vorbit despre întoarcerea lui Isus în 1Ioan 3:2, unde zice că „ce vom fi nu s-a arătat încă", dar ştim că atunci cînd se va arăta El se va întlmpla ceva...! „... vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea aşa cum este!"

Iuda vorbeşte despre venirea Lui în versetul 24, unde zice: "iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere şi să vă facă să vă înfățişați fără prihană şi plini de bucurie înaintea slavei Sale." Iuda credea acest lucru şi-i încuraja pe oameni să nu se îngrijoreze cu privire la cădere. Dumnezeu care te-a chemat este destul de mare pentru a te ajuta şi a te elibera de păcatele tale.

Toți istoricii ne spun că Domnul vine! Statisticile sociale, indică activitatea crescîndă a satanei. Semnele fizice ale planetei noastre şi marile mişcări spirituale pe care le vedem, toate arată spre venirea lui Isus! Nu există nici o îndoială asupra acestui fapt!

Cînd mă gîndesc la venirea lui Isus, îmi amintesc foarte clar de cuvintele acelea impresionante pe care mi le-a spus Gabriel: „Acum în curțile cerului sînt mari pregătiri. Nu au mai fost asemenea emoții şi o asemenea activitate de cînd a înviat Isus din morți şi s-a întors în ceruri!"

CAPITOLUL 15

În încheiere ...

Din partea lui Charles şi Frances Hunter

Pastorul Buck a privit în jos. Picioarele lui Gabriel erau cu aproximativ 10 cm deasupra podelei.
... Apoi a privit la picioarele lui Cyprion care erau la aproximativ 50 cm deasupra podelei.
... Apoi s-a uitat la propriile lui picioare şi spre marea lui uimire şi ele se găseau cam la 50 cm deasupra podelei.

Cînd am terminat de scris această carte ne-am dus să-l întîlnim pe păstorul Buck în vederea unor mici schimbări şi corecturi pentru forma finală a cărții. Parcă ezitînd, păstorul ne-a împărtăşit o parte a unei vizite care a avut loc duminica dis-de-dimineață, în 18 Martie 1979.

Gabriel, Chrioni şi un alt înger slujitor pe nume Cyprion au venit acasă la el, cu mesajul de la Dumnezeu că una dintre dorințele inimii Lui era să învețe pe poporul Lui semnifcația laudei şi a închinării.

Îngerii au zis: „Hai să-L proslăvim pe Domnul împreună!" Şi păstorului Buck i s-a dat numaidecît să vorbească într-o limbă pe care nu a mai vorbit-o niciodată. Timp de 35 de minute Gabriel, Chrioni, Cyprion şi păstorul Buck s-au închinat lui Dumnezeu şi L-au lăudat împreună. El a spus că simțea cum lauda curge prin el ca „un rîu de cuvinte în limbi" pe care nu-l putea opri!

În timp ce ei toți se închinau şi Îl lăudau pe Dumnezeu împreună, păstorul Buck şi-a deschis ochii şi a văzut un lucru greu de înțeles pentru mintea omenească.

Chrioni era cel mai înalt dintre îngerii care erau acolo în acea duminică, dar a observat că şi el (R. Buck) avea exact aceeaşi înălțime!
Apoi s-a uitat la Gabriel şi el era de aceeaşi înălțime. Cyprion era şi el exact la fel de înalt ca şi ei.

Cum se putea una ca asta? Păstorul Buck a privit în jos. Picioarele lui Gabriel erau la aproximativ 10cm deasupra podelei. Apoi s-a uitat la picioarele lui Cyprion care erau la aproximativ 50cm deasupra podelei. Apoi s-a uitat la propriile lui picioare şi spre marea lui uimire, ele se găseau de asemenea la aproximativ 50cm deasupra podelei.

pentru prima data îşi dădea seama că trupul lui era suspendat în aer!

De data aceasta Gabriel i-a dat o informaţie extrem de interesantă, spunînd că atunci cînd Îl lăudăm şi Îl adorăm pe Dumnezeu toţi ne aflăm la acelaşi nivel, începînd cu îngerii cei mai de sus, pînă la îngerii cei mai de jos şi pînă la fiinţele omeneşti. Ei i-au adus vestea de la Dumnezeu că proslăvirea este cel mai bun organizator care există între cer şi pămînt. Gabriel mi-a spus că ceea ce vedeam cu ochii mei era o ilustrare a acestui mare adevăr.

Se vor întîmpla cu noi aceste lucruri? Potrivit spuselor lui Gabriel acest lucru se va întîmpla atunci cînd Isus va veni pentru noi. Potrivit Scripturilor iată ce se va întîmpla: „Nu voiim fraţilor să fiţi în necunoştinţă despre cei ce au adormit ca să nu vă întristaţi ca ceilalţi care n-au nădejde. Că dacă credem că Isus a murit şi a înviat, credem şi că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.

Iată în adevăr ce vă spunem prin Cuvîntul Domnului: noi cei vii care vom rămînea pînă la venirea Domnului nu vom lua-o înaintea celor adormiţi. Că însuşi Domnul cu un strigăt cu glasul unui arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezeu se va pogorî din cer şi întîi vor învia cei morţi în Cristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas vom fi răpiţi toţi împreună cu ei, în nori, ca să întînpinăm pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mîngîiaţi-vă dar unii pe alţii cu aceste cuvinte”
(1Tes.4:13-18).

Cu o îndrăzneală a credinţei pe care n-am mai văzut-o la nimeni altul, păstorul Buck mărturiseşte foarte deschis ce se întîmplă în viaţa lui. Această carte a simplificat multe adevăruri biblice fundamentale.

Noi simţim că a început numărătoarea inversă a lansării noastre, a creştinilor, în spaţiile extraterestre ale destinului nostru etern.

CERUL PENTRU TOTDEAUNA CU DUMNEZEU ŞI CU ISUS! Aleluia!

HOME